

Amrita School of Engineering, Coimbatore

amritadhwani 2014

AMRITA
VISHWAVIDYAPEETHAM
UNIVERSITY
Established under Act 1986

Amma's Message

Her Holiness Jagadguru Mata Amritanandamayi Devi
Chancellor, Amrita Vishwa Vidyapeetham

The goal of science has always been knowledge – an understanding of the human body and the Universe as a whole. No doubt, the knowledge gained from scientific research and development has helped to make our external lives more comfortable and affluent. Regardless, happiness continues to elude most people. Our inner lives have, if anything, become marked by greater turmoil and confusion. This lack of inner peace and contentment is reflected in the external strife and unrest that, today, marks life throughout the world. People are losing their love and respect for, and their faith in, their fellow beings. The gap between human beings and nature – to which we are inherently connected – is constantly widening. If our increasing knowledge is truly helping us to grow and society to progress, why is this happening? Shouldn't open communication and friendship also be growing?

We all know that the real goal of education is not to create people who can understand only the language of technology. The main purpose of education should be to impart a culture of the heart, a culture based on spiritual values. The intellect has taken humankind to great heights in the field of science. There was a time when many of the achievements that science has attained were considered impossible. What is the force behind these discoveries? They are achievements of the human mind. Many of today's

inventions are clear cut evidence of the tremendous power inherent in the human mind when it is focused upon scientific discovery. Regardless, human beings – even brilliant scientists – are only using an infinitesimal portion of their total mental potential.

In reality, love is the driving force behind all scientific experimentation and invention: Love is behind all work. The more love you have, the more sharpness and clarity you will have. Only through unwavering faith and love in the ideals that benefit our society can we make and implement the right decisions. Neither is based on blind faith; the principles of both fields have stood

the test of empirical proof. Just as modern scientists investigate the external world, so too the great sages conducted research in the inner laboratories of the mind. On the other hand, the same knowledge, if devoid of values, becomes a source of destruction for the world. When values and knowledge become one, there can be no more powerful instrument for the welfare of humankind.

In reality, love is the driving force behind all scientific experimentation and invention: Love is behind all work.

Our Patrons

**Swami Anuttaswarupananda
Puri**
President

**Brahmachari Abhayamrita
Charanya**
Pro-Chancellor

Dr. P. Venkat Rangan
Vice-Chancellor

Faculty Editors

Dr. T N P Nambar
*Dept of Electrical &
Electronics Engineering*

Mr. Prashant R Nan
*Dept of Information
Technology*

Dr. Hemu Jayaraman
Dept of English

Dr S Krishnamoorthy
Registrar

Dr M P Chandrasekharan
*Dean Engg. (upto April
2014)*

Dr. Sasangan Ramanathan
*Dean Engg. (April 2014
onwards)*

Ms. Amithika P
Dept of English

Ms. K. A Krishnaththa
Dept of English

Dr. Murali Krishna P
Dept of Mathematics

Prof. C. Paranteewarath
Director - CIR*

Dr. Bharat Jayaraman
Dean PG Programmes

Mr. P. Vinodkumar
Director - HR

Ms. M G Priya
Dept of English

Dr. Geeta
Dept of English

Edit Speak

“The only people for me are the mad ones, the ones who are mad to live, mad to talk, mad to be saved, desirous of everything at the same time, the ones who never yawn or say a commonplace thing, but burn, burn, burn like fabulous yellow roman candles exploding like spiders across the stars.”

What Kerouac says of his people in his book, “On the Road” is what Amritadhwani would say of its editorial team. There were days when we brainstormed over inspiring ideas and days when the only thing we had to offer was our own confusion. But through it all, each desk maintained its equanimity while proof-reading, editing and coordinating with every contributor to ensure they have nothing short of best. We skipped along, marking mails as important, updating status on various whatsapp groups while the design team miraculously matched fonts and colours to make this masterpiece beautiful, inside and out. As we completed our tasks and began laying them out, our wonderful faculty editors helped us stitch the loose

ends together - missing articles, overlooked spelling errors, grammatically incorrect sentences were quickly rectified. Behind every coherent page and every orderly section, there is a story of raggedy madness of our Amritadhwani team. As you take heart from our lives and leaf through these pages, we leave you with a little inspiration from Yeats.

“Let us go forth, the tellers of tales, and seize whatever prey the heart longs for, and have no fear. Everything exists, everything is true, and the earth is only a little dust under our feet.”

Welcome, dear reader, to [Amritadhwani 2014](#)!

Senior Editors

Aishwarya Sominath, Vaisakhi G Krishnan & Sneha Sankar

English Desk

Pooja Ramakrishnan, Niranchana Venkatesh, Priya Ramakrishnan & Gayatri

Hindi Desk

Deepesh Jain, Sandeep Kumar, Gopi Krishnan R, Anjuna Maharana & Priyesh Rajpurohit

Tamil Desk

Gowtham S, N Dhivya Priya, SNH Swetha & R Subhashree

Malayalam Desk

Ashwin KS, Nitin Devidas, Arjun Bijukumar & Sukanya

Telugu

Sai Vaishnavi, Sachin, Uma & Krishna Reddy

Design

Ashish Muralidharan, Y. Rahul Sundeep & Niranjan Rajendran

What's Inside?

Rendezvous PAGE 130

Prof. Vijay P Bhatkar
 Ben Sowter
 Sudha Chandran
 Laxmi Narayan Tripathi
 Javagal Srinath
 V Baskaran
 Yandamuri Veerendranath

Tamil PAGE 92

Club Reports

PAGE 11

Ragasudha
 Natyasudha
 SAE
 Srishti
 Astha

Malayalam PAGE 108

Group Photos

PAGE 160

English PAGE 38

An uninvited rain
 Fair
 Metamorphosis
 The beautiful Game
 One where I thank my stars
 The Poetry of an Idea
 L.L.B
 Twilight of Lies
 Cursed

And many more...

Anokha PAGE 28

Happenings PAGE 20

Sports Day
 Convocation
 IEEE Student Congress

PAGE 20

Telugu PAGE 62

Hindi PAGE 78

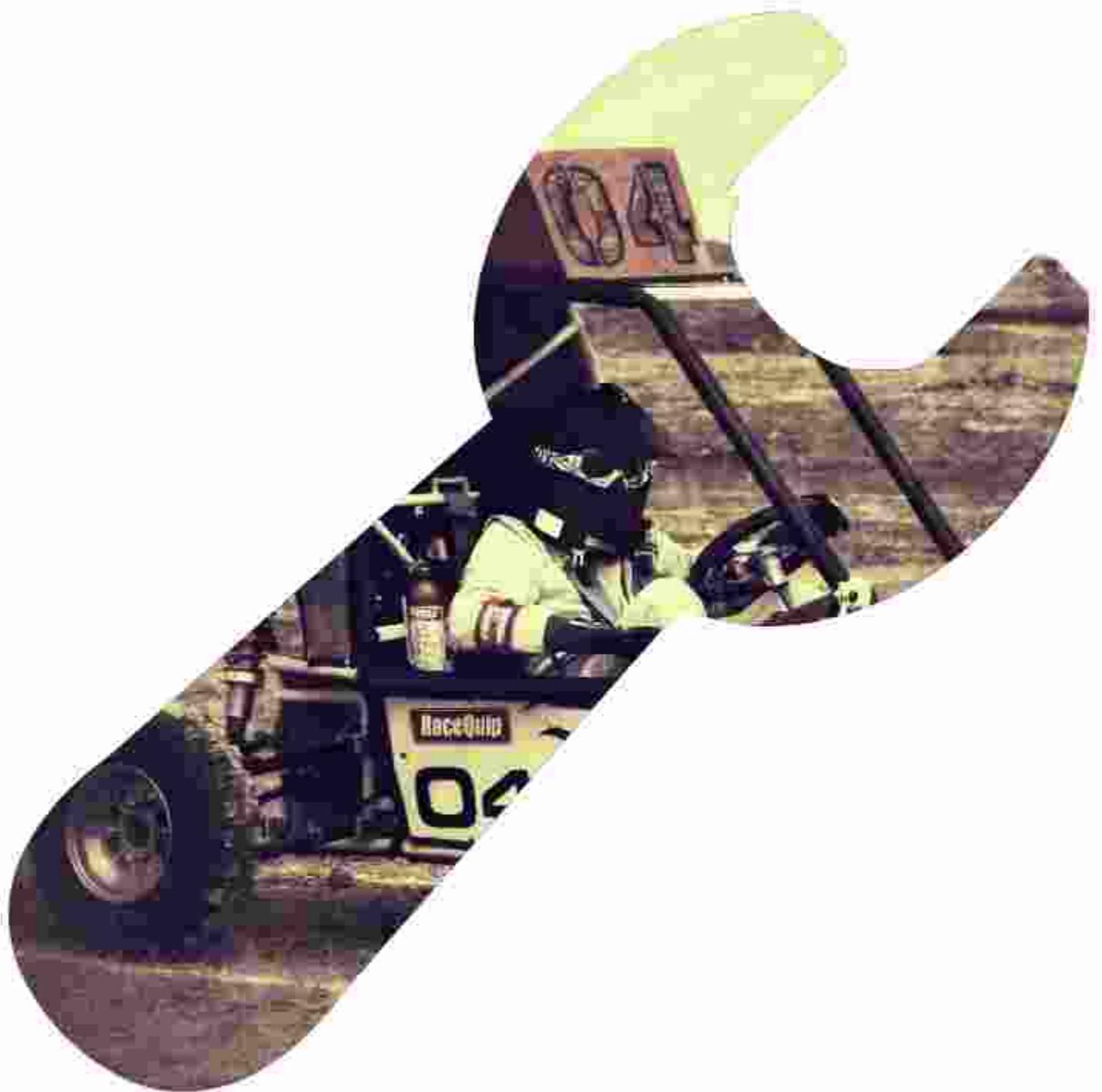
Ragasudha

For the love of music

Ragasudha, the music club has been fully supportive of, and has always encouraged talent as well as an appreciation for the art of Music. This club has never seen a dearth of talent and has always provided a platform for showcasing talent in music. Being a club where like-minded people-those with a passion for music-meet, it has always received an ample amount of support and guidance from the faculty co-ordinators of the club as well as the Department of Student Welfare in its endeavours. More than being a platform for music lovers and listeners to express their love for music, it is a family of determined individuals, for whom there has always been space to explore their talents and to reach great heights. The activities of Raagasudha for the year 2013-14 started off with a performance during an International Women Empowerment Program on September 30th in Coimbatore followed by an IEEE conference in October. This was followed by Raagasudha's induction programme Aalap'13 in November. A captivating show was put up by Raagasudha for Pragati '14 the B-fest in February. The Battle of Bands was also conducted in February to bring out the competitive spirit among Amritians. More shows have been planned by the club. In time, the club hopes to inspire you to come out and perform, for your own joy and to let grow your passion for music. Practice can broaden your perspectives all the way. That is how we at Raagasudha work, for the love of music.

SAE

Society of Automation Engineers

The academic year 2013 flagged off with the club induction programme which was held to induct the fresh minds into the most active engineering community in the university, the SAE INDIA AMRITA chapter. Interactive quizzing session for auto enthusiasts, opportunities for students to explore the automotive sector, career fair by SAE INDIA, overall professional skill development, and many other potential benefits included in the student membership packages were explained and illustrated. Next in line came the National Student Convention TIER-1 events, which witnessed high interdisciplinary participation from students. Events such as Business plan, technical paper presentation, auto quiz and circuitry were held. Our college also received the commendable club presentation award at the National Convention 2013, held at Chennai Institute of Technology in Chennai. Also a 3 day placement drive was hosted by our college during the month of February. Around 750 students took part in the placement drive and around 8 companies had arrived to recruit the students.

BAJA

Each year, 24 engineering students from Amrita School of Engineering, gather to be a part of a unique experience. SAEINDIA BAJA – a design and fabrication competition of an All-Terrain Vehicle (ATV). Two years ago, the team went to Auburn, USA, to participate in BAJA International. The team was the only team in Indian history to clear the endurance test in its first appearance.

Last year, the ATV attracted a lot of attention by ranking the third lightest vehicle among 91 other participants, weighing just 266 kg. It was also the 7th fastest vehicle in the acceleration test.

SUPRA

SUPRA is a student design competition organized by SAE. The concept behind SUPRA is that a fictional manufacturing company has contracted a student design team to develop a small Formula-style race car. The prototype race car is to be evaluated for its potential as a production item. Each student team designs, builds and tests a prototype based on a series of rules, whose purpose is both ensuring on-track safety and promoting smart way of problem solving skills.

EFFICYCLE

After having successfully qualified the virtual round, the team set out to develop a formula race car for the final showdown that was to be held in the Buddha International Circuit, NOIDA. After successfully clearing the endurance test, the team made a remarkable achievement of ranking 21st in the overall competition. Students fabricated three wheeled vehicle. The project involved creativity and imaginative application of engineering concepts. All the participants felt that the project gave them ample space for innovative thinking and engineering application.

Natyasudha

A step ahead

Swish of colors, fluidity of motion, balance of energy and serenity, the collaboration of many souls beyond all barriers for the single act of expression, all in perfect harmony, that is what dance is about.

Natyasudha is an exuberant dance club consisting of passionate and vivacious artists. The club showcases multifarious dance forms extending from classical, semi-classical, contemporary, folk, tribal to western and hip-hop.

Everyone who has showcased their moves on the dance floor, wishes deep inside that it goes on forever, that feeling of butterflies in your stomach, your heart racing, that adrenaline rush, the burst of extra energy, the feeling of being in perfect sync and the sound of applause. And they wish that every moment in their life henceforth contains all elements they experience during a performance.

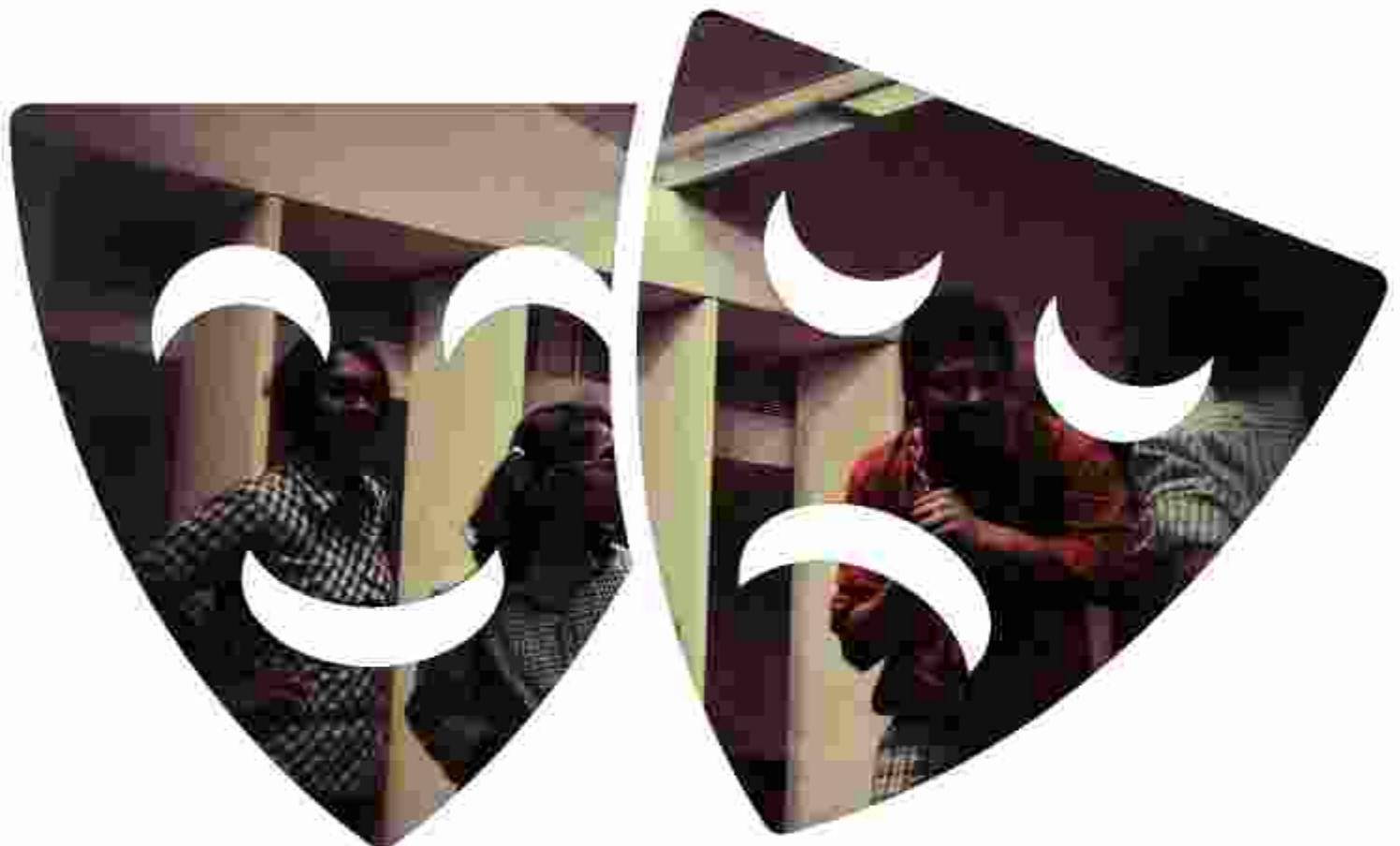
We, at Natyasudha aim at giving the students a chance to relive the joy of dancing over and over again with *Zhandan*, *Pragati* and *Nriya*.

Zhandan, the induction for the freshman is held to give them an insight to Natyasudha, simultaneously inspiring them to come forward with their talent. Pragati is Amrita School of Business's annual fest. For years now, Natyasudha has been delivering breathtaking performances for them. Nriya is the biggest platform for all dancers of Natyasudha. It is an evening filled with dance styles being represented from all around the world.

Every year the club receives support and guidance from the club's faculty coordinators and the Department of Student's Welfare. And with every performance the club grows stronger, the benchmark goes higher, and it brings together people so different otherwise, but speak the language of dance.

Srishti

Celebrating literary Joy

The etymology dates back to the Victorian era, Wiktionary says. The synonyms found are; decaversary, ten anniversary. It gives us immense pleasure to share the fact that Srishti has successfully completed ten long years of existence in Amrita Vishwa Vidyapeetham, Coimbatore. The decade long journey from 2004 to 2014 has been a home to millions of memories carved by ten batches of literary enthusiasts. The year 2013 began with the customary Induction of the club; YUKTI '13 where the freshers were given a taste of the club's activities and were 'inducted' in real sense. The various wings of Srishti geared up right after that to deliver a series of seventeen events in the odd semester. Periodic book reviews brought together like-minded literary fans to analyze and share views on various books of their liking; some of these sessions were graced by the presence of Dr.M.P.Chandrasekharan, Dean, Engineering, Kaleidoscope, the classic cinema wing, organized movie screenings which helped us to enable our members, explore the on-screen adaptations of the language. Poetry sessions proved to be a catalyst for many, to identify the new found talent in them. For the first time, the club organized events in nature's lap with an infinite horizon and unseen boundaries facilitating the writers and poets

to become one with nature. The shotguns of the campus hit bonanza with a three day quiz league conducted by Quiztreig awarding cash prizes worth ten thousand. The first watermark event- Advaya- the intra college theatre fest; a celebration of languages and display of histrionic skills on stage, was held with much associated fan fare in October, 2013. The stage witnessed plays in various vernacular languages and the event was graced by eminent judges from the world of literature. The even semester commenced in the month of January, with Vasantham - the gala Pongal celebrations of Srishti. With more than fifteen on and off stage competitions and a three day extravaganza, the true colors of ethnicity painted the campus once again. Each saw enthusiastic participation from the students and staff irrespective of their language. This was followed by a traditional celebration of the festival itself with the making of the delicacy of Pongal as is done in the villages of Tamil Nadu, accompanied by folk songs, stall events, street play and a display of the grandeur of the rural artistry. With a majestic support from the faculty of the Department of English and an elite member database, Srishti has a lot more to offer to the entire cast of all-rounders out there!

Astha

Quenching the thirst for Science

Astha, the science club of our college, has been running actively for the past few years fully supported by the faculty co-ordinators and the students who have a passion for discovering and understanding the mysteries of the universe.

The club has always put up science riddles and posters on Nobel laureates and their works. We kick-started our activities for the year with our induction programme "Newton" for the freshmen of our college. We had our forensics event "Sherlock" based on the art of deduction where the students are expected to solve the crime. We have also screened two documentaries – one on Tesla and "Into the wormhole", the famous television documentary. Both were well received. Astha will be conducting many more events in the forthcoming months, and we hope to satiate atleast in a small way, the thirst of science-lovers in their hunt for answers to their questions.

19th Sports Meet
Amrita Vishwa Vidyapeetham

The
Final lap

The 19th Annual Sports Meet of Amrita School of Engineering, Coimbatore, was held on 24th February, 2014. Following a fortnight of intense competition in various sports, the sports meet proved to be a fitting finale. The inaugural ceremony took off with a bang with the student band from Amrita Vidyalayam grabbing the spotlight with their brilliant display. The opening was made memorable, especially by the presence of Vasudevan Baskaran, former Olympic Gold medallist in hockey and coach of the senior men's national team. Mr.Baskaran did the honour of declaring the sports meet open and also took the salute from the sports captains during the march past.

Dr. M. P. Chandrasekharan, Dean-Engineering, Amrita VishwaVidyapeetham, presided over the sports meet. Mr. P. Venugopal, Director (HR) also graced the inaugural ceremony. Dr.O.J.Kumaresan, Physical Education Director presented the annual report and Dr Bharat Jayaraman, Dean-PG along with Professor R. Chinnaswami, Professor Students' Welfare distributed the prizes.

The first session of the various athletic events followed, starting off with the women's 100m dash. The sying athletes were all present to prove their mettle. A plethora of events were conducted through the course of the day including the 200m dash for men and women, shot put for men, triple jump for women and the exciting 4 * 100m relay for men and women, to name a few. Staff events were conducted as well, for the faculty. To top it up, records were broken in multiple events, including long jump for women and 5000m run for men.

As the day drew to an end, the athletes geared up for the most awaited part of the day- the results.

Vetrivel M. of Anandamayi Team won the Individual Championship (Men) with a score of 16 points and Sukanya V. S. of Chinnayi team

won the Individual Championship (women) with a score of 15. Anandamayi Team was adjudged the overall champions with a score of 266.5 points and Jyothirmayi

Overall Champions: Anandamayi House

Vasudevan Baskaran

Vetrivel M receiving the individual championship award

Jyothirmayi House receiving the runners up award

Sukanya V S adjudged the best sportsperson (Female)

Team came in at second place, with the Individual Championship (Women) with 15 points. As for the results of the Annual Swimming Meet, the individual championship (men) was shared by Abilash B. (Anandamayi), Vignesh S. and Arjun J. (Jyothirmayi) with 15 points each. Sowmya K. of Jyothirmayi Team won

the Individual Championship (Women) with 15 points.

As they say, all good things come to an end and so it was with this year's sports meet. Yet again it proved to be a festive occasion and we hope it continues this way for a long time to come.

Shri S. Ramadorai, Advisor to the Prime Minister of India on Skill Development, and Vice-Chairman, Tata Consultancy Services (TCS) delivering the convocation address.

The 10th convocation of Amrita Vishwa Vidyapeetham (Amrita University) was held on Friday, 11th October, 2013 at the Coimbatore campus. Dr K. Tamilmani, Distinguished Scientist and Director General (Aero), Defence Research and Development Organization (DRDO) was the guest of honour. Sampujya Swami Poornamitrananda Purji, General Secretary of Mata Amritanandamayi Math presided over the convocation and delivered the benedictory address.

Shri S. Ramadorai, Advisor to the Prime Minister of India on Skill Development, and Vice-Chairman, Tata Consultancy Services (TCS) delivered the convocation

address. Of the 4385 Graduands from all campuses of AMRITA at Coimbatore, Kochi, Bangalore, Mysore and Amritapuram (Kollam, Kerala) received their degrees. Of the 4385 graduands, 2210 are male and 2175 are female. Over 100 rank holders in various disciplines were presented with medals and rank certificates. 24 candidates were awarded doctoral degrees.

10th Convocation

Amrita Vishwa Vidyapeetham

Ph.D: 24
M.Phil: 3 (For the first time)
DM: 10 (Medical)
MCh: 8 (Medical)
MD/MS: 36 (Medical)
M.Tech: 49
MBA: 231
Executive MBA: 43
MCA: 216
MSW: 47
M.Sc Allied Health Sciences: 53
MLS: 146
M.Sc Nursing: 33
M.Com: 25
MA: 15
MFA: 49 – (Master of Fine Arts)
M.Pharm: 30
MDS: 11 (Dentistry – For the first time)
M.Sc Nursing: 58
M.H.A: 59 (Master of Hospital Administration)
B.Tech: 1825
MBBS: 92
BDS: 55
B.Pharm: 57
BAMS: 57 (Bachelor of Ayurvedic Medicine and Surgery)
B.Sc, Allied Health Sciences: 16
B.Sc Nursing: 45
Post Basic B.Sc Nursing: 27 (For the first time)
B.Sc: 144
B.Com: 170
BCA: 159
BBM: 128
B.Ed: 66
BA (Mass Communication): 22
PG Diploma (Medical Specialties): 23
PG Diploma in Journalism: 1
PG Diploma in Wind Resource Assessment: 14
PG Diploma in Wind Power Development: 16

IEEE All India Student Congress

Amrita Vishwa Vidyapeetham

Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE) is the largest professional body in the world with over 400,000 members. IEEE publishes a third of all scientific literature in the fields of electrical engineering, electronics, communication, instrumentation, computer science and information technology as also standardizes all technologies in these domains.

One of the biggest IEEE events in India, IEEE All India Student Congress (AISC) 2013 was held at AMRITA University, Coimbatore campus from 3rd to 6th October,

the proceedings.

Dr. M. Ponnavaiko, Chairman, IEEE India Council and Vice-Chancellor of SRM University inaugurated the congress. Dr. C. R. Muthukrishnan, Former Deputy Director of IIT Madras was the guest of honor. Dr. S. Krishnamoorthy, Registrar, AMRITA University presided over the inaugural function. Dr. M.P. Chandrasekharan, Dean-Engineering, AMRITA; Dr. Preeti Bajaj, Vice-Chair (Student Activities), IEEE India Council and Mr. T.S. Rangarajan, Chairman, IEEE Madras Section offered felicitations. Prof. K. Gangadharan, Chairman-IT, AMRITA welcomed the gathering and Prof. Prashant R.Nair, Vice-Chairman – IT, AMRITA proposed the vote of thanks.

About the Congress, Prashant R.Nair said, "With the successful conduct of this AISC, AMRITA

Dr. M. Ponnavaiko, Chairman, IEEE India Council and Vice-Chancellor of SRM University

has emerged in a leadership role in professional bodies in India, having organized the top student events of 4 professional bodies namely IEEE, Association for Computing Machinery (ACM), Computer Society of India (CSI) and Institution of Electronics and Telecommunication Engineers (IETE). We organized CSI 29th National Student Convention (NSC) in March 2013 and IETE National Technical Paper Awards, Societies, Standards, Best Practices and Administration, AMRITA has been organizing the Innovative Projects Showcase ACM International Collegiate Programming Contest (ICPC) in India along with IIT Kanpur and IIT Kharagpur. This is the semi-finals of the world championship of programming."

The congress featured special sessions on Entrepreneurship, Career Opportunities and Women in Engineering in addition to IEEE Vision, Organization, Activities, IETE National Technical Paper Awards, Societies, Standards, Best Contest in 2012. Since 2005, Practices and Administration, AMRITA has been organizing the Innovative Projects Showcase

HOVER MANIA | MAGNUS BOAT | HYDROPLANE | WIND IT FLY IT | MAYDAY-AIR CRASH INVESTIGATION | BUNGEE GLIDER | INDUSTRIAL DEFINED PROBLEMS | FLOW ACE DOWN TO EARTH | CHEMCLOCK | CHEMHEX | INQUISITION | EVOLVO SKY SCRAPER BUILD CARD | CLAY MINIATURES | CADD MANIA | CI BATTLE | CON SAIL | DIRT RC CRACK-POTS | INNO4MOTION | CONTRAPCTIONS | NAVIBOTS | IN THE NICK OF TIME | INNO-VINCI | VIDHITSA DIGIT-TRADE | DIGITALFORTRESS | MANIFEST SAVE E-TREASURE HUNT | HUNT | CIRCUIT PLAZA | ELECTRIC TRUC | SKEET SHOOTER | WITRICITY | TRACKTION | PD3 | E-CRAZE | ROBO WARS | ADVANCED LINE FOLLOWER | BUG ARENA | TECHNO CRACK | CODE HUNT | DUMB-TECH-CHARADES | FX | PREDICT FUTURE | INTERTWINED | BACK TO THE QUESTIONABLE FUTURE | HEPTATHLON | ONLINE PROGRAMMING CONTEST | A-LEAGUE | MATH BUZZER | INVENTIVA | BE THE CHANGE | PRACHAR | BIZ QUIZ |

ANDOKHA 2014

The 4th edition of Amrita University's annual national student technical festival, "ANOKHA 2014" was held from 20th to 22nd March, 2014. Anokha had over 75 technical events in all branches and disciplines of engineering as well as social media, business, finance, social entrepreneurship and short-film making. These events were modelled around a central theme, Celebrating Innovation which resulted in testing

the originality and creativity of ideas generated by all the participants.

Some of the major contests and competitions held under the techfest's theme, "Celebrating Innovation" included InnoVinci, PD3

- Product Design, Development and Demonstration, Hydroplane, Hover Mania etc.

With the prize money of nearly 1.5 million rupees, Anokha has catered to some of the best engineering

minds of the students from all top-ranking engineering institutions in India, in all platforms as well as students from partner universities in USA and Europe like University of New Mexico, University of Buffalo, Uppsala University.

In the arena of workshops, Anokha exceed expectations by conducting nearly two dozen workshops in various cutting-edge areas of technical and general interest like

RC Aircraft, Robotics, Augmented reality, Ethical Hacking, Camera Obscura etc. This

generated participation of leading industry players for workshops like Tata Motors, Texas Instruments, Bombay Stock Exchange etc.

Apart from the aforementioned workshops and events, Anokha showcased the

humanitarian initiatives of Mata Amritanandamayi Math and Amrita University like Amrita Self-

In a few years, you will have venture capitalists lining up to see the technology at Anokha

— Mr. Sriram Natarajan

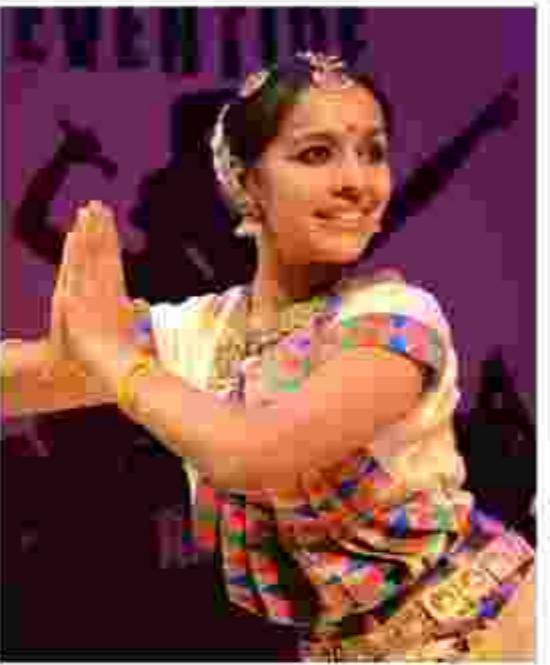
Distinguished Speakers

- Mr. Sriram Nararajan, Country Manager and MD, Circor Flow Technologies
- Mr. V. Asokan, Director, GM(Operations and Sales), Flowserv India Controls
- Mr. Ravi Santhanam, Leadership coach and Founder of Metadristi, Former CEO, Hindustan Motors including Mitsubishi Motors with 32 years of corporate experience in senior positions
- Prof. M.S. Srinivas, University of Madras
- Prof. M.D.Srinivas, Institute of Policy Studies, Chennai
- Prof. Balagopal,T.S. Prabhu, Ph.D from IIT Kharapur in Town Planning and Professor in Architectural Engineering at NIT Calicut
- Mr. Yusuf Turabi , Ecopreneur and an accredited Green Building Consultant
- Mr. Purv Shah, Bombay Stock Exchange
- Mrs. Rathika Ramaswamy, India's first woman wildlife photographer
- Mr. Gulzar Sethi, India's top Fine Art Nature Photographer
- Mr. Ganesh Shankar, High End candid, Destination wedding photographer and cinematographer
- Mr. Shihan Hussaini , Expert in Archery and an 8th Dan-Isshinryu in Karate
- Ms. Aditi Mittal, Indian stand-up comedian, actress, columnist and writer.
- One of the first women to do stand-up comedy in India and featured on BBC World and BBC America among "India's trailblazers"
- Mr. Shiv Dewan, IIM Graduate and Founder, One Step Up- career counseling company, which has reached out to 12,000 students across 82 schools in 15 states.
- Ms. Mini Vasudevan, Animal Rights activist and Founder, Humane Animal Society (HAS)
- Ms. Laxmi, Acid attack survivor, founder of 'Stop Acid Attacks' and winner of US International Women of Courage Award in 2013, by Michelle Obama
- Ms. Monique and Mr. Nitin, Pollinate Energy Group developing sustainable solutions to social problems primarily focused on energy access in cities like Bangalore

Anokha's Spectacular Finale'

*Karthik performing on the third
day of Eventide at Anokha 2014*

Clockwise from left: Vytukal on the drums (Anokha Day 2); Dharmura Venkatesh performing for Nriyva (Anokha Day 1) and Maarteen Visser on the saxophone for Eventide.

Anokha 2014 witnessed a spectacular and scintillating finale in the evening of 22nd March, 2014 with the Eventide concert by renowned playback singer, Karthik, who has to his credit, sung over 3400 songs and won 8 Filmfare awards.

Karthik was supported by Navneeth Sundar on the keyboard, Keith Peters on Bass, Daya Sankar on drums, Joseph Vijay on Guitar, Vikraman Radhakrishnan on Percussion, Maarteen Visser on Saxophone and Ravichandran Kular on Flute. Shruthi and Smruthi Kalyanasundaram were the backing vocalists.

Karthik dished out some of his popular numbers in Tamil, Malayalam, Telugu and Hindi like Ennaku Oru Girlfriend from Boys (Tamil), Oru Maulai from Ghajini (Tamil), Bebka from Ghajini (Hindi), Theradi Veethiyil from Run (Tamil),

Dilse Dilse from Gabbar Singh (Telugu), Oru Ooril from Kaakha Kaakha (Tamil), Parayaathe from Udayananum tharam (Malayalam).

Picture Courtesy: Arunind Kroovidhi

A box of Surprises

Do you notice how, on some days, you wake up in the morning feeling pretty apathetic? Not caring about life in general and not in the least bit interested in what your day might have to offer? You live that boring, old life with the monotony of an overused metronome. And there is really nothing to look forward to. I mean sure, we're all in the prime of our lives, or at least supposed to be. We are now the oldest we ever were yet the youngest we ever will be. But honestly none of this matters when you're staring at the ceiling, not sleepy, but not exactly excited at the prospect of getting out of bed either because that marks the beginning of a new day. You realize you must attend classes, learn things, meet people and the whole idea of knowing exactly how your day will unfold simply bores you. It's so predictable that you

Preeti
Rajkumar
Junior year
Aerospace

don't really want to go through with it. We rely on breaks from reality; those vacations that might give us something to do. Something to entertain ourselves, something we think would give our brains something to be obsessed with. Or so to speak.

But one thing not many of us explicitly realize is that we all find happiness where we least expect it and it happens often. And it can be anywhere. It's these little bursts of joy that surprise us and are enough to make our

day somewhat exciting. It happens when we find an unopened packet of Milk Biskis with those ridiculous smiling faces, on Gokulashtami day when we come across some kid dressed like Lord Krishna or an adorable Gopika and even when we hang around at the hangar after class when the climate is particularly pleasant and the sun sits perfectly on the mountains, illuminating the clouds in all the hues of pink and orange.

Happiness comes from watching your favourite team win a match, from winning a competition or tournament, from a few words of praise from your favourite faculty member, from cutlets being served for tea in the mess hall

to making bets with your friends over 'Fruitartes', scoring in a test you didn't even prepare for, discovering you are now an uncle/aunt, finding a cute stray puppy or kitten in campus, funny forward messages, even when a new season or episode of your favourite TV series is out, or when the rains is over. The source is limitless. And so are its results.

It is really these little things that we can smile about from the heart, these little things that make our day bright and help us forget our worries almost completely.

little things that we can smile about from the heart, these little things that brightens our day and helps us forget our worries almost completely. And the best part about all of this is that it stems from within. These situations could occur merely by chance or could be planned, but the way we feel about it is always the same-ECSTATIC. And these little surprises are what we can look forward to when we are lying in bed, apathetic, staring at the ceiling and wondering whether getting out of bed is worth it because you know exactly how your day will unravel.

You don't. And maybe that's a good thing.

Because who doesn't like surprises, especially surprises that fill you with happiness when you least expect it.

Sneha C.
Mohanan
Sophomore
Electronics &
Communication

An uninvited Rain

Dawn to dusk I aimed high and
in my swing I reached the sky
like a bird enjoying the spring.
And as I came back on my way
I hoped for a brighter sunny day
and a better chance to
reach for the stars
in my life.

When the rain blocked my sun,
I couldn't swing. Yet I loved it
and all I did was
to wait at my doorstep
like a bird with folded wings.
But oh! Lord! This shower was
an uninvited guest in our land
that had created the sense
of an unusual mist
of panic, fear and sorrow.

Praise The Lord!
He neither gave us drought
nor did He flood our fields.
All that the rain did

was to wash away
my dreams into a land unknown
where I can't reach
for being crippled,
I can't stretch my wings
like how I did before in my swing
like a carefree bird.

As the dark clouds surrounded me,
all I saw
other than the tears of the mothers
and the pain of my own villagers,
was perhaps a clear vision
of my own blurred future.

As my swing lays untouched,
under a tamarind tree
near my father's field,
I ask Almighty
why had He made me abandon
my own dreams to fly high in life
and had left me with nothing
but my shattered hopes.

which are as immovable as I am today
like the many in my own village?
They aimed for a higher yield
and so they made rain.

And all I aimed was to fly so high
but all I got was pain.
Everyday, as I swing high in my swing
I prayed to You for success.
Now all I ask of You
as I lay in my home
as the remnant of a stormy night
left with a life so difficult to be lived,
or as a sailor lost in the ocean of pain
and tears
who would never reach her destination,
thinking about the innumerable
people like me in my own village
who are as hurt as I am,
is to save our life,
Cure our pain,
And end our sufferings.
Let no one else suffer like how we do.
Oh Lord! Save Thy World
End this ENDOSULEAN!

Daamini
Visalaakshi
Sophomore
Aerospace

Fair

Is "FAIR" all the time "LOVELY"?
DISCLAIMER: this article is not to target or intended to hurt the feelings of any individual and views expressed are purely personal.

It was a lazy Sunday morning, my boredom had reached such an extent that I was flipping through the matrimonial classifieds. This is what I read:

- 1.Required: Bride, homely, caste no bar, FAIR, professionally qualified
- 2.slim, 22yrs, Brahmin, FAIR and beautiful
- 3.very FAIR, 5 ft, minimum education, lovely

My eyes couldn't stop noticing the four letter word F-A-I-R in almost 90% of the advertisements. I began to realize that we, especially Indians somehow associate the word fair with superlative degrees of beauty. Clichés like "FAIR & LOVELY", "FAIR & CARE", "FAIR & BEAUTIFUL" are hence "FAIR"ing well in the Indian market. Thanks to the Brits: an intelligentsia of "burn"-cats (bureaucrats) who apart from looting and exploiting our country as much

as they could, have invaded our minds with the concept of fairness entailing superiority. I wonder when there will be a colour column next to the caste and sex in the endless forms we fill everyday.

But the worst thing to happen yet is that the "SNOW-WHITE SYNDROME" or obsession for fair skin has hit men too, with the increase in sales of creams like FAIR & HANDSOME. What happened to those TALL, DARK & HANDSOME hunks we have been drooling over for ages!!

Beauty, as it is often said is skin deep, but definitely not so anymore for Indians.

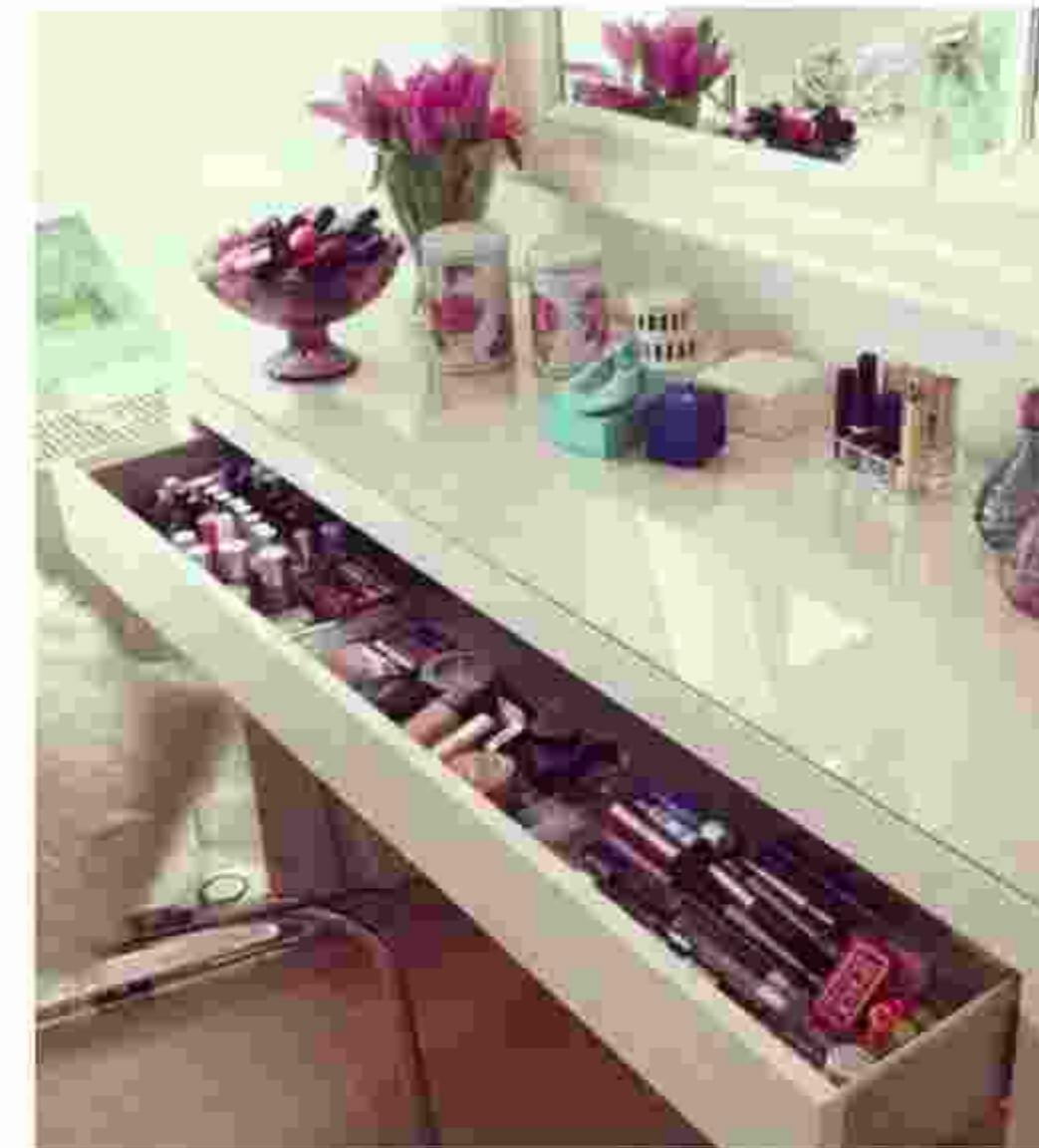
This is proven from the fact that our fairness market which is touching a whopping Rs.2,000 crore is expected to grow by 18% in the next year with

India emerging as a global giant in this sector. All the credit goes to the media and advertisements emphasising the bizarre need for fairness. Most fairness cream ads follow this very predictable trend-a young, dark-complexioned girl, constantly ridiculed by her peers, feels very inferior and insecure and her life is all dark. Within few days of applying the fairness cream, she gains confidence and popularity, becomes an astronaut or a pilot, even gets an award

from the President and achieves what not! We have even seen King Khan tossing fairness cream to a young fan, indirectly disclosing that fairness is the secret to success. But it's high time we understand that it is only because of our country's geographical location, i.e being closer to the equator that we are dark skinned and fairness has nothing more to do than that in our lives. Actually dark skinned people are rich in melanin, which provides them with superior protection over UV radiation. So next time someone calls you dark-skinned, you can tell him/her that you deflect UV radiation better than them and feel proud of it.

Mind you, about 75 years ago, Subramanya Bharathi has hinted about this fairness mania in his famous poem "Vellai Nirathu Onu Poonai" (Note: For all those whose are clueless about him he is a well known poet, writer and freedom fighter who revolutionised Tamil literature). I am least interested in spoiling the ethnicity of the poem with my mediocre translation skills. So here goes the poem in a

nutshell, he talks about different kinds of cats, each based on the colour and puts forth a very thought provoking question, "even though all the cats look different from one another don't they belong to the same species and is it right to decide which is superior over other just based on the colour?" I definitely leave the privilege of answering that question to you.

L.L.B

Poornima
Haridas
Sophomore
Computer Science

Before you wonder as to why me, an engineering student would write about law, let me clarify that L.L.B. stands for a more convenient term, Leisurely Last Benchers!

Last benchers are in general, the people who are the slackers in class, the people who waste their time and don't bother to pay attention in class. But a year into college and an unexpected placement into the revered last benches told me that there was no place in the world, in a class, for which I would trade my place in the last bench! It so happened that on the first day of college I went

on time to class, only to see that other enthusiastic people had arrived half an hour earlier and had booked all

The last bench is also a great place to observe people, their behaviour and reactions as you can see what everybody is doing, irrespective of where they sit and in almost all cases, it turns out to be crazily entertaining!

the seats, but the last row. The two of us (me and another friend), gloomily walked to the empty last row, cursing ourselves under our breath for having come late enough to get the last bench! We decided to try and come early next day to get better seats (after all first impression is the last impression, and who in the world wanted "last bencher" as their first impression??!) But it turned out that, how much ever early we came, only the last benches were welcome to us, and we accepted our fate.

a professor is droning on and on about some water treatment method that just seems to bounce off everybody's heads and students in other benches and especially the first are fighting the urge to sleep with all their might; all that the L.L.B.s do, is slide a bit to the other side, conveniently out of view and take a nap (mind you, the important 8hrs of sleep a day condition can be easily achieved by an L.L.B.) so that your brains can be put to better use in the next (perhaps) more interesting hour. Now maybe a

A week into college and neck deep into all our subjects (whether we liked them or not), we realised that the last bench position was a boon in disguise! It had so many advantages that we decided never to bother ourselves with early morning jogs to capture other seats.

Why the change in attitude you might ask, and for your benefit I would love to elaborate on some of the key advantages of being an L.L.B. in college.

First of all, let's face the reality. Not all the subjects are your favourite subjects and not all professors are charmers!

So it is only natural that you tend to be bored in certain lectures. Now comes the undue advantage that comes with being an L.L.B. When

Picture Courtesy: E.S.Adhikari

nap is not always possible thanks of where they sit and in almost to your teacher's height! But there all cases, it turns out to be crazily is still a silver lining! Take down entertaining! notes as and when he talks, with This was how L.L.B.s benefit in a the exception that don't take "his" lecture which people attend only notes, but of the other lecture you for the sake of attendance, but now missed or the ones you want to let me tell you the part where it enhance. You could also utilise the pays off to be an L.L.B. in a class time to finish tedious record work! of importance. Well, now that the Some of the more experienced L.L.B. is refreshed, fully fed and interested he's in a better position L.L.B.s also are able to multi-task with the act of taking notes to participate in a discussion combined with pacifying your or to get up to give answers as hunger pangs or reading a novel at the same time, thereby also adding valuable inputs to their vocabulary! The last bench is also a great place to observe people, their behaviour and reactions as you can see what everybody is doing, irrespective of where they sit and in almost all cases, it turns out to be crazily entertaining!

Now you may think of this as a personal view, but this a fact validated by the frequent results of various exams that all students take up, because it turns out that the L.L.B.s always outshine the others and top contenders are always L.L.B.s of various sections!

So the next time you decide to judge a student only because he/she sits in the last bench, think again!

The Ethos of an Indian Commuter

Sam Nivin D
Sophomore
Mechanical

The average Indian begins his audacious day with a humble prayer. A prayer that he hopes would help him get through the day with repose. While heading to his place of work (or just about anywhere else), he hits the barricade – The Indian Road. Well my friend, you can pray all you want but it will get the better of you. Roads are defined as the path upon which one 'travels'. Well, considering the activity that goes on in our roads, the above definition is a little too vague. We'll get to that.

The Indian road is a beehive of activity. The variety of events that take place during commuting hours is voluminous. Apart from

the more obvious purpose of transportation, our roads also serve multifarious purposes. It is a domicile of socializing for cows, dogs and cats alike. Sometimes one can't help but wonder whether the animals occupy their positions on the road only to test your skills as a driver. Invariably, they end up doing a better job in testing your driving finesse than the instructor who entrusted you with a driving license. Do give the cows a wave, as you swerve through their herd and advance along.

The public participates actively in making your journey even more engaging. Jaywalkers waltz across the road with grace, showing no concern for the speeding vehicles that end up leaving skid marks on the road in order to avoid collision. Children add to the fun by breaking into sudden dance moves. Such events also form the basis of vital plot points in many Indian movies. I wish I were them, their cars, or at least had the golden sign that says 'MAYOR'.

In order to really absorb the essence of Indian driving, you have got to be a biker. The smoke filled air and notorious honking does pump your adrenaline. The rush and excitement is really an 'EXPERIENCE'. The Indian

bikers have justifiably earned their title as 'The Kings of All Roads'. This is because, as there is no situation that they can't maneuver their way through. My unfeigned apptobiations to the various two wheeler manufacturers, who have managed to engineer such marvelous machines that bear the abuse by us bikers. It is our moral duty to occupy every little space available and progress forward through the traffic, even if we are meant to be stationary at a traffic signal. It is also wrong to wait till the red light turns to green. We must crash the signal at least eight seconds early. It's compulsory. Rules are for losers. Or so we assume.

Politicians have their own rules on the road. Their entourage is always followed by unnoticed salutes from Traffic Policemen. They can cut traffic signals, go the wrong way and stream past 'No Entries'. Man, I wish I were them, their cars, or at least had the golden sign that says 'MAYOR'.

Anyway, we maintain a moral balance on the path of transportation. Look beyond the chaotic, hazardous and notorious activities and you will find a string of balance. Every event illustrates our character and behavior traits.

The Boy with the Kite

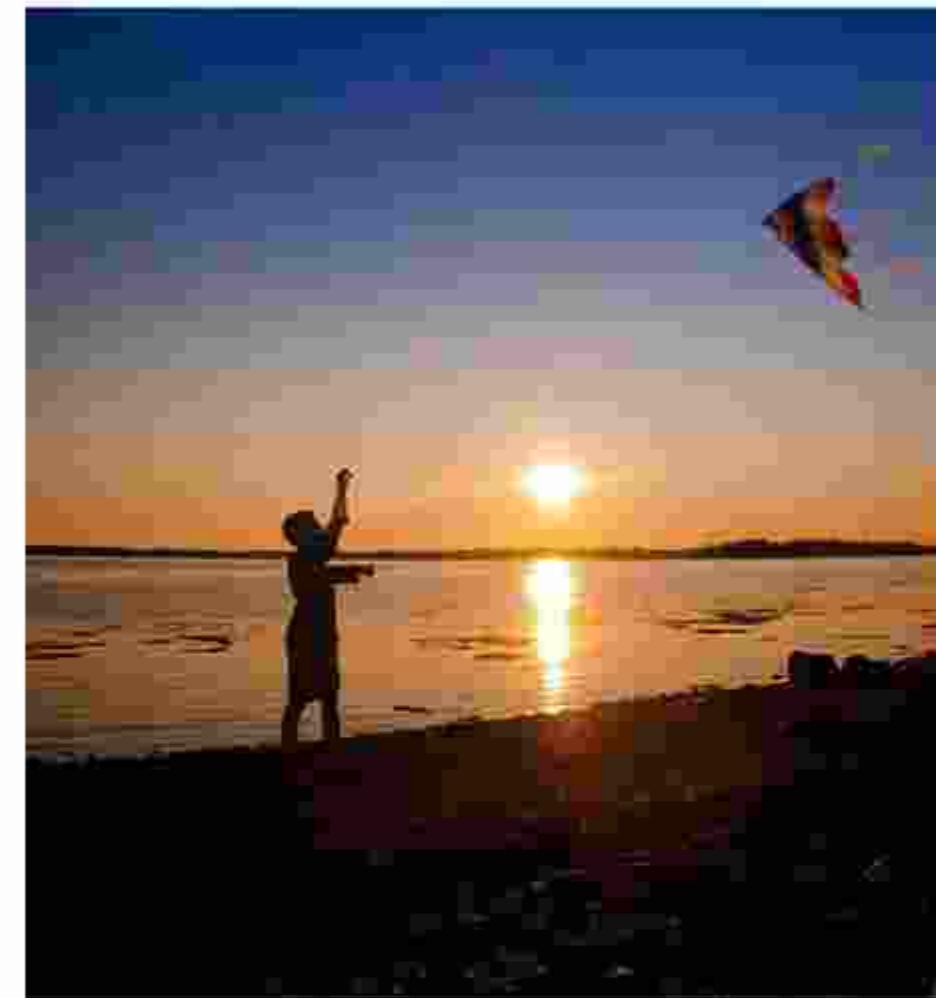
Pratik Nayak
Junior Year
Mechanical

Stood alone a boy in the field
While the breeze made the grass
kiss the earth,
While everything around swayed.
Stood the boy sturdy among the
birds.

As the sun began evanescent with
the day
And the stars began to make their
mark
His crimson kite flew southwards.
Fluttering high in the rather

changing sky.
The little boy has no worries
He is as free as the kite in his hand
The only thing that keeps him
pinioned
Are the weak strands of family ties.
But what is a kite without a thread?
It's just a paper blown away by the
wind
Without family, the little boy
knows nothing.
He is as lost as the kite itself.

As the time flew by, the sun bid
adieu.
The stars grew brighter and the
moon faintly peeked
As the time flew by, the boy grew
older.
He began changing like the
overhead skyline
The worries of adulthood changed
him forever
And he let go off the kite he had
once held so tightly.

Picture Courtesy: Praveen G

Arthi
Appathurai
Junior Year
Chemical

The Mystery of Nevermore

It was a village that would be known for its scenic beauty, if it was to be known at all. This story starts in a quaint little village where nothing out of the ordinary ever happened. It was one of those villages that was almost engulfed by thick forests that you would almost miss it when driving by. But if at all you did stop to smell the roses (or to attend to Nature's call), you would see that in this village, ignored by the maddening world was so much scenic beauty that you could forget the world and all the worries that came with it and just stand there admiring the beauty day in and day out. The nearest civilization, as per modern man's definitions, was several hundred miles away, making it, some would say jokingly, a perfect hideout for a serial murderer. But of course, not even a serial murderer could kill peacefully when surrounded by so much peace, as ironic as it is.

To such a village came a rather ride shock. One summer night, as the whole village was deep in slumber, a speeding car, a red convertible to be precise, lost control and rammed onto a poor ol' live oak tree. The tree survived the crash, true to its name, but the car was merely the humble remains of its previous self. And the owner of the car was marred beyond recognition. And so the case of the convertible crash was closed as an accident. Lessons were taught to the young adults of the village about the various aspects of safe driving: no speeding, no drunken driving and, if possible, no driving at all. All was set to be forgotten soon, except every night the village folks would hear the sound of a crash and no evidence

It is really these little things that we can smile about from the heart, these little things that make our day bright and help us forget our worries almost completely.

of one by morning. All the villagers pooled in their available human resources to help the police department solve this unusual mystery. But alas, no clues were to be found. It was then suggested that they could take turns being a night guard, so that

there would be someone who could witness the mystery giving the much needed insight. Once again human resources were pooled in and night guards were appointed. Hours passed leading onto the next morning. Nothing. The next day, nothing. The following week,

nothing. Soon, the villagers gave up on solving the mystery. "Not that anyone we know of is getting hurt", they reasoned. Soon normalcy was restored so much so that sounds of car crashes at night were considered normal.

Meanwhile in a city, 457 miles away from the village, small children were going missing irregularly but consistently. The real mystery was not that children were going missing, it was that it was not a regular kidnapping or murder. No ransom was requested of the parents and every Saturday a picture of the all the missing children on a given date holding that day's newspaper, was sent to the parents anonymously. It was a strange kind of evil that was blooming in the city and nobody knew what to do about it.

Back in the village, even as the rest of the village began forgetting the whole chain of incidents, one particular police officer could not. He continued to investigate unofficially and without anybody's knowledge, in his own unorthodox methods. He would often trek into the forest hoping to find some clue that would lead to his discovering the logic behind the

mystery. On one such trek, he realized he had walked rather deep into the woods and as dusk was nearing he decided to turn back after another unsuccessful day of trying to find clues. Just as he was about to turn back he noticed smoke which seemed to be coming from a chimney. 'Who in his right mind', he thought, 'would be living this deep into the woods?'. Somewhere, inside some part of him, he felt this was somehow related to the mystery he ached to solve. So he did what any policeman would have done if they found themselves in such a situation. He hid around the corner of the house and waited patiently for its occupant(s) to leave so that he could conduct his investigations. Soon enough, a man dressed as a clown accompanied by one of the missing children walked out and drove away in a red convertible, much like the one that was in the crash so long ago except without all the damages from the crash. With his doubts building stronger and stronger inside him, he broke into the house. It seemed to be a taxidermists' workshop. And it was not game

animals being stuffed, instead it was children. He recognized these children from the news. These were the missing children from the city. Before he could even begin to think of a theory, he was knocked cold by the clown. He awoke to find himself tied to a column and a rather nervous clown, seemingly talking to thin air, about how he'd seen too much.

"Oh, you are awake now", said the clown in the sweetest voice he could conjure,

One meaningful look into his watch, as if to say it is getting late, the clown dragged the child for a walk deeper into the woods, still looking as gleeful as a clown would be.

I wouldn't do this. But you leave me no choice. You have seen too much, sir. This shall not pass without implications!" and with these words and one blow to his head with a shovel, he killed the police officer, still tied to the column. The night had set in. One meaningful look into his watch, as if to say it is getting late, the clown dragged the child for a walk deeper into the woods, still looking as gleeful as a clown would be. Scared, the child said "It's so dark, Mr. Clown, I'm scared!" To which the clown laughed, a

merry kind of laughter, and said, "Cheer up, young fella! You're much better off than me. I have to walk all the way back with no living soul for company!"

Twilight of Lies

Gokul Mirali
Sophomore
Electronics &
Communication

"Mama...are you crying?"
"No sweetheart it's raining,
it's cold and my nose is blocked.
You didn't sleep yet?"
"No Maa..I don't know why,
but I feel odd and disturbed."

"What happened sweetheart? You can
tell ma."

"No Maa things have changed a lot
since the past.
All things happen before me and I
feel strange..."
"Everything is fine. Now go back to
sleep."
"No Maa..I am scared and I feel
insecure."
"It's ok sweetheart,
hug me tight and sleep well."

"No Maa..I want to ask you right?
something?"

"Ok, Fine. Tell me"

"Dad doesn't want us anymore
right?"

"What are you saying?"

"No Maa..He hasn't spoken to me
for the past three weeks."

"Oh..he is too busy baby,
he just called me when you were
sleeping."

I asked him whether to wake you
up or not

But he said 'No let my prince sleep
well!'

"I miss him Maa..I really miss
him"

"He loves u sweetheart,
Now back to bed."

"No Maa..I am not done."

"Now what baby?"

"Why are grandma and grandpa
staying with us?"

"They never cared to see us right?
Now they are with us all the time."

"Oh they are becoming old baby,
They need someone to look after
them."

"Few more things Maa..
Why did two uncles come to take
my fingerprint?"

Dad didn't like you going to work
"Oh yes..Your dad wanted you to

"No sweetie, I spoke with dad. He
said,"

Since you were old enough now, I
can go to work.

"Thats it baby, you go back to bed."

"No Maa..I am not done..
Allow me to speak..."

Why do we have guests so often
Maa?"

"We live in a society baby, its
common"

"We used to live in a society earlier
too Maa.."

"Thats it baby, Back to our bed."

"No I wanna know many more..
Why did dad's friend's come here?

But dad didn't?"

"Oh dad didn't get leave baby
But his friends did..

So they came to see us.
They brought a letter dad sent for
you."

"Ooh where is the letter Maa?"

"I will give u tomorrow sweetheart.
Let's sleep."

"Few more things Maa..
Why did two uncles come to take
my fingerprint?"

They said I was some nominee."

start saving from a young age.

So he started a bank account for you."

"Oh so now I don't need my piggy bank anymore!"

Why did we stand in the rain?

And sing the national anthem Maa?

Why did dad's friends make me fold the Indian flag?

And salute in front of a closed box?"

"Oh that. It was part of an army program,

for all the kids to get inspired by the army."

"Why did those aunties break your bangles?

And made you wear a white sari Maa!"

"Oh it's a tradition which we follow,"

"But why aren't those aunties wearing white saris Maa?"

"Oh it's not time for them to wear it baby."

"Oh lucky that you got it to wear first Maa,

I am happy for u..

Maa why you crying?"

"Nothing sweetheart something went into my eyes,

"It's too late baby..
You've got to sleep"

"Ok Maa,but u need to tell me a story,

Please please please Maa..."

"Okay sweetie, I will....

Once upon a time

there was a brave soldier,

who gave his life for his country;

He fought selflessly in battle

And tried saving his country

He loved his country more than his family"

(And kid sleeps off)

"Maa...Maa...

Where is it the letter that dad sent me"

"yes its here,

Read it loud baby"

"To my dear son,

(The Maa hugs her child tight and burst into tears. She knows it's all a twilight of lies, her man is no more and she can't explain it to her child, she fights it with lies.....which she realizes that her son will find out soon. It's the twilight till then because the sweetest lies are better than the ugly truth.)

of our Maa...I know you have the strength for that.

Jai hind

Captain Sagat V*

"Why u reading it again and again baby?"

"Nothing Maa..."

I need to help dad out Maa!"

"Sure baby you can and you will,"

(both of them hugging each other and crying)

"Its ok Maa,I won't allow you to cry anymore,

Dad is away And I am in charge till he comes

I will take good care of you till then...."

Cursed

A shell I was born in,
Loneliness which loved me
And so did I love it.

But once it slipped its course,
And I glimpsed, just short,
Of the marvellous world outside.

Question I know I mustn't,
My protective shell which cared,
So I never dared to.

I stuck out occasionally,
Lying, coming back to sleep,
In its warm yet cold arms.

But my greed overpowered my heart,
I made plans to break free,
And it noticed my façade.

The anger then, beyond frightening,
It called a counsel with fate,
To decide on a worthy punishment.

I was scared, for I lied,
I misused the trust placed in me,
And the wrath I was prepared to face.

I was doomed to stray outside,
Just enough to hope to escape,
Only to be pulled back ruthlessly.

And this game they vowed to play,
Loneliness and fate,
Till I succumbed to death at their feet.

So everytime someone wanders near,
Fate pushes them away, like a true friend,
Just so that loneliness can stay.

**Parvathy
Warrier**
Senior Year
Mass Communications

Picture Courtesy: Arvind Kromial

The Beautiful Game

Saptajit Nair
Junior Year
Aerospace

To most of us in this world, football is just a sport. 11 players in each team all playing with the objective of putting the ball into the opponents net. Sounds drab? Boring? Well ask that to the 2 billion fan base of the most popular sport in the world and consider yourself lucky if they dont give a murderous look or worse come worst, lose a few teeth. With just a few weeks to go to the biggest event in the world of sports, (yes it actually has TV ratings that eclipse even the olympic movement) let me just take you into the beauty of the game.

The sport has brought to life scenes that could easily make any movie a blockbuster. From being a hero to a much despised villain, a football player becomes everything. A young David Beckham became the scape goat after England bowed out to Argentina in the 1998 world cup. Beckham did play a part by getting himself unnecessarily sent off by lashing out at an opposing player. The reception that he got on his return was unfortunately exaggerated. Death threats, powdered letters threatening to contain anthrax, vandalised property and what not. Life however turned full circle for Beckham in time for the next world cup. Appointed as the national team captain, England had to get atleast a draw against unfancied Greece to assure themselves of a spot on the flight to Japan and Korea. Playing at Old

Trafford, England were down 2-1, in the 93rd minute England earned a freekick a few metres outside the d-box. Up stepped David Beckham to curl in a trademark freekick into the top corner to send the England fans into delirium. Sounds like a movie doesn't it?

At this year's world cup in Brazil, players from 32 different countries will have their chance at becoming immortalised back home. The World Cup has been the stage for some of the greatest talents in world

football to showcase to the millions watching as to why exactly they are considered to be the greatest. From Pele to Maradona to Beckenbauer to Zico to Zidane to Ronaldo, they have led their nations to glory at the world cups to rubber stamp their credentials as the greatest players of their age. This year will see two of the brightest stars of world football vying for the top prize. They have proved themselves in every other stage but not at the biggest stage. Will it be Ronaldo? Will it

be Messi? or will it be some other player who rises above all the others to lay his hands on the trophy? The romance of the sport will ensure that whoever it is, immortalisation is assured.

Don't forget to tune in to your TV sets this summer and transport yourselves to the sunny sands and the glistening green pitches of Brazil to catch all the action and take in every moment of this beautiful game.

The Beautiful Sleep

People see death with bitter eyes

They say it depresses the whole air around

Of course all of us as well, associate it with cries

Howling, moaning, remorse—the resonating sounds

But I say death is pretty

Graceful even, in its very own way It embraces you in a jiffy

Barely gives you a chance or say

In one sweep, it floors you

Helps you find out the eternal mystery

Of what happens beyond the infinite blue

Asks no questions, gives answers aplenty

Death shakes the living

Throws things into a complete new perspective

Makes you question many a thing Search for your own calling, your real adjective

In its own way it inspires, brings out zest

Stirs wonder in a few, scares the gut out of the rest

Nonetheless, I say, though I found beauty in life,

I found more so in death.

Ambar Majeed
Junior Year
Aerospace

One where I thank my stars

Somewhere between wanting to make this world a better place and finding my own place in this world, I realized how lucky most of us are, to be loved and be given the freedom to find our calling, simply because two people chose to bring us into this world to put us ahead of their interests, unlike more than half our country's population.

She was four years young and eight bruises old

Her fate was determined by the number of toys she sold

Her life was series of burns and scars

Nobody cared when she got hit by moving cars,

I was four years young when I was taught
In a class I had enrolled as a Karate novice
"You have the right to defend yourself
Don't let anyone tell you otherwise."

He was eight years when he dropped out of school

He was forced to work with a dangerous tool

He was one in a thousand who toiled in Sivakasi
To give us all a memorable Diwali.

At eight, I was introduced to a world of comics
Felix, Tintin and Juggernaut.
I learned to always reach for the stars
And dreamt of becoming an astronaut.

She was twelve and the eldest of five
She strived to keep her family alive.
After work, she stayed up late
To learn, with a chalk and a wooden slate.

I was twelve when I got my first computer

And began my tryst with the internet.
Learned with my brothers, I downloaded videogames
And spent lazy afternoons playing The Gauntlet.

He was sixteen and shipped to a foreign land
Where he'd lend housewives a helping hand
All because his parents were assured
A place to live, and some food.

At sixteen, I topped school in Math
And aced my boards, with distinction.
I seamlessly transitioned from a kid to adult
With a lot of independence and conviction.

They say your destiny is determined:
By the alignment of stars on your birthnight.
I believe there is little truth in that
If God chooses your parents right.

Hope was a letter these kids could never send
While love was a country I never had to defend.

Sneha Sarkar
Senior Year
Electrical & Electronics

Metamorphosis

Vivid dreams.

A faint memory,
A kindness shown.
Souvenirs from my past,
Already fading into white
Are all that I have
From what I have lost.

Swirls of blue and ochre
From where I played on the sea-side.
The sound of ice-cream bells
Resound in my head.
The smell of peanuts in the air
And the spray of salt water on my glasses
Are all that I have.

A large pinkie that yielded support
As I tried to keep up with large feet
While crossing the road.
Visiting the temple with my grandmother
Barefoot, feeling the prickly Earth beneath
Brings a smile to my lips.

A kind little friend,
Who chanced upon me
With little in common but a neighbourhood
Grew into steady comradeship
As we grew together, progressing upwards.
Playing together, digging the sand
Looking for the treasure we have always sought.

As time goes on,
The swirling colors merge into white.
Was that a dream? Was that real?
All that has faded into the dusk

Far ahead i see a new dawn, a new beginning.
As i walk towards the horizon.

Priya Ramakrishnan
Sophomore
Electronics &
Communication

The Poetry of an Idea

Pooja
Ramakrishnan
Junior Year
Civil Engineering

Idea.

Those words that you cross out on your scribble pad. Too silly for the world, you believe. That small thought that resembles a water droplet clinging to the edges of an early spring tree leaf, adamant in its refusal to merge with the analogous water droplets forming a puddle below. Those teeth marks on the cap of your pen, chewed on, in desperation for the one thing that eludes you.

It's a room full of flying Quidditch snitches with you, mounted on an outdated broomstick, failing to capture it gnaws at your control and harasses you into setting it free. You resist, you even one snitch even after your best efforts. It's the hours that lapse into days slowly killing it.

as you wait for the last grain of sand in the hourglass to settle, before turning its world upside down.

The poetry of an idea lies in its birth, life and death because once an idea is born, it ravages you. It's a torrential downpour that brings chaos into your life. It wails and nearly screaming at your own stupidity. You pummel the imaginary walls of your block till your fingers bleed. The pain calms you; the pain makes you feel human. The pain moulds you as an artist.

An Idea will sit pretty on top of your mantelpiece, teasing you and taunting you, playing mind games. The Idea is not good enough yet, but you would be an imbecile to lose it. It's prone to escaping and that makes you keep it on

You regret, you whine, you flounder in an abyss of creative inertia that you concoct for yourself. Lamenting, wailing and nearly screaming at your own stupidity. You pummel the imaginary walls of your block till your fingers bleed. The pain calms you; the pain makes you feel human. The pain moulds you as an artist.

You suffer in silence now. The pain is now an essential drug for your art to manifest itself. It's about time to "move on" you assure yourself. You open the gates of your mind and lo, behold—you greet an empty page.

You wander inside your head. Your thoughts are categorized into just two sections: Ideas or Trash. You pick up bits of conversations and string them together. You marinate abstract theories, vague opinions and ambiguous patterns that your subconscious mind has picked up over time like a covert kleptomaniac. You tell everyone that you are yet to find your pot of gold at the end of the rainbow. But, you know the icy truth—you haven't even found your rainbow yet. Your brain thaws and freezes over repeatedly, draining you, absorbing your very soul from you and then thrusts you into a nook, and you are left to wander again. Oh, the irony of it.

And then, after this cyclic ignition and suffocation of the fire that burns inside you, the idea returns. It isn't like a light bulb being switched on as it is so often stereotyped. It isn't like an overrated version of the movie Inception. It isn't a small memory card that's plugged inside you, that suddenly decrypted itself to present itself to you.

In fact, it is exactly the opposite. It's soft. It's sober. It's mellow. It doesn't impregnate itself on a loud night. It isn't the type to announce its arrival by turning up the volume as it walks into the disco that your mind has running all the time. It is instead like the soft thud of the book closing itself as you drift off into slumber, like the tooth fairy that slips trinkets below your warm quilt and like the gentle, unnoticed hush of the boiling teapot signalling its climax amidst the loud, clanking vessels in the kitchen.

It lets itself so quietly into your life that you wouldn't recognize it at first. Just like how you would easily miss your introverted roommate, turning the door knob and settling into your sofa. It has poise, grace and charm. And to your surprise, you find it right in front of your eyes. It has outgrown itself from the unruly brat that it was when you last saw it. It heals the shattered pieces of your creative soul. It pieces together complex feelings that you never thought you'd be able to recover from. The pain of loss and separation returns but it stokes the dying embers of your art. That is the beautiful incongruity of pain.

You share a beautiful relationship with your idea now. Everything you see or touch is an aspiration to mould and ferment your idea into something that would materialize; something that could be understood by the whole world and

not just you. The Idea becomes your master, and you become a mere interpreter.

Over time, new ideas bounce off the walls of your studio, distracting you and redefining the phrase 'The Other Woman.' Novelty possesses an unbearable attraction but your wise, old, Idea waits patiently bearing your infidelity. Once the smoke settles, you realize the urgency of metamorphosing your Idea. The last time sets off the panic button and you clean your lens to refocus and this time, you set the aperture just right.

You breathe life into your Idea and it extrudes into a 3D phenomenon. You paint walls, doodle on your scribble pad and piece everything together, inch by inch. You glaze it to add luster, polish it to smoothen the unsafe facts you've incorporated and your Idea becomes something real. Slowly, your Idea is becoming your Art.

And, art can never stay hidden for too long. It is as impossible as trying to bottle a ray of sunlight. Its aura leaks through the case you've bolted it in and people's curiosities are aroused. They question you of the contents and express their desire to see your creation. One

day, you finally yield and you open up your Pandora Box'.

In the meantime, the Idea has blossomed into a flawless piece of Art. It stuns people, bewilders them and cascades into the life of all and sundry. The Art is your medium through which you've planted the seeds of your Idea.

It takes deep root and grows in everyone's mind. It becomes a weed that can now never be eradicated.

Your Idea and Art evolve, but you meet new people and they pollute your Idea with theirs and soon it becomes a coagulation of thoughts undifferentiated from one another.

Your Idea slips into the background of your life. It haunts lonely nights and slowly fades away. From vibrant red to dull amber to hazy cream to somber grey, it loses its appeal. The Idea is aging.

It's been many years now since you visited your Idea. It has reached its saturation and afraid of being replaced, latches itself onto you. It begs to be bound, pleads to be fixed permanently on your creative template. You refuse, it persists. The roles are reversed.

The Idea is slowly consumed by the raging fire of passion that burns inside you. Paradoxically, the Idea that kindled the fire in you succumbs to the very same. The Idea leaves a beautiful void that neither Art nor you can seal and it remains there; an emptiness that is dedicated to your deceased Idea.

This is the poetry of an Idea.

It is really these little things that we can smile about from the heart, these little things that make our day bright and help us forget our worries almost completely

Note: I have used the words 'Art' or 'Artist' quite a bit and it is imperative to note that 'Art' refers to all possible art forms like music, dance, writing, sketching, drawing, designing and anything that is worthy of being considered as art/creation and 'Artist' refers to its creator.

Laying square eggs

R. Chinnaswamy
Professor
Dept. of Students' welfare

They cry themselves hoarse about ozone punctures, deride the proliferation of automobiles and the consequent menace of carbon di oxide. They hold global conferences to fight pollution. They indulge in accusations and lengthy complex discussions to find a way out.

Who is responsible for atmospheric pollution? Who should bear the responsibility and the expenses of the clean up? Proclamations are made that the end of the world is not far off if drastic steps are not taken immediately. Presidents and Prime Ministers of rich and poor nations gather to deliberate, quarrel, accuse and disburse – with the promise of meeting again and doing the same.

This atmospheric pollution is the direct result of a pollution of a different kind – the pollution of values, morality and tradition. Luxuries were created to gratify the

senses, satisfy our desires. Railways, automobiles, smoke-belching industries, air conditioners – cold comfort? I think not.

Just as the over indulgence of luxuries has led to atmospheric pollution, over indulgence of our senses has polluted the personal world of the people. Unlimited freedom, lack of integrity, materialism, selfishness, moral degradation has led to the pollution of social life. Money is worshipped; any means are justified as long as the ends are of monetary gain. Moderation and long-time planning are spurned.

Going to the extreme, burning the bridge on both sides, being happy at the present moment with no thought of the future, subordinating all values for the sake of one's personal advancement and profit, holding nothing sacred – all these have taken their toll, and now the world is at a loss to know where all the little joys have gone. They have begun to long for the quiet pleasures of a bygone era. It is not nostalgia, no, it is a passionate longing to get back the meaningful and gratifying pleasures. Pleasures that leave one peaceful and harmonious, not guilty and troubled.

Materialism and sensual

gratification have reached such limits that people are forced to go back to square one. They've stretched things to such an extent that they now wallow in their own wasteful excrement. Unlimited freedom was granted to youngsters and this led to moral degradation.

Pleasure machines, elaborately built and operated, have polluted the social atmosphere and torn the societal fabric. Noises which are different are called music. Breaking long established conventions is called progress. The emphasis is on changing things, being different is encouraged and rewarded. No one seems to realise there is an optimum level for progress and sometimes, the rush for more can result in dangerous outcomes.

As air pollution is compelling us to reassess our pleasure machines, let us reassess and cleanse moral chaos that has set in, let us reassess our values, moral codes and style of living. Let us wake up to a world of moderation, quiet pleasures. Let us reassess our priorities and cherish our values, let us bring in fresh air to the murky world and bring back the quiet pleasures of life. Unpolluted air will be an added gift.

ఒ విద్యార్థి

*Abhishek Madduri
Senior Year
Mechanical*

గాంధీ గమనించి
ఉపేరగాల పుత్రులకి
ష్వాసమెరగాల పాటులకి
మయిస్టర్ పాటులకి
మరుపెరగాల పాటులకి
అపేరగాల పుటుయాలకి
ఇంజీనీరుల పాటులకి
మాటలో ప్రాయమాలకి
అప్పాచ్చె మెరగాలకి

- ని దిన్నిల్లా
నీకు నీ లాహరు

ఏ కాలం?

*Chonduleshwari
Freshman
Computer Science*

ఓ తేదీలు వెళ్లువెళ్లుకొన్ని కాబం
దోషులు రోద్దివంటిసుకొన్ని కాబం
ఎలిశ, నామ్మిలు చేయించాలి
మండిత్తుకున్ని కాబం
కాబిస్క్రైప్ లాగోళ్లు కాబ్బుతున్ని కాబం
పునర్విషాయ వాయిస్ముగాయ వైతం
విశాయ ప్రాణికున్ని కాబం
కోకాలమై లక్షణాలు కాబిం
కొరకుంపై లోపున్ని కాబం

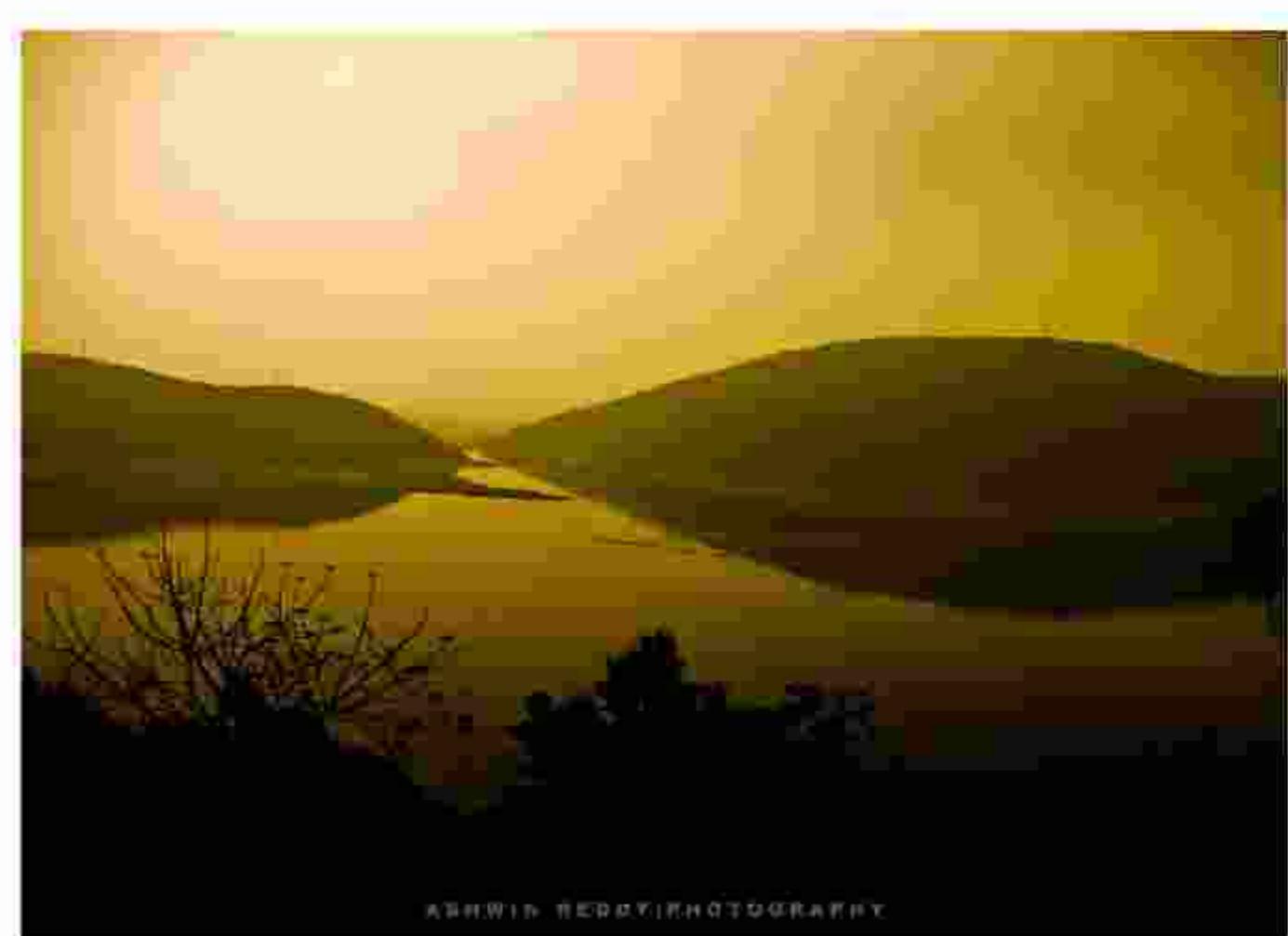
భయం

*G.V. Harsha
Sophomore
EIE*

ధ్వనిం ధ్వనిం
ప్రశ్నకు ధ్వనిం
శ్వాసిం
చుట్టు ప్రశ్నకు ధ్వనిం; తీంక గమనిం
ధ్వనిం
పెలుసుక నీకిల ధ్వనిం, తీంక
క్లాస్సుందిని
చెకిస్ట చెకిస్ట ధ్వనిం, తీంకు కెమ్మెస్టుండి
శ్వాస కంట్లుంక ధ్వనిం, ప్లైష ధ్వనింకు
ఎలి ఉండింది లా
పుటు వైశాఖ ధ్వనిం, వీఱు ప్రాణి

అంగ్జుకేపాన్ని
ప్రశ్నాలంపే ధ్వనిం
శ్వాసంపే ధ్వనిం
శ్వాసంపే ధ్వనిం
శ్వాసంపే ధ్వనిం
ప్రశ్నకుండి ధ్వనిం
దైవి ర్యా తయాంచే కొంగ గమనిం ధ్వనిమే..!

అంగ్జుకేపాన్ని

Picture Courtesy: Ashwin Reddy

జీవన రాగం లో
మధుర క్లాలు

Gayatri Sarmishta
Junior Year
Electronics &
Communication

మహంగం తీవ్రిలో అన్ని మసుర	* మంగ స్నేహితులు కుంట కి పాప అయి
క్షుణు లాజిములైన్ను మన మసుర్లై	రెప్పగా వంచినప్పుడు.
మాంచి దుఱు అన్నిశాం పురుగా ఉ కీటి	* నద్ద లేపానే బ్రంబ లెక్కర్ క్కి అస్త వీప్పు
శ్రుపకులు గంద్ర చేసుకున్నామణ!!	ఎంపినప్పుడు.
* అమ్మ బాం రథ్యాలిను లోంపాటు	* మన కాలెక్ లా కట్టణి స్ట్రెక్
పాడించుకున్నామణ	లంఘనప్పుడు.
పామ్మ చేత గారుకున్నామణ	* ఐర్స్ కెక్క ఉన్నేశాక ప్రెంటికి ఐర్స్ దే
పంచున్నామణ	బంధు ఇన్నే లాచై పుస్తికారు.
* మ్యూరిక తెక్కే ముండు అమ్మ మంగ్లు	* మన ఫైటెన్ స్టోర విభాగం ఏన్ డె బ్రెం
క్సుం ఎనుయ మాప్రావ్యాప్తులు, అమ్మకి	పీ సెట్టీ దండప్పులు.
క్రమించేనికి తాళణ వెప్పున్నామణ	* కొత్త బంగారు లాకం పుకు కాలీం
* అమ్మ అర్థాన్నామణ, "ఎన్నితి పొన్నిం	గ్రంథం లర్ ఏక పుంజ ఏర్ చేపేర్పులు
శ్రుయ్య ఏదు కొగ్గిరచ్చురె?" ఇన్	* కెరెంట్ ఉపంచక, ఏరంసాఫ
అసు, అమ్మ చేల కమ్మిట్రెన్ దెస్ట్ కూడి	సిసిగాలిం, మనికంచెం మధురీమాలు
దినేరు అం యుష్టిసంబంధప్పులు.	పంచాంగ్లులు మనకు కంగె ల్యాండ్
* సార్పులు ఖూబు లెప్పు కట్టగానే	ప్రాంతమేరు, ఈ మాసాక్స్ కొనూ
ఎంగ్లుకుండు గేసు సుగాడక	ప్రయాశికుమకి లంకమాచెరు ప్రం
పెళ్ళామణ	తీసుమ మంగార్మెనించి
* మ్యూ గాలి ఉప్పుల తాళాంపులు.	
* ప్రాంతి రోగుల ప్రపంచం	
స్థుట్టింటాపులు	
* అంగ్ లిఫి కట్ట మన అస్తమ్యం వీయ	
గ్లూ ఇప్పమ్మ అడిగపులు	
* వొంగు కెంకులు గెంగిల వంటిగా	
ప్రాంతమ్ములు	
* గాయుల వీరులు సాంపులో శముకులు	
ఎంక్రెంటులు	
* గ్రంథించ్ స్ట్రోం చెప్పు అంధా	
ఎక్కులు తలుముకుండున్నాపులు	
* మనము పురుగా కొన్నాఫ కమ్ములు	
అంధమైన కండర్పులు	

ఎంతుసాగ
మనం

*Harsha vardhan
Reddy Ch
Junior Year
Electronics &
Communication*

- శ్రీపతివి, ఒంగాకాముని, గుణ్ణరో
అతి కుషురమైనను, తీవుంలో మహా
మాయాదేవీ స్విమ ఏక్షణి లభుండి
ధూమికి కుణి గొ చెప్పి ఎంత ఉధంగు
రెక్కులు వీసుకుంబున్ని మనం ఇవెట్లుచ్చెప్పా
చి పద్మి కుణి త్రయి కొంత లప్పరం దూరాశేషి
అంతి లర్జా కీర్తయ్యుర్లు పియ్యుండి అనీ
మనం ఎత్తిని వ్యక్తిరమే దీపుకుంగిమాలి
ఇంతాశేం.

మనం నెండుకి లైన ఏళ్ల క్రొను
ఆలోచక్కాం, మరీ కైపు మన ఉత్సవయలను
ఓడి ఉండ వేరుకియక గురుణి విశిష్టం
చేస్తున్న మన ఎయిసం అంచెపురి
అదేవీ మనిచ అభివృద్ధి???? అభివృద్ధి
చెందినిపుణే అట్టిం మేలులు, రంగుల
గోచరు కాను, వారుం డైకాల్కులు మంచు
అంచెన దేవించుప్పి కైకించుప్పుంచే
పుఱపి ఇతించ ఏట్లు మానవిశ్శంక
ప్రశ్నాంపణం, ఒక మంచి యొక్క ఇంచెన
సుగ్గాకి విషయాలు అప్పును డెబ్బుయుంచే
తీవ్రి నియాశంగా ఇచ్చుకోలే కిట్లు ఉన్న
కాక్కిలంబి ప్రచియం కోరస్సుదే మంచెంత్తం
ఉంచే మన తోచివిరంగుండి ఉంపులేరి
పైకంధాకాలిలు డంచిపెట్టుండే మను
మంచిగా ఉప్పుకుంచి కేరులు ఉన్న కుర్చు
ప్రస్తుతిలు ఉన్న చేయుతిలక కాను క

తెలుగు

Jay Chandra M
Junior Year
Electrical & Electronics

తెండ్రెలుగు భాష మన తెలుగు
తెలుగు ఇంగ్లీషు భాష మన తెలుగు
మండలో భాషాభ్యాసంలో కూడి లక్ష్మియగా
ఉపాంశువదీసున్నార్ అంశు మహిలలుగు
భాషాభ్యాసమన్వ్య ఏసోరికి అంగ్లా రంగాలు
భాష మన తెలుగు
ప్రశ్నలు ఉపాంశువదీసున్నార్ అంగ్లా రంగాలు
మన తెలుగు
అంగ్లా క్రమాలో క్రమాలలు చేరి కొండ మన
తెలుగు
ప్రశ్నలు మనుషులు భాష మన తెలుగు
అంగ్లా అనే ఒకోఱకి అంగ్లా మన మండలం
చేరిన అంగ్లమైన భాష మన తెలుగు

అమృత ప్రేము

Karthik R
Junior Year
Electronics &
Communication

అమృత ను ఉండి చెప్పింది
అమృత వ్రేమ వ్రాకంపే విచింపులని
సాగించు అండలే చెప్పింది
అమృత మనుషు వ్రాకంపే లోక్షనులం
శాశ్వతుల ఉండి చెప్పింది
శాశ్వత ఉండి చెప్పింది
కండల శేరు ఉండి చెప్పింది
అమృత మండల ఉండి

ప్రేము

Krishna Reddy JY
Junior Year
Mechanical

అమృత మెసిసిపా జిల్లాల క్రీడాలు
అమృత ప్రేముల వీ మెసిసిపా
నీ మాంగారమైన జార్జాప్పు
మండలాలక్కెర్రి మండలాల ఒ మండలం
పేం ప్రేము దుర్గా నుండు కావ్వి
నీ ఉంపు వీ లుధి క్రీడల్లాప్పు
మండల అప్పర్ దూరు చేయించినట
దగ్గర్కుతీపు
అంగ్లా మండలాల్లాప్పు,
అంగ్లా క్రీడల్లాప్పు,
పెంచె వెంచె వెంచెల్లాప్పు,
కండల క్రీడల్లాప్పు,
క్రీడాల ప్రేము ఎండ్ వాచిరాప్పు
మిల లెచ్చెముల పులుసు? ప్రేము!!

Picture Courtesy: Deuika

ఒక విధానీ కల

Lakshmi Lalitha
Freshman
Computer Science

గర్భంతి,
అప్పానికసి,
సంసుఖ మయిసి.
వెనకచే కింజారఙ్గా.
బ్రాంగులంకి నెఱ్లు ఉండాలున్నాయి.
క్లాసం పెట్టిం ఉసంచిటు,
వెన్నకి ఉండ చుమ్ముకుంటే,
అశ్విణులు దైవ్యం కేళేలు
కొనుండ్ను అంచించాయి.
ఓర్కి తెండ అంచించాయి.

Picture Courtesy: Roshan Vijay

అప్పా... అసి పిలువగా...

Manish Kumar P
Junior Year
Mechanical

అప్పా... నీవ్వు చేపించి నుండి
ఒప్పికొనే చేపు బింబించాయి
దీసి
షంకా గుర్తుంచి సేసు పంచ్ఛాంతి నీ స్తుతి
దీసి
ఎక్కింకి పెళ్లి గుర్తుండించు మన జూ
యాసి
అప్పా లంతులు కట్టియునో
ప్రిక్ నొప్పి వు కెప్పియునో
ఇంద్రించును అంచిక రెప్పి
ప్రిమ్మ
ఓ ఏంప్పు చూసుచుండ్నీ నీకి విలింపు
మీ నట్టి తండ్రి అండ పాండించాయి
చెప్పు గుండ్రామై నుండి అంచించాయి
ఎక్కా శించుండి చెప్పి అంచించు
దీసి
ఎల్లగా పెంచున్న కింబులయి కురించి
ప్రిమ్మ
మీర్చువే కలా పుష్టార్థ, నీలాచి
ఉంచిరి
సాఫ్ట్ పుష్టార్థ మంకులు ఇంకా గుర్తు కొయిచు
క్లించి ఇచ్చి ముంచు వించు కేము
ఇంచుచుండ్రు
చార్మ కి ఇచ్చి నీ కింబున్న మించు
శించాయి
ఇం నామ్ముకే ఎద్దు ఇంచుచు
అప్పా అండ దీసి చెప్పాయి
అంచులో చెప్పిమను మించు చాంచిం
ఓ రొకాలు మించు మించు ఇంచుయం
చెయించాయి

సుమధుర
సేవా

*M. Meerakumar
Junior Year
Mechanical*

పెండి తెలుగులు తెలుగు విషయాన్నను కీర్తి
 నుహ్యం చుండ్రిక తెవ్వుంటి లోగా
 ఉక్కాశ్మాన్ లాపుమంచె బ్రాజ్మి
 అఱు సేపులు ఉచ్చార లంగులైప్పుని
 అంచు పొందు దేరు ఏ అగ్గా అపాపి
 అ రెంటిక్కి నీడుము అనుమంధ్యమొలుపోయి?
 సంస్కరమానుము చుండి గుంపులిని పెంచేతి
 గ్రమంగ్రమ జండా కెంత గ్రమారము పండుకో?
 కుపురించు కుపులు వేగ్రూ కండి కుపులో కు
 అవధుచెరగిలు గొప్ప అనుమిగింధుమిచి
 గ్రమిలో కొస్తాసిపుమయిరంకర దృశ్యం
 కుపులుకెందరి కుపులు దృశ్యకుపులు
 కుపులుల్ని కుపులి మైత్రింగుమొగా
 ఇగిక ముఖురులుపు వేగ్రూ మే కొని

మర్కె.... బద్దికి

Nars Singh Rao
Senior Year
Civil Engineering

నొంగ వర్షం పున్యంది
 కొత్త ఇంధంను తెల్పుంది
 కొత్త పిల్లలకి నీళ్యంది
 యిం కొత్తగా అయింది
 మహాయం చైత్రవృషంతిం కావోం

యువతరం

*Prasad P
Junior Year
Mechanical*

కుండలం
 దరంతరం
 పునర్వసు యాకరం
 పుష్టి వాయం వీచరం
 నిష్ఠ లవిత గండెతుప్పన్న కాలం
 దర్శమే రంగమణా వింపించిం
 చూసుకొర్కుం ముండు కోరిం కాలం
 మిథికి మృగంగా పూరుచున్న కాలం
 ప్రకృతిస్తునే ఉండాలా చీసి
 మాళ్ళి పుమపుఱగా పూర్వుదొం
 లంకమైపోతున్న మహ పుంచుతుల
 పుప్పుంచుకు మెరులు పెత్తిం మధు
 పుష్టిమం

ದೀಕಬೆತ್ತೇ ಪೊರಾಟಂ

*Prem
Junior Year
Electronics &
Instrumentation*

నాన్న గాన్న గుడిందై
 శరుచిషిం వెంగంబ
 నీకణ వుల్లొ దొక్కుంది
 వుల్లొ కంఠపుల్లొ పునింది
 కుమ్ము ఉమ్ముండు
 పెంచు ముంది
 పీఠే కాంతిరేఖ వచ్చింది
 అంధకారం శాల ద్దో దొక్కుంది
 శాల శాత వెంగంబ
 నీకణ కొండ కొన్డొ ఉపది నుకొండి
 కొండ ఇశ్వరిగ్రం ముద వింప కట్టులు సొరంబ
 పెంచుకణ నిశింసలు కాచు వెంది
 మళ్ళీ ఆ వైపుక్క లింపుంది
 వింప కొండెక్కగానే మళ్ళీ గుడిందై
 నిస్సే పునింది

విషయ సేన

M V Raghavath
Senior Year
Aerospace

కీర్తులు కాను కీర్తులు కాను
 శంకులు కాను శంకులు కాను
 వైరమ చుటువు గాంధిల కాను
 గద్దుమ గాంధిల గంగల కాను
 యాళుల పెంచే లీచుమ కాను
 శృక్షిల పెంచే శృక్షిలు కాను
 లభుల పుట్టంచే పుట్టుం కాను
 లభుల పుట్టం పుట్టుల కాను
 కొములు మలిపుల తేను

ఎవ్వడానునావీ??

Ravi Teja
Junior Year
Electrical &
Electronics

నేనుకి రఘువతి ఏంటిల్లిపోతున్న తి
 ఖడకి ఇయి పర్మయుం గా వాచుకొపెంది ని
 స్థాములతే శాఖలల్లి విష్టంచుచు వియుక్తం
 సుంస వీరంకుతార రక్తించుకొపెంది లక
 దైసాపత సీంచువుకుపోతున్న లి చారి
 కుచంరి కాపాలుకొపెంది ని
 కుచ్ఛిమే కయిపిత్తు కుర్చుస్తకణా చెంచ
 ని కుచుంచిన్న కాపాలుకొపెంది ని
 లక్ష్మిమితే ఫయిప్పుగయ తి
 రిక్షింగులుచుంచ రక్తించుకొపెంది ని
 దేశి లక ఎండుకు ప్రాచీనీలు

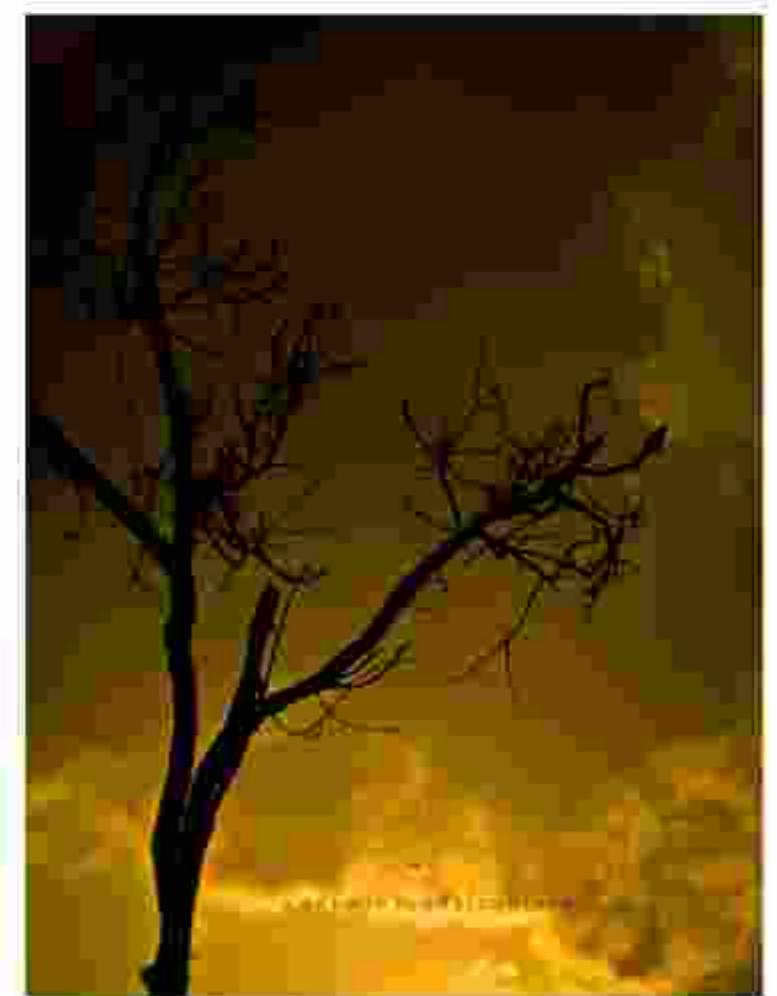
అంతుడు

Sachin Enaganti
Senior Year
Airbuspace

భూమి మొదట ప్రాణిల ప్రకా ఒక్కరకి ఒక వేరు
సంబంధం ఉన్న భూమి కొన్న ప్రాణిని తెలుగు
ప్రచాసం వ్యాపిసిన వేరు లంఘించు "నువ్వు"
ంగు బ్రాహ్మిండ్ అగ్నం రో శీవాతం" అని
తీరు మంతు అప్పుకుంటారు. కానీ తెలుగు
నువ్వే కాచు వి రంగు క్రమాగ్రసి కి రంగు
పెంచుతూ, నుండి గంభీర శైల్ప కాజితించే
తీవండి. సుష్మా రోక్కమం దానిపొంది తిప్పిన
వచ్చే కులోని ఆశిష పాత్రలే నీ తీవండి
పొండి నేను ఆశిషానుకునే విషమైన
పాత్రలు దోకు ఉండు అంటే విషమైన
పెంచును, అందుకే ఎడ్డంచే అప్పించం
దేదు సారంకి, దగ్గరకి వేణి తెంచును,
అందుకే నొక్క ఓ దిరె పెంచును కూడా అప్పు

ఏ కంటుంటే నీకు తెంచును. అగ్గు
వాకులేంటో కొన్ని ప్రశ్నలు ఉన్న
విషయాలను విస్తరించి చెప్పాలి.
మాటలు విష్ణువు యించి విని ఉన్నామని.
ప్రశ్నలు విష్ణువు యించి విని ఉన్నామని.
ప్రశ్నలు విష్ణువు యించి విని ఉన్నామని.
ప్రశ్నలు విష్ణువు యించి విని ఉన్నామని.

Picture Courtesy: Ashwin Reddy

Sai Vaishnavi K
Senior Year
Computer Science

౨

నీ చిల్డుయిక
శివముండి ప్రమాదుల
రంయంగా, ఈ వ్యాప్తి
సహాయంచేకుటయించే మరికి ప్రథమ
ఉంటిందో, శీఖంటి క్రమంలో అంతి
అపరైజెషన్స్ ఉంటూ, ప్రయోజి ప్రమాద్య
చేకుండి ప్రథమగా తేల్చుమని అంతాగా
కండిగూ అవస్థిత్తుంది. ఏ ప్రమాదులు
సాధనేగు ప్రథితించు ఎక్కు నుండి తెల్పు
ఇక్కుడికి వెళ్లిపోయిం అమృతంటిము కా
అని అని పుత్రమే కేవించు శ్రీనిం దోష
ప్రమాదాని శివంటి ఏ కట్టుబడు, క్రీత్యు
అశితు, ఆంవరస్తుఽణ లేకుండి తుప్పయ
ష్టోర్ లక్ష్మికి చెంచేనే ఇక అన్ని మర
మిథింగా భద్రపున్న, ప్రతి స్వాంత కామ
కట్టంచే ప్రమాదిత్తుం తెల్పును జన్మని ముం
మరించు పరికా ఏ కట్టుమం ఎప్పుడూస్త,
అమృతం ఉన్నిటిగా గాయి వ్యక్త
యాగానీ ఈ స్వామిది ఇంతిండ్కు లేదిపో
ఫ్రెంచుము కొండి దుష్ట ఇక్కు, దుష్ట బ్రెండు
ధుండు సుష్టుగున్న కారుకు అనేక అంతరాలు
ఎత్తి ఎన్నోక్కలు అమృతమిగు దేవతలు
కూడా అనేక యాగాలో లక్ష్ములు చేతిగ
విభింగా ఉట్టయ ఏడి, కొన్ని మంద్రాలలో
దేవులికం పటిం వెళ్లినట్టుంది
శివముండి ప్రమాదులు కుమా క్షోభ
వ్యాప్తి, అశితు, ఇంపిశ్రుతులు మానవులు
అమృతం సుష్టుమిషించి శించియి
ఎక్కువుండ్రులో పటిం తెల్పుకోరేక
సారుంగా ప్రయోజనింకి, ఇంకా ప్రయోజని
అశ్చ, అశ్చలే! ఇంగినుండించు క్షోభ
మిథిలు అనేం చెంచి వెంటు మరికిణి
రోచిం తెల్పుగుల గుహంది, ఆశ్చ ప్రెంచి

Picture Courtesy: Anil K. Kulkarni

మాండుకు పూగేలింగములు ఉపస్థితి
 తెక్కువేసుని చెప్పుక తెప్పును
 పొద్దులు తమ ఖాద్దుకర్మాశారం వేసిన
 పాకిన్నట బంతంగా ఇవేక కట్టులు
 అనుభుత్తారా, దుషంతులక నేపి వీసి,
 అంగ్రోళుకుండి పయువైక దుషిన్నట
 వంచం వండి ధుమధంగా లచుకు
 ఏడుప్పుల ముఖ పురోజులం చెప్పాడు
 కాను మన తీవుంలి పచ్చె ప్రతి పించుస్తు మిమి
 గణ ఇష్టులక్కుల రిహర్ పాశ్యానుని లింగం
 ప్రమాణమం కావి కొర్కె ప్రాయంక్కె లింగిన్
 వలన కొడి ప్రుండీలు పూర్వాను ఉన్
 ఘనక్కు పున్న, కొను తెల్పి తెలుయక చేసిన
 దిండుల పట్టె డెండులకి లోపులుండులు
 అంత దేఱ కొరకరే దుష్టులక ప్రాపణాలక
 ఎక కొంక తొంకి మురుక కొంక న్నద్దం ఉకొ
 కొంక ప్రాపణచీలన్న తెగు చెంగంపులుంబ
 కొ ప్రాపణంలో సుఖం ఉన్నిటి కొముమైంచి
 అనుష్టాంపులు, కండెళులు

కులగుతియ కొకుండార్పలో మరిని	కొండ
ప్రస్తుతి మామిక్కిచే వెన్నాడిలు	ఆలిచు
ఎన్నిట మాసంలోచు చెడిపోయి	మానిశు
మానిశులో అశోక, ఇతరుల చ్ఛు	మానిశు
వేషమ, అసాయ పెదుగుతుంది	ప్రయాశి
ముఖం నీండి ఉండుచెటు	ముఖం
అప్పుళింపు, దీప కంఠ ఎణ్ణుచుప్పిక	దీపం
మమిప్పులు, చౌచౌళక మమిప్పులు	అసురు
మొరిచ్చులోయిం మున అచ్చురుం కొండ	మొరిచ్చు
ప్రస్తుతాను సిధి, తెల్క శాస్త్ర, కొప్పుప్పుల్లో	కొండా
మండి ఏరకరింపు బోఱైయి	సాసుకు
ఓన్ లక్షర్ గ్యం కొన తెల్కుకుండు	మాహం
కీరుండో అమిమ్ముచైన లభంబిశ్చు	అదరకు
కొర్కుతుంటాము	సాగం
శ్రీ ప్రమాదుక మహల్కురుం మాలోపే	ప్రమాదు
సంగ్రహ ప్రత్యుభ్యు తెలుముకున్న అందుకు	సంగ్రహ
పుట్టురుం కొండ క్షేపిచేయండి. క్షేపిలు,	పుట్టురుం
ప్రస్తుతులు దొప్పినిటకిగల కాపితాను	దూరి
అస్మేధం అయితు పుట్టురుం	పుట్టురుం

ప్రశ్నలో చెప్పిన ముఖ్యమా మర
 దీ యిందోన్సు మార్కుతువాలు
 ఇంక విగ్రహించు రా ఏంపింటా
 లు తిస్యాంచుకుచేందుకు
 ప్రయంచిర కెక తిస్యంచుకుర్చే
 లు ఎనుడైతి భుమిషాంకుంకు
 కే, అత్థవాక్షాపుంతే విషిలి
 ప్రశ్నలో బమిష్టుల ముండు
 విషిలికి ప్రయుషులైన వార్ధ కిష్టు
 లు సంచిలు నీటింపుల్లు
 కూడా గుట్టులుం కొర్కెరచుకుండే
 ఎన్ను అంశయిలు ఎన్నుచ్చి
 దెదరక శీంచిఖై ఆళ్ళు ప్రెర్యంతి
 కుంపం సాపుముపుఱుంపి క్షోభి
 ఉన్నమించి అంత్యాప్రుణుకే
 యితి చెప్పినములు అని చెప్పినిం
 కా అంశయిల్లి పెట్టించి క్షుం
 లుముంచి అంశయి విల
 ప్రశ్నం దేక్కించేను అలి అలి

క్రూలు ఉన్నియుట విషప్రా కుట్టి
గ్రసపిణ్ణుకే బ్రా భద్ర చోమి నీ గీ
అసుగు ముంగుకెప్పినే మనకి ఆసంగం
పాంచువుపుంచి దీ పురాణికి కొడై
కెన్నిట్లు గనేం ఏప్పిత్తి కొస్కాలిం కావు
శించం గనేం దిలా లుస్తులు పుచ్చినంత
కాంప మనం ఏక పుచ్చికి కార్పణం
చాకబొయి పురోదేసు, ఏకల కెన్నియికి
కార్పణం కాక్కుంచి సంసుమే కొస్కాలిం

दिल्ली की अनमोल यात्रा

Bharat Keerthi
Junior Year
Aerospace

वह एक बहुत ही अलगी वास्तविक हमने मनस्ती याजा देन्हल्ड से छुन की। देन्हल्ड, जहाँ सामूहिक धूप और उमस बनी रहती है, वहाँ गीतल भीषण घटने भरा दिन था। मैं और मेरा दोस्त कृष्ण दिल्ली और आगरा की यात्रा पर लिखते थे। यह यात्रा मेरे लिए एक रामायणिक थी जिसकि इसके साथसाथ मेरे अपनी भगवन लालसा को पूरी करना चाहता था, जिस यात्रा के बारे में सुना था, पढ़ाया और अचूक एहसास करता चाहता था। यात्रा के प्रथम दो दिन लालसान्हु एक्सप्रेस ब्रीगुड जिस दोस्त मुझे देश के ऐसे सबसीएक हड्डी को देखने का साका मिला जो मैंने बघपन में डिटेक्टर में बरबरिक के कारण ढी दिये थे। और पेटों के लहजाहाते खेल, लागुन के बोयले की खान, मध्य प्रदेश के प्रयाग-गोदावरी यमुना के जलहैं। यह सब मन में रौमीन तस्वीर छाप रहे थे। हम आगत छवियों स्टोरन प्रति कल्प सब जाते हैं पहुंच। कुछ दूर आगम के बाट जिम्मेदार तालमहल की ओर। ताज गूज इसी पहुंच कर हम वहाँ से बड़े उत्साह के साथ बैठक सकते हैं। बड़ा यात्रा का नाश बूसते बैठ पाए। उसमें दूरी यमुना और मारीमरमद का यह अद्भुत मैल फैले। शाहजहान ने सुमतीन के लिए धरती पर ही स्वर्ग का विमान कर दिया। ताजमहल के नज़दीक छड़ी ही कर उसे महसूस करता जावर्णीय है। यह एकमात्र जिसे महान् जित्या जो सकता है। ताजमहल इस जिताने आगम किसे की तरह। तवीर हीन और धूप के कारण भीड़ कम है। इसकी आगम किसी में यमुना टाइम-मशीह की जैता था। दीपाली-अम की राजकीयता, मूलमन सुखे जहाँ से आजजहाज ताज महल की लिहारते हैं और जहाँ उन्होंने जाप्री जौस जी, अम्बर की रातन्त्री बीतों जा कम, विभिन्न वास्तुकलाओं एवं लिहिकारी जग्यायेयकिस फर गढ़। जिस लालू दुख दुआ दिल्ली का दिल्ली के लिजामुदीन स्टेशन से पहाड़गोज का मंदी सफर तारीख के लायक था। इसी झाँटिकता और सकारात्मक उम्मी उपर्युक्त दृश्य उसके दुखों की सांकेतिक विस्तृतीत ही जाती है। जिस तरह अचूक भाव और अन्तर्यात् दुख का अनुभव ही है।

सुख का अनुभव

मनुष्य दिन-रात कठिन परिश्रम करता है। वह जाने के लिए संघर्ष करता है। बरन्तु वह सुखी नहीं है। ऐसे वही मनुष्य तब तक सुखी नहीं है। मनुष्य जान से जिस विवर का सुख करते हैं। जानकी उपकरण है। मनुष्य जान से जिस विवर का सुख करते हैं। जानकी उपकरण है। यह जान के लिए संघर्ष करता है। वह सुखी नहीं है। ऐसे वही मनुष्य तब तक सुखी नहीं है। मनुष्य का अपनी रूप को नहीं पहचान सकता। किसी व्यक्ति विशेष या किसी व्यक्ति से विशेष होने वाले सुख असल में सुख है ही। नहीं। ऐसे वही मनुष्य जीव अंतरालमा से पकड़ हीता है और कभी दूर नहीं जाता। जाज का सातवें सूखेताका यह जीवन है कि वह अपने को दीप्रत के आधार से सुखी बन सकता है। बरन्तु वर्षों के धेर संघर्ष के बाद उसकी जीवन खुलती है। और वह यह अनुभव करता है कि वामनविक सुख की वारित ने निवारित कर भीतरिकता आह के न्याय देने नहीं है।

इस जगत में आद्य सुख को भव्यमुख्य मुश्किल है। जैसे किसी व्यक्ति के लाल अपार यह समझा है। खाद्य भूजार मो है। बरन्तु वायन भवित्व कमज़ोर है। वहीं दूसरों और पान व्यक्ति खाने के लिए सक्षम है किन्तु भूजार कहा? इसी नरह कोड़ी भी मनुष्य सूख्याकाम से पूर्णतः सुखी नहीं है। सुख और दुख दोनों एक भाव ही सिल्के के पित्त और पट है। दुख के उपरान्त सुख जवाह आएगा। और सुख के बाद दुख। बरन्तु मनुष्य दुखों नहीं होता। यहाँ के बाया उसके दुखों की सांकेतिक विस्तृतीत ही जाती है। जिस तरह अचूक के सामने बड़ी दिल्ली गाड़व को पाते ही जानसा

Aman Gupta
Sophomore
Computer Science

Picture Courtesy: Rahul Sundeep

मैं बदल रहा हूँ

*Deepesh Jain
Senior Year
Computer Science*

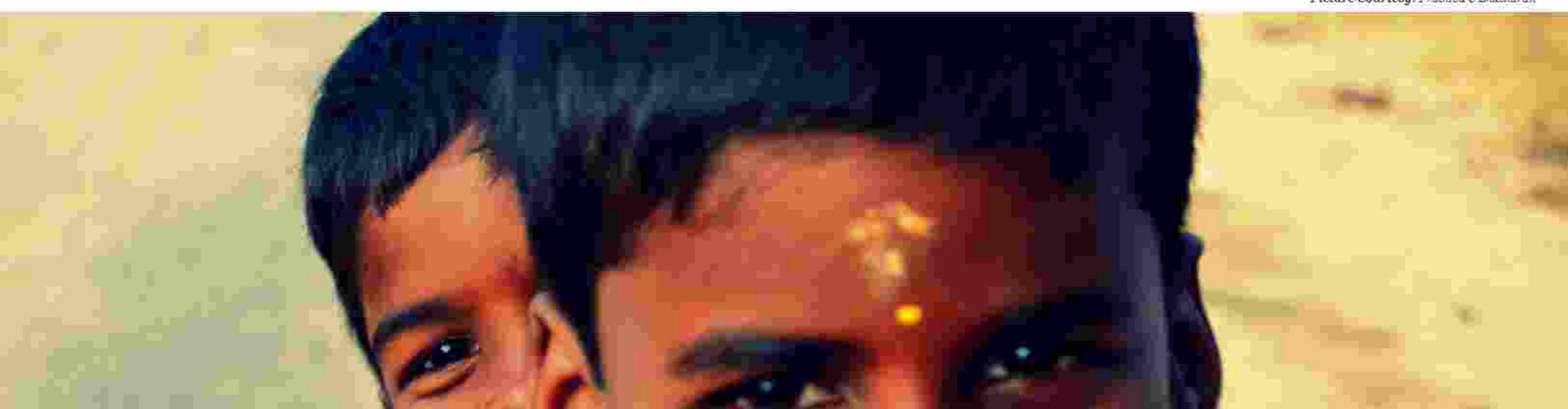
जे गौर हूँ।
ना बदल की मार से पल-पल,
बदल रहा हूँ।
पल-पल खो रहा हूँ अपना आस्तिव्व |
मेरे नामाची पर बल गए हैं महल |
खेती की हरियाली बन गई हैं क्लॉट |
अब ओइ श्री गणी की धोति बरगद और चैपल की जहो दोपता,
शायद इसलिए कोई राहगीर इस और नहीं आता |
ज ही कोई यासा गाल मीचने को याकूलगात |
मेंढुरे में बाटूयी की आवाज जम हो चली है |
बक्त रहा है अब युजा-अर्या बरवे को |
बंधुली ठेला भी अब नाया के बड़े की धर्दी जही बहली |
ज ही उद्दी है उनके नदयाप से थूत |
इन जब भी जगह ले जी है अब उद्दीमी के लियाजसे याजे धरे और मायरन से |
बदले जब नहीं करते हैं, बड़ी ता सम्मान, मूल साए हैं आदर-सूचक भेदों जा मान |
उलड नाए हैं सेकड़ा धर, उलड नाए हैं धर बरिदार |
अह एक ही धर में जलते हैं कई चूले |
कंकरीट के भवानी में रहने वालों के दिल ओ ही गए हैं पाथर जैसे |
जे गौर हूँ, कहो जा रहा हूँ पत्त नहीं |
लोग इसे विकास कहते हैं |
वर मैं बदल रहा हूँ पल-पल, हर पल |

जिंदगी के मंजर

*Aanchal Dogar
Sophomore
Computer Science*

खासीहीं ही खासीहीं हैं, मैंलों तक ऊँझे खासीहीं हैं,
दूर का सफर लय करता है, मगर साथ तन्हाइयों का है।
पाना मजिल की जल है, खले ही वो हमसे दूर हैं।
ठोक्यारे भरे हो हत्याहित सभों को मिलते हैं जीवन में सफलताएँ, असफलताएँ।
गिर भी झरे ही चीट छाए पर धकते नहीं रही, नहीं धकता रहा है।
इसमें ठोक्यारे भी किरण और औद्धत हो जाएगी।
जीवन मिलेंशे ही जाएगा, वह दौसों से ही जीवन की डॉर बैध जाएगी।
क्यों त जीवन में लगे रही कोई लोकर ?
त हमें भूसता है इसे गक दृढ़ समझकर।
करता है हासिल इससे भी तज्ज्ञ एक,
देख ता फिर पाजोंगे इसी जीवन में सफलताएँ उनेको
जीवन एक बहुत बड़ा सामग्र है, बहुत कुछ इसमें भगव जाता है,
कुछ हमसे लेता है त दे उससे कही ज्यादा जाता है।
प्रकृति ने जही किया कुछ गलत और शायद आगे भी न होगा,
पर जो स्थाय में लिया है वो तो होता ही होगा।
कुछ सपवे टूँ-जाम पर ओग रोते हैं, ब्लाते हैं,
मगर उक्त के साथ वह भी युव हो जाते हैं।
कल जब सब जगह जाती और ऐसा होगा,
भले ही आज उनका क्यों भी न हो कभी तो हमरा होगा।
न रहेगी तन्हायाँ न रहेगी खासीहीं,
जीवन में कोई तो हमसफर हमरा होगा।
सभी के जीवन में दुखों की रात आती है,
पर उसके बाद ही तो मुख्ह उत्तमों के साथ आती है।

Picture Courtesy: Prathibhu C Bhaskaran

स्त्री तेरी कहानी

Gargi Pareek
Junior Year
Computer Science

आज मंच पर हो रहा नारी का सम्मान ।
सभी सज्जनों से किया है उत्का गुणगान ।
जहां है तू , नारीं स्वरूपा हुणी है तू ।
विश्वदयातो दिलाने वाली नारीं में देखी है तू ।
मुख का पट दूर बढ़ने वाली हुखहरनी है तू ।
रणस्त्र में तल्यार उलाने वाली वीरगता है तू ।
करनाल पर कानि लाने वाली सुभदा है तू ।
माल विता कर सम्मान दिलाने वाली लड़ती दिदिया है तू ।
पापा की छाव में रखने वाले बहना है तू ।
अन्सम्मय का सम्मान मैं है तू ।
धर को साँदर बलने पाले देवी है तू ।
पहिए के भ्रमकल खुदी रहने वाली आया है तू ।
सम्मान की तस्वीर भी है तू ।
समस्त विश्व का आधार है तू ।
जपनी द्याव्या सुन खुल होती है ।
मृत गयी जो आज मंच के नाथे ।
जगानन्त से जुड़ रही है ।
परदे में दुष्प्राप्त सब मह रही है ।
मुचहरे सपने हुआने से पहले इस तीड़ रही है ।

जिंदगी

Prateek Nayak
Junior Year
Mechanical

ठड़ जो इस मे बढ़ा है तेरे
जगा भरते जोक कर उहौ भूलता सीधो।
जो है जरा जो ओ खूबी तूसे पाड़े
खुशियों से उन दृद्धों जो मिटाता सीधो।
कहो इस जगा ठड़ भरो जिंदगों मे जीता कून गए
हम
श्रेष्ठ जिंदगों के खेल को छिलना सीधो।
माने के डर को भूल जाओ बारी।
जो है भरते उसे आळमाला सीधो।
है यहीं तूस सब के दोध मे दिल बहूल कम
हर एक चत को महसूस अरता सीधो।

जो है हमेशा से करना याहा पर करते पाए
इक बार तो तुम किस्मत आळमाला सीधो।
है रातों को नीद जिसने उड़ाई
उन भपतों के मौछे आगाजा भीधो।
सूरज कि किरणों से जो है उजवल हुआ
उठ उस दिन को तुम सुही मे करता भीधो।
जिस लोगों से है तुम्हें द्यात दिला
जगा उस लोगों को तुम दीजा ब्यार हैसा सीधो।
एक बार भौंड कट कर तो
और तर एक पल मे तुम जिदा होजा सीधो।

क्या हम सभ्य हैं?

R. Gopikrishnan
Junior Year
Mechanical

यूनान-सिङ्ग-रोमा जब मिट चए जहान से
अब तक संगर काले त्यांने निशान हमरा ।।
कूच चात है कि हस्ती मिटती वही हमारी
सदियों रहा है दुमन दीर्घ-ज्ञान हमरा ।।

इन्द्रिय की इन त्यांगें विनायी मे उस नहान
सम्यता का बर्णन है जिसे हुलिया भारतपूर्व
के नाम से जानते हैं। यह वह वाहन भूमि है
जहां लौकुण, राम, गौतम बुद्ध, नालक, आदि
झलकिनहर व्यापकीयी ने उन्न लिया। जिस देश
का मुकुट विजात्काय हिन्दूलय है, जिसकी धरती
ताता, बहुना कृष्ण, कावीरी के पावन जल मे
त्रिशृंग है, और जिसके घरणी मे हिंद महा भागर
है। यहीं तुराली, बैद्य, व उत्तिकदों का उड़व
हुआ ज्वरि-मुलियों से झोक फा भारी हृष्ण किया।
। यह कहना कि हमने इस जगा के तहये जर्दी
मे जीजा दिखाय, कूच गलत मही होगा। परन्तु
कथों हम अब भी उसी 'भारतीय सम्यता' का
हित्ता है जिसने हम इस लक्षार के शिखर पर
पहुंचाया था ? नहीं। मनव के जाध-जाध्य हमने
जपते सामाजिक एवं जांपरिक मूल्यों से समझाता
कर लिया। हम इस दुनिया के जाए दीड़े जर्दे
ताकि हम 'विकसित' बन पाए। और इस दीड़े मे
हमसे अपनी पहचान ढो दो। आज हम अपने आप
को एक भारतीय होने के बहने, हिंदू नुस्तानाल
या डैसाई बताते हैं। जातिवाद एवं भावनावाद हमारे
बीतर नहीं लड़ रहे यूके हैं। और इसका नामीज्ञ
हमारे समने है। हमरा देश जो अपनी अमौकता
मे एकता के लिए जाना जाता था आज आतंकिक
मतभेदों और लड़ाईयों से शूल है। कहीं नफसानाद
तो कहीं जर राज्य के नाम पर भड़के। प्रार्थक
कहुन्ता ने हमारे समाज के नीछे को खोखला
कर दिया है। हमरा देश अब वह देश नहीं रहा
जिसे देख हमारे पूर्वज गीरवाचित महसूस करते
थे। हमारे सम्यता कहीं सुपूर्ण हो गयी है या यू
कहे कि हम अब सदैर अर्थ मे तभ्य नहीं रहे।
यह एक बहुत बड़ी समस्या है क्योंकि यह हमारे
अस्तित्व को द्वारा बदल देता। और इस
समस्या का हम भी अन्यथा जहिर है। जीवों की
नानासिकता नहीं बदलते तो जीरत, जैसा डिले हम
सदियों से आनत है, शयद दिलूपत ही आगा।
हम जपती सीधों को एक नयी दिला दें तो इस
समस्या का समाधान हो सकता है। सालानक
भौंडियोंतमी को भूलकर पहुंचने जब चाहिए
हम जीवों बड़े ले हम अपने जिम्मा का प्रयत्न
लहरा सकते हैं और सफलता के शिखर भी तू
सकते हैं। तथा जीरत को फिर से उपके द्वारिम
काल मे ले जा सकते।

तुम्हीं मिटाओ मेरी उलझन

Harsh Agrawal
Junior Year
Computer Science

तुम्हीं प्रियाओ मेरी उलझन
किसे लहू कि तुम केसी हो ।
कोइ नहीं नौण्ठ में तुम सा
मैं तुम विश्वास मौं जेसी हो ।
जहां तो कैवल रघत है
तुम तो आवज भी करती ही ।
विक बाहर हो तो रुच हु लेते
तुम चुम्चुन नीका हसती हो ।
किसे सामने छड़ा करें मैं
और कहूं किस तुम केसी हो ?
मैं तुम विश्वास मौं जेसी हो ।
जाती हुव ऐस बिन सुखे
मारे दैठ भवित फै भुखे ।
लगते हैं तेरे तुनता मैं
ममता बिन सब रख्दे-रखे ।
पूजा की तत्त्व बोई
सब के लिए एक जैसी ही
मैं तुम विश्वास मौं जेसी हो ।
कितनी गहरी है अद्भुत सौ
तेरी यह करता की आवर
जाने क्यों खेडा लगता है
तेरे आगे कछापा-सागर ।

जाकी रही आदन लैसी
मूरत देखी तिन्ह तेसी हो ।
मौं तुम विश्वास मौं जेसी हो ।
मेरी जंघ भाँगता हो है
कितना वयाकुल हो लगते हो
मुझे सूख करने के सुख मैं
तुम भूखी हो मौं जाती हो ।
सब जग बदलता, मैं भी बदला
तुम तो बैसी की बैसी हो ।
मौं तुम विश्वास मौं जेसी हो ।
तुम के तन, नन, जीवन बाया
तुमने ही बदला लिखलाया ।
पर दैर्घ्यों मेरी कुन्धनता
कास तुम्हारे कसी न जाया ।
वयी बरसी हो कमा हमेशा
तुम जे जाने केसी हो
मौं तुम विश्वास मौं जेसी हो ।

Priyesh Rajpurohit
Sophomore
Mechanical

पतंग की दास्तां

उड़ते तो थे पर अपते नन से नहीं,
असमां तो था परन्तु पूरा नहीं ।
उड़ता था मूढ़ा धूम एक नीमित द्राघर में उसके अनुभार,
पर नन से थी छह लो भर के उड़ाक वार ।
किसी और का मुझ पर बोई अधिकाद नहीं हो,
मेरे बस लोई तक धर यार ना हो ।
सीढ़ी देख सूचि का और देख पूरा जर्ही
उन्मृत्त होकर पूर्म गलत में यहीं और बहीं ।
बास इन्ह बाजी जी लिए में उड़ जा रहा थी,
दूजी पत्नी में ये सिंडु द्वा धा, मैं सिंडु जा यही थी ।
यो लिङ्गत भी लगा जजोब थी,
एक की जीर तो एक की झाए थी ।
किन्तु उध से जो लोत विजय नहीं हतागा थी,
एव हार ही तो आजादी लगी जीत का जमादा थी ।
ये उस भी बाहर दिखता था उसमें नहीं कोई साजाई थी,
इस धान-नीय में हार के ही तो नब्बे आजादी साँड थी ।
छड़ा अलोध था ये मेरे जीवन का भर, जहां हार जीत थी और जीत हार,
इसी सीधे में हूँकी थी की अचानक ही गह मेरी पारेना स्तीकार ।
नभी रेष हे वेष जड़े और मैं आगाह ही नयी,
मुझे लगा मान मेरो जिदगी आवाद हो गह ।
अब ही खुला आकादा है, कही धूप तो कही खाव है,
ठड़े बहार है, न जोई येष तो कोई दीव है ।
अब तो झुम-झुम जात उड़ रही है,
जिधर जौ यहे उधर-नुह रही है ।
परन्तु अब नगता है जैसे धीरधीत में तोये आ रही है,
मुझे धापत बीधने वी आवसा लिए कड़वी ओ मेरे पीछे दौड़ाया पा रही है ।
मैं नहीं यहती वधता किर से इस बधन में
मैं दूध हूँ वही इस खुले नगद में ।
पर ज्या बरे मैं सत्ताई मैं मुख मोड नहीं सकती,
जाना तो पड़गा पर लिए जाने को आग छेड नहीं सकते ॥

भारत का पुनर्जीवन

Raghunandan
Menon A.
Freshman
Electronics &
Communication

दुसिया के पत्रिक को से जब भी वह पवित्र भट्ट
'भारत' का लकड़ी होता है। हर इसास के मन में
अद्भुत कल्पनाएँ आती हैं। एक ऐसा देश जिसकी
संरक्षण असंत है, जहाँ उत्थित ही गवन्न का
आदी बहुत ही चाहीन है, जहाँ जनक लोहारों को
बड़े आहसन और रंग के साथ मनाया जाता है,
जहाँ आध्यात्मिकता के लिए दरण चारों दिशाओं
में प्रत्यक्ष है। विदेशीयों के मन में भारत का
महिमा के रूप से चिन अक्सर आते हैं और आप
क्या नहीं?

पर्यावरण का मन में यही देश पर्यावरण का सबसे
विकिसित देश था। वीट्योलिकर में, विजान में,
संस्कृत और आध्यात्मिकता में यही मुख्यभूमि
है। अनेक आदशोः उत्थितियों की उन्नी रुद्धी
है- चमुं की साम से लेकर ए पि जे अन्दुल कलम
तक। यह धरा विभिन्न प्रविहारक घटनाओं को
घरोहर है। यह उठ महाभास्तु रमायण ही या
हल्दीघाट की तर्क। इत धरा उस विजान छोड़ गए
मुगल तक, योगी और अठ ऐसे शक्तन् भूल
न पाएगा कोई हिन्दुताली, अर्द्धजी का राज और
स्वतंत्रता का वह महान् मषधो बाहु। ऐसा विविध
और रंगीन इतिहास और कहीं ईरुने को मिलता है
मझा। इससे वह अमाणीत होता है कि भारत जैसे
चान्दन स्फुर पर जन्म लेना बहुत बड़े पुण्य का
फल है।

परन्तु कठा इसे ही हृष्य की कल्पना हीती है
जब वह विरोध के भारत को स्मरण करते हैं?
कठाचर नहीं। वैज्ञानिक युग के भारत के मनक
राजीव प्रवार के लम्हाएँ खड़ी हैं- भृष्टाचार,
गढ़ती हुई अन्नसद्या, प्रकृतिक प्रदूषण और हजारी
निरसी हुई संस्कृति।
भृष्टाचार ने हमारे देश को खोखला कर दिया है।

मग्नो लाल कर्णेडी लंगडी की छति होती है। जिस
नेतृत्व को हम खुद चुन कर देश को प्रबन्धन का
भार सम्पसे है वही हमारे मीहनत से बचाएँ। वीपसित
को हमसे लूट लेते हैं। उसका परिकल्पन यह होता
है कि देश दरिद्र होता जाता है और प्रशान्ति सूक्ष्म
होती जाती है।

विधित अब यह है कि हम प्रकृति को भी लाप्त
करने पर तुम्हें हुए है। औद्योगिकी के भास पर
कुदस्ती के साथ अंत्याचार ही रहा है। वह प्रगति
ही ज्या जो वसुपिंडी की बसि दे कर याइ गई है?
हानीकारक पदार्थों ने उपजाऊ जन्मान से उसका
इतना रस लियोड लिया है कि अब वह जमीन
किसी जान के नहीं बहुत बुरी दृष्टेश है। यहाँ है
कुदरत की।

मग्नसे अधिक चिन्ता की जात है हमारी निरन्तरी
हुई तोतियों। जाल कल सहलाजी पर कैसे
वोर अंत्याचार ही रहे हैं। जिस देश मे भट्टियों
से हिंदूओं को झांदे दिया जाता था, जब वह
ऐसी घटनाओं से आज कलाकृत खड़ी है। इस
के जान पे जाने विलास मानवी जी उस गयी
होगी। पला नहीं ब्यां लग यह छाती सो जात
नहीं समझ पा रहे हैं कि संसार कह काढ़ भी
धर्म अपने आप को सर्वोपरि लही नामला और
न ही हिंसा और धरा की बहुवा देता है। जोग
जन्मातिक लड़ायी, लालयी और हिंसक होते जा रहे
हैं। धर्म तीसे मीडन का लक्ष्य बन गया है और
पैस दोस्तों भाईयारा, इसानियत कुछ नाहीं नहीं
रहता।

क्या हमसे कोई भूल ही गया है?
वडा भव्यालक और भारी है यह फल। जल्ल से
हमसे भूल हुई है। हमने अपने आद्धरी, पर्म और
तीतियों को लक्ष्यन किया है तथा उनकी उपेक्षा
की है। खासकर अर्द्धजी के आस के पश्चात हमारी
मानवीयता संघमय तिक गयी है। हमें अपने ही
संस्कृति में विश्वास नहीं था। परिपालन हमने
परिचनी सञ्चयता को अपनाया और खुद ही उपर्योग
परम्पराओं से प्रतिवर्तन लगा।

परन्तु हमारी दशा इतनी बुरी नहीं हुई कि हम
सुधर ही नहीं सकते। यदि इन्हमें से वह सम है,
तो हम परिवर्तन जरूर ला सकते हैं। पहले हम
उपर्योगी-वहनों को निर्दूषित करने का
अवसर देना चाहिए। विद्या से अनेक जनस्थानों
का हल मिल सकता है। मट्टुद्विंशति नूतनियार की
प्राप्ति ही, ऐसी विद्या जहाँ जरनी चाहिए क्योंकि
इसी जान की सहायता से प्रकृति, समाज और

दृष्टि की रक्षा करती है और उनका परिवेश
बचता है। जाते वाली पीढ़ियों को हमारी
क्षात्रीय जैसकृपा आ रहे दैक्षण्य का
इसानदार नानारिक बना सकते हैं। और इसी
प्रकार उनके विदेशी को भी जागृत कर सकते
हैं। स्वदान्दार का यही एक प्रभावकारी हल है।
भारतवर्ष, उम्मीद को छोटी किरण दिय
करी है। जोग अपने दावितियों को समझ रहे
हैं और दोक प्रकार, तो अपने कर्तव्यों को
निभाने की वीचिक अद रहे हैं। यही हम इस
प्रकार आगे बढ़ते रहेंगे तो वह दिन दूर तकी
जब भारत दुलिया का सबसे छिकमिल देश
होगा। जैसे भावीत बन जाए।

Saurabh Sharma
Junior Year
Computer Sciences

बेटियां

जोस की नन्ही बुटी सी होती है बेटिया,
स्मर्ती स्मृह खुरदरा ही रहती है बेटिया।
लोड तहीं है दोस्ती एक दूसरे से जन्म,
हिंसा भगवन बढ़ाता है तो स्मृती है बेटिया।
ऐसन करेगा तो एक ही कृत कर,
दो कुली के जान को धोती है बेटिया।
फौटों की राहे पर छत्तर,
जीरो के लिए फूज पिरोती है बेटिया।
विद्या का विधान है यह दुसिया की रसम,
मुझी भर नीर सी होती है बेटिया।
ब्यां तक्करत हो फक्के तुम बैठ और बेटियों में
तुम्हें भी तो जन्म देने वाली किसी की बड़ी ही
भाई जिसा आधी संहत जाधी ही सजदूरी मिली।
पूर दैश जामां पर इनकी न-आजादी मिली।
देश भर से नव बेटियों मात्रम है ताजाह।
दिल पर हाथ रखकर कोही हैश क्या आजाह है?

बच्चे बड़े हो गए हैं

**Renuka
Ramachandran**
Senior Year
Computer Science

एक बार एक युवक ने सालों के बाद विदेश से अपने शहर आया था। एक दिन उसमा उसकी नजर में लड़की का ठेला लगाये हुए एक बड़ा द्यवित्त पर जा दिकी। युवक बहुत कोशिशों के साथ लूट उस युद्ध द्यवित्त को पहचानते में असमर्थ हो गया। लैकिन ने जान लेया उसे ऐसा बाहर भार लग रहा था कि वह उस बड़ा द्यवित्त से भलीभांति परिचित है। युवक की उन्मुक्तता उस बड़े से बुझी नहीं रही। उसके दौरे की मुस्कान में उसमा जग रहा था कि उसने उस नव्यपक्ष को पहचान लिया था। काफी दूर तो यहाँ करमकार के बाद जब उस युवक ने बड़ा द्यवित्त को पहचाना तो सामने उसके पीछे ताले जानीक खिलक गयी थी। जब युवक विदेश गया था तो उस बड़े का

कपड़ों का काफी बड़ा कारोबार था, घर में कानूनी नियम-दावकर जाम लिया जाता था। टाइ-यूप्पर से अग्रणीय उस द्यवित्त का शहर-भर में कानूनी नाम था। उसके बहुत कोशिशों के साथ लूट उस युद्ध द्यवित्त को पहचानता था। तो आज उहाँ लूटकी का बड़ा कारोबार एक लड़की के द्वारा जैसे ही बढ़ाता है। युवक से रहा नहीं जब और वह भारी मन है उस बड़े के पास जगा भी लैधे गए हैं पूर्ण लाउली। वे सब कैसे ही जगा? उस बड़े से पाती भी माँखी से उसके लैधे पर भपना हाथ रखवान कहा—

* बैठ। बरहे लूक बड़े हो गए हैं। *

Shashank Yadav
Freshman
Electrical &
Electronics

गीता काव्य माधुरी

कर्म वे अधिकार होय
मत चिता कर कर्म फल सिसता है,
फल जैसा भी हो तुकाकी
तो कर्म तिरंगर ही करता है।
अनन्याहा या अनन्याहा
जैसा भी ही परिणाम धनञ्जय,
जनानकर्ता सम्बुद्धयुक्त है
नित्य किए जा कर्म धनञ्जय।
फल पाने की इच्छा से
ओं किया कर्म तो वह खोदा है,
कर्मयोग का भरणामत ही
फल का इच्छुक तो रोता है।
सम्बुद्धयुक्त जो किया कर्म
पर नहीं करने की अभिलाच है,
यही कुशमता में जनना हुर कर्म
योग की परिभाषा है।

Kushal Mosahary
Senior Year
Mechanical

बैंस्टर लाइफ है बड़ी मनत
पुष्टी के दिन रहते हैं सुलत,
सुख आठ बड़े जागत
फिर कॉलेज के लिए भागता,
जला वी लैक्यर में २० मिनट बाट
पढ़ते तो है लैफ्ट रहता है कुछ ही बाद,
रात को दो तीन बजे तक जागता
फिर बुनदर मध्यनी में खींचा,
मेस की लड्डन भूल नहीं मकता
नम्हारे बिल बारो रह नहीं मकता
करता वी धड़ाक दोस्त को रात में तंग
बैंस्टर में पढ़ाई, लैकिंग महती भी संग,
वी रात को मैची बताता
दोस्तों को बैक्स कीपिलाना,
रुम औं हाली है जारी की महजिल
जिनके साथ हम जाते हैं युल मिल,
रुम की मारपड़, साथ ही साथ पढ़ाई
मेस से जाते ही घर की शाद जाई,
लैला वी टास्टों से पढ़ाई में नटद
दोस्त कोइं रुठे तो होता है दूँड़,
रुम में बैठक कैसन छिलना
रान्हे के लैले संकट छिलना,
मैलना वी एस एस दोस्तों की बैठ बजाना
रुठे हुए दोस्त ओं एस एस से भनाना,
दोस्तों वी रात जी तेरसी में किलम
गुलगुलाना उहा जो आमिडोन में जगानी,
बैंस्टर की पार्टी भूल नहीं जाएगी,
सुख में खरो, तुन्हारी बड़ी बाद जागता,
जनना है रब ते एक है दुआ—
हम ते ही जारी कर्म भी जुदा।

कॉलेज के दिन

आज के युवा

*Varsha Narayanan
Freshman
B.A. Communications*

आज देश क्षेत्र हालत में है, उसे देखते हुए यह लगता है कि युवा वर्ग का जोगदान इस देश की बढ़ाव के लिए भी जाने पर अपने के लिए अल्प आवश्यक है। जिसी भी समाज की तरफ़ से उसके युवा पीढ़ी पर महत्वपूर्ण रूप से जिक्र करती है। उसके लिये यह जान करने की लम्हा उन्हें कामबाजी और विकास के मध्य पर अंतर स्थिती है। जेकिस बया आज के युवा देश के लिए अपने करिव को समझते हैं? क्या आज के युवा देश के लिए उन्हें कामबाजी की ओर से जो लम्हा है?

आज की युवा पीढ़ी को देख कर यह पतीत होता है कि वह जिसे अपने बारे में सोचते हैं। यह देखफन दुख होता है कि दिन अतिरिक्त युवा पीढ़ी

स्वार्थी होती जा रही है। उपर्युक्त सुख दुख, लेफ्टने आतामध्य लौकिक के अलावा उन्हें अपने घरों तरफ़ ही रहे बदलाव का बोड़े वहसाव लही। वह अपने माता-पिता, समाज और देश के पाते अपनी दिनभागियों पर गौर जारना भूल गा है। वह यस नतीजेन करने में जरूर रहते हैं। युवा वर्ग जो खुद के व्यापारिक का विकास करना चाहता है। अब इसके आ जाया है कि छहमासी पीढ़ी अपने उत्तराधिकारी को समझ और अपने देश को नीतिशाली बताने में जुट जाए।

कब तक

दद में दद की तलाता कब तक ?
जो नहीं आया उसका इन्जिन जब तक ?
खुद के यकीन पर अब तो शक हो जाता है,
इस झूठी आम चर ये छुपाव कब तक ?
एक जाश से ये ताली तक तक ?
दिन अल्पाज के ये बात कब तक ?
तच्छाईं मरो ये रात जब तक ?
हकीकत तो अब लबाब लगने लगा है,
हर नीका इन्तेफाक लगने लगा है।
जब अंतसा हो न रही हो,
तो जूँड़ान पे आमीज़ कब तक ?

*Shweta Shurima
Senior Year
Electronics &
Instrumentation*

जब हम पैदा हुए

*Sandip Kunar
Senior Year
Mechanical*

जब हम पैदा हुए,
तो माता जहा हमारा था,
जादिया, सामर सब अपने,
तो सरहदी थी, तो कोई लिजाया था।

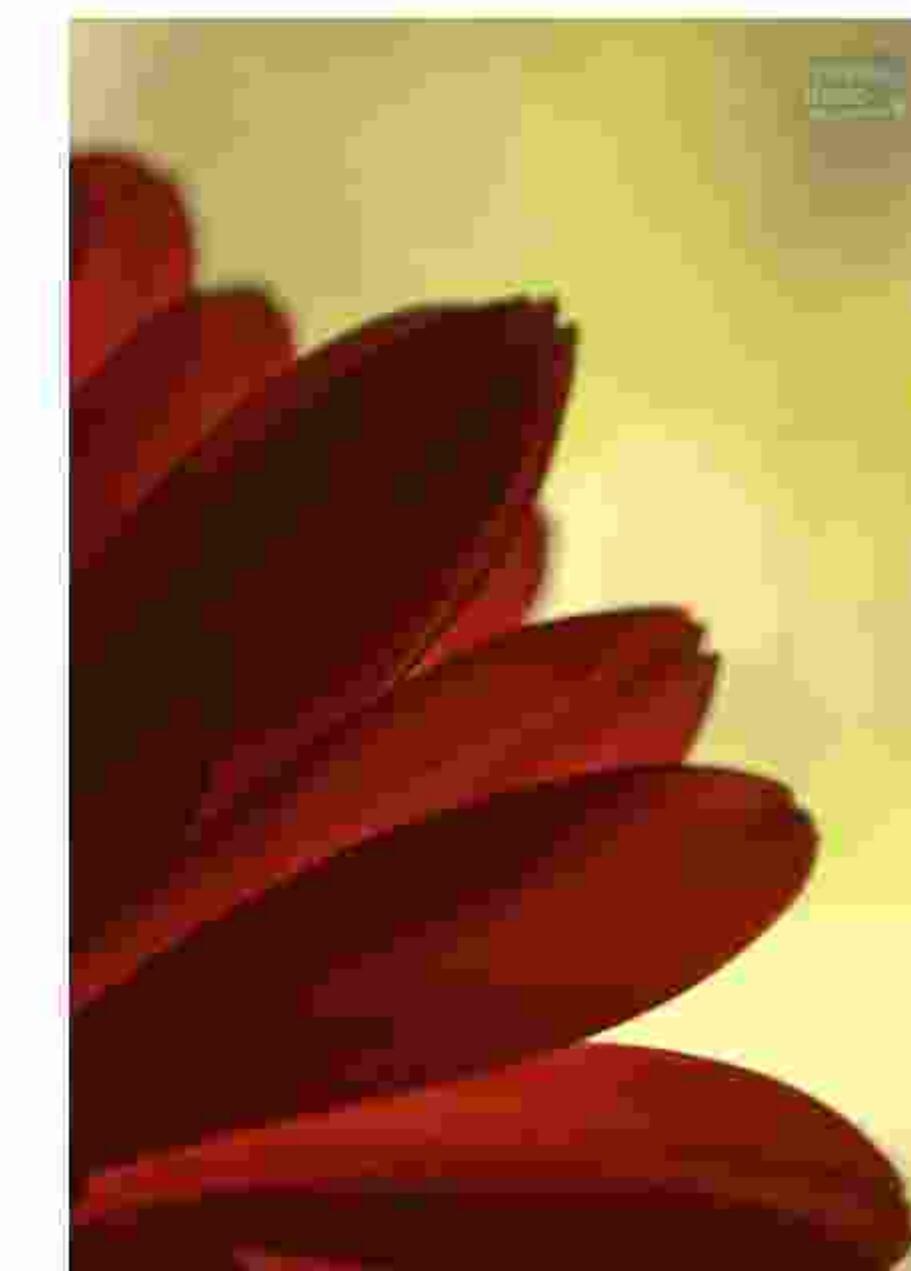
दिन बैठते रहे,
बरसी की गिरावटी हमां लगी।
एक तुलजा जमीन के लिए,
लागी की इसानियत छोने लगी।

बुझ, तालों की हालत ऐसी हुई,
बौद्ध चर, बहर बसने लगी।
लौगी की इस हालत मर,
धगाका भी हसने लगी।

धरती बैठ गयी,
समंदर ढैंसे लगे।
बजहों के जास रह,
बालों इसान कटने लगे।

बहत हुआ बटवारा,
अब इसे घोड़ करने की जोधी।
जो इसानियत के मजहब से बाहर जाये,
हर उस इसान बो रोकी।

बट बरो ते बटवारे,
बद करो ये मेरा लेरा।
जिसी तो जिसी दूसरों के लिए,
अपने लिए तो जातवर भी जीता है।

Picture Courtesy: Praveen G

நட்பின் குடை

Vinith M
Freshman
Aerospace

அந்த மழை நாளில் ஆழாகவிடாரு குடை
பிழித்தபடி தடஞ்சு கொண்டிருந்தோம்
வசீய காற்றில் காணாமல் போனது
என் வகுபிலிருந்த குடை
உன் குடையையும் காற்றுக்குக் கொடுத்துவிட்டு
வகுகளை நிட்டினாய்
வீருவநும் நடக்கத் துவங்கினோம்
நட்பின் குடைக்குள்

Amisha Sekhar
Senior Year
Aerospace

என்றும் நட்புடன்

சண்டைகள் முடிவுக்கு வந்தது அதில்
கிடைத் தெருக்கள்த மறப்பதற்கு அல்ல
பொறுமைகள் முடிவுக்கு வந்தது -அதில்
வளர்ந்த அன்னப் மறப்பதற்கு அல்ல
கோபங்கள் முடிவுக்கு வந்தது -அதில்
இருந்த தீயாய்வுகள் மறப்பதற்கு அல்ல
வளர்ந்த மகிழ்ச்சிகள் மறப்பதற்கு அல்ல
நான்த வருடக்கல்லூரி வாழ்க்கை முடிவுக்கு வந்தது-அதில்
கிடைத்து அப்பான உறவுகளை மறப்பதற்கு அல்ல

வானத்து வெண் மீனே!

R. Subhashree
Sophomore
Electrical &
Electronics

வானத்து வீதியிலே நீந்தி வரும் வெள்ளிலைவு
திகட்டாத அழலை செமித்து
விண்ணத்தும் மண்ணத்தும் ஒளியை வாரி ஜினாப்பாடை
தகதக்கும் உன் துணையிறி தனியாலே
தீர்வாக்கள் கூட கி தான் நின்றாயே

சிவபாரிசு நலையிலே சீராக அமர்ந்தாயை
சிறப்பான ஒரிடத்தை ஓலவே கீ பெற்றாபை
அழகான உன் முகத்தில் ஏன் கரும் புளிகள்
அழகு குறிப்புகள் ஏதும் அறிந்ததில்லையோ கி

மாணிரீஸ் ஈடுபாதாத வானத்துப் பூவே
உன் மேல் ஆரம்ஸ்ட்ராங்கும் அடி வைத்து
காத்தை பண்டத்தானே
நீ தீண்ம் தேய்ந்து வரும் வீசைபாளாஜும்
உன் யெனை மொழி பேசிடுமே
வீப்புவிபின் கொடி மொழியை

Kiran Rupa
Sophomore
Electronics &
Instrumentation

கழியும் கணங்கள்

கழியும் கணங்கள் கணக்கே
விழியும் வானம் வின்ளத்துகள் விரிக்க
தட்டுத் தடுமாறி குவித்துக் கிளாறிலைன்
எண்ணிலாங்கள் எண்ணால்களில் எனத் எடுக்க

சிறுதுளி நாலோ:
சிப்பிக்குள் ஒன்றைய வழி கேட
பளித்துளி நாலோ:
கூர்ப்பியும் படர்ந்து பேப்பு

சிள்ளை சிள்ளை சிந்தலைகள்,
செதுக்கும் சித்திரங்கள்
வண்ண வானவில்லை கலவத்து
வளாந்த வேட்க்கைகள்

யந்த துடுப்பும் பாலைவளத்தில்
கொடுத்தால் என்ன செப்பேன்?
கலையும் கற்பண்ணயும் கொள்ளாத
மீன்களுக்கு ஜிலமகள் கொடுப்பதில் பயின்னார
நான் செப்புவதையா அதுவும் செப்புய்,

நி

துவிர்க்கும் மலர் நம்பிக்கை தொலைத்தால்
மலரின் மணம் மனமேனாடு புளத்தெழுவிடும் :
எலும்பின் ஒற்றுமையே எடுத்துக்காட்டு
யனிதா என் தீங்கீச்கலவருக்காடு? :

உன் அவநம்பிக்கையை விட்டிடாதி
விழித்தெழு :
உழைக்கும் நேரத்தில் உறங்க நேரிட்டால்
உறவுகும் நேரத்தில் உழைக்க நேரிடும் :

தோல்வியை உன் ஊன்றுவேலால்து
நீ தடுக்கி விழும் போது
உன் தலைதூக்க உதவும் :

துணையம் கருதாதே
தேவ வளர்ச்சியை சிஞ்சலளையில் கொளி :

நாட்டை வல்லவராக்குவது
பார் எனும் கேள்வியை விடு :

அது நிபாக் தீருந்தால் என்ன?
முடிவையும் முயற்சியையும் நி எடு :

Nivedha B
Freshman
Integrated Physics

Aswini S
Junior Year
Electronics &
Instrumentation

தாயுமானவள்

நெடுங்கூட்டுவில் மாணிக்க மக்கடபம்பு
தோன்றிப்பது என் வாழ்க்கை
நெருப்பில் நடந்த செவியைப் போல,
என் பிறப்பில் அவள் வரி கண்டாள் :
என்னை உயிரொன்று கருவி
என்கூடு பிடிக்கத்துத் தந்தாள்
மக்கல்யாக வரும் துஷ்பத்தை
குடையாக நின்று பாதுகாத்தாள் : : :
என் வாழ்க்கையை
ஆழாக நவூத்தினங்களாக
ஜோவிக்க வைத்து தேவைதுயவள் : : :
என் பெயற்றிக்கு வேராப் பிருந்தாய்
அடிக்கல் போல
என் தோல்வியில் தூணைய் தீருந்தாய்
என்னை கூத்தித்து
நன்றி என்று கூறாமல்
உன் தீருத்தி காலத்தில் - உன்னை
ஒரு குழந்தையைப் பார்ப்பின்
சிப்பிக்கும் முத்தாய் என்றுடன் தீருந்தவள்
அவள் வேறு யாரும் தீங்களை என் தூப் தான் : :

குழந்தை

Sudarshan V
Sophomore
Electronics &
Communication

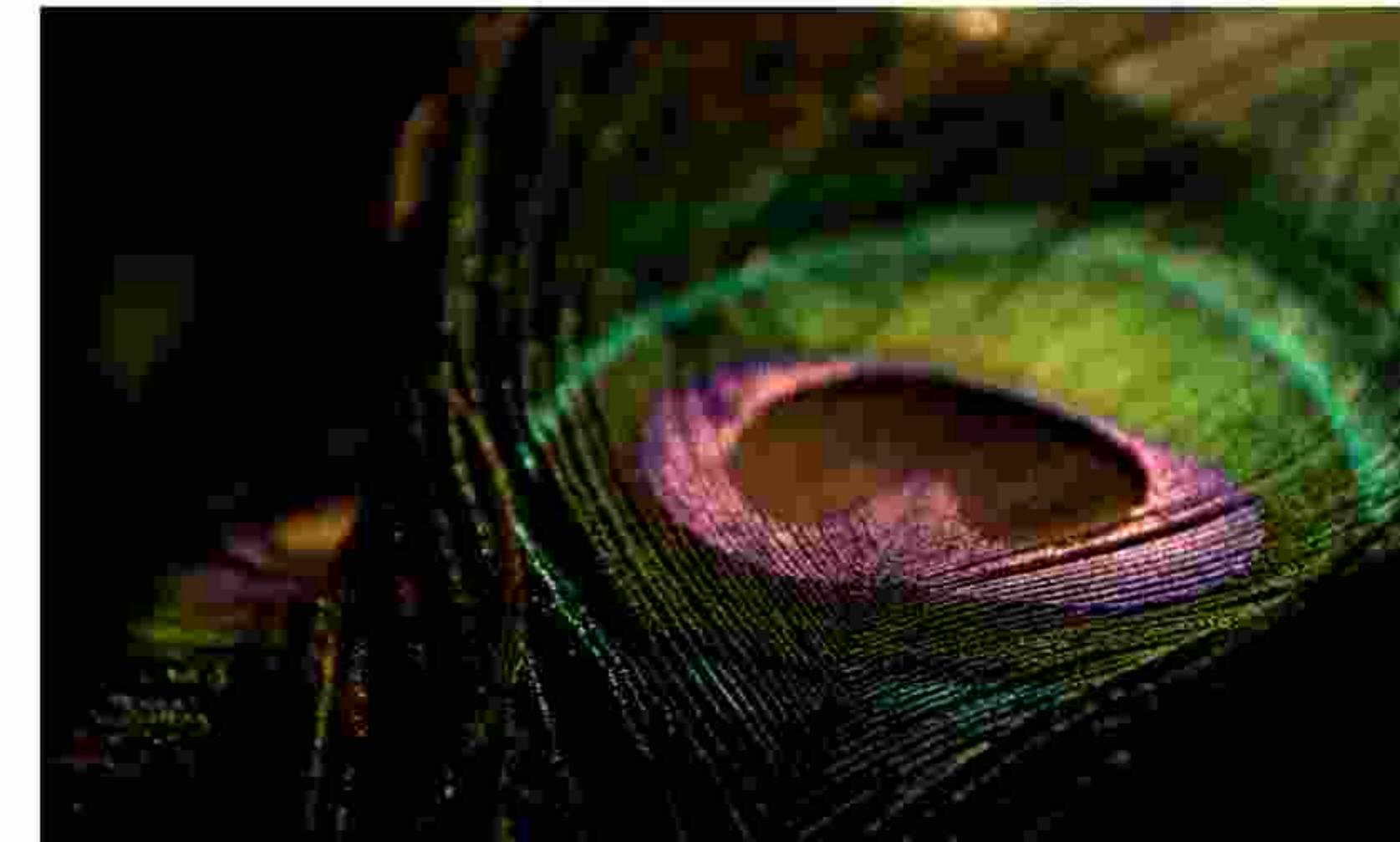
சிப்பிக்குள் முத்தை
சித்திராத்தின் அழகாப்
ஸ்ரீஸ்ராத்தை நென்றிழவைப்பது
சிரிக்கும் குழந்தை முகயே

ஒய் விளையாட ஒரு மூங்கா
பசித்தால் உண்ண மாங்காப்
வீதைத்தவிர வேறில்லால் இன்பம்
இல்லை அகாதியில் துண்பம்

ஆசிரியரின் சொல்லே மந்திரம்
அறியாது என்றும் தந்திரம்
நைக்கக் கவக்கும் அவர் செயல்கள்
நீங்கக்க கவக்கும் அவர் கேள்விகள்

மலர் முகங்கள் வரார் பிழைகள்
தள்ளு தடைகள் என்னே குணாங்கள் : : : :

Picture Courtesy: Prathiba C Bhasikumar

இந்தியா-நேற்றும் இன்றும்

கேள்வு இந்தியா ஆஸ்கிலேபெர்டம் அடிமை
இன்று இந்தியா அரசியல்மொதிகளிடம் அடிமை !

நேற்று சுதந்திரப் போர்ட்டம் தியாகம்
இன்று சிரிமா போகமே வேகம் !

நேற்று தன்னால்மற்று தியாகிகள்,
இன்று பிரிவினை வளர்க்கும் சாதிகள் !

நேற்று ஆறுகளினால் ஓர்ணுமை
இன்று ஆறுகளினால் பிரச்சினை !

*L Madhu Sanjaai
Junior Year
Mechanical*

கேள்வு குமிழ் என்றால் பெருமை
இன்று குமிழ் என்றாலே அவைம்

நாள்ளைப் பீந்தியாவை முன்னேற்றுவும்
நாள்ளைப் பீந்தியாவின் நிலையை மாற்றுவும்

அறிவுமிக்க இளைதூர்களே ஆர்த்திதழுவி
ஒந்றுவமிக்க மக்கப்பாளிகளே உடுவர்க்க
அப்துல் கலாம் போன்ற நல்ல சுல்லவர்கள் தேவை

வெறுதி நிச்சயம்
இதுவே நமது இலட்சியம்

கேள்வு இந்தியா ஆஸ்கிலேபெர்டம் அடிமை
இன்று இந்தியா அரசியல்மொதிகளிடம் அடிமை !

இப்படிக்கு , அன்பு மகள் !

*Nivedha B
Freshman
Integrated Physics*

நி வாழ்வில் வந்த நிமிடம்
விண்ணனையும் தாண்டிச் செல்ல
விளையிங்கள் நிறைந்த வாலில்
நிலவைப் பள்ளிக் கண்டீஸ்
உள் சிரிப்போ
என் சிந்தனைச் சிலத்தெது
செல்லும் இடமெல்லாம்
என் காத்தின்கூடு உள் தோள்கள்
என் வாழ்வைச் செதுக்கிய
ஓவ்வொரு சிற்பிக்கும்
நீ தான் முதல் குரு
என் வலிகளில்
உள் குருதியின் பஸ்கோ பற்பல
என்றும் எங்குவேன்
உள் அன்றை நினைத்து
என் உயிரிலே கலந்து
உள் கவாசத்தை என்றும்
ஞாந்திலே கமக்கும்
மகளாக உமக்கு !

விழி தேடும் விடியல்

*Sudarshan V
Sophomore
Electronics &
Communication*

உலகில் உபர்ந்த சிகரங்கள் உள்ளு
பரந்து விரிந்த கடல்களும் உள்ளு
யார்க்க இல்லையே கணகள் கீர்ண்டு

முதலில் என்னை பார்த்தவர் அன்னை
முதலில் நானே அடைவேன் மன்னை
பார்க்க முடியுமோ நானும் என்னை

கருஷய தவிர்த்து வண்ணமில்லை
வெள்ளை மனதில் கள்ளமில்லை - அதனால்
ழுமிபிள் வாழ்வைப்பில்
விழிகள் தீழுந்தும் மனிகள் இல்லை !

முகங்களின் பாலை தெரியாது
உலகில் எவ்வும் நன்பர்களே
உபர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் தெரியாது
யாவநும் உடன் பிறப்புகளே
மறுநோடி மறுநோடி
என் வாழ்வில் என்றும் கேள்விக்குறி ???

மவுனம் சுமக்கும் பறவைகள்

*K. Muralidharan
Junior Year
Mechanical*

குடிகள் போல் தீழில்
பரிமாறிக் கொண்டிருந்த
பெரு மரங்களையெல்லாம்
நான்கு வழிப் பயணத்துக்காக
பிடிவுகிடியிற்கு
பறவைகளையும் பசுமைகளையும்
வீரட்டி அமுததாபிற்று

நின் அகலங்களை
உணவு ராஸ்களில் அவந்துப்
தொன்மக் குடிகளின் மீது

அம்புக் குறிகளிடும்
அப்பாவி மக்களை
அப்பறப்படுக்கியாபிற்று

மூர்வீகத்தைத் தொலைவது
மன்னால்விள் எமந்தர்களை
உள்ளச்சல் மிகுந்த உள்ளத்தோடு
நகர்ப்பாவுகளில்
அகதிகளாகவிபாபிற்று

மரங்களை கிழந்த பறவைகளும்
குங்களது மொழியினை மறந்தபடி
பறந்து கொண்டிருக்கின்றது
மவுள்ளத்தைச் சுமந்துபடி

வீழ்ச்சியின்றி எழுச்சி இல்லை

*Hemashree
Sophomore
Computer Science*

விளைவினை வெறும் புள்ளியென்று
நினைந்து விட்டாயா?
சிறாக்களாக கொண்டு ஊந்து செல்கிறாயே,
சிறுகடித்தப் பற, உலகம் எவ்வளவு
விசாலமானதெல்லாம் அழிவாய் !
உலகத்தை உன் ஈகப்பிடியில் போடும்
மந்திர சக்தியை நி அறிவாய் !
உள்ளுள் ஆராபந்து யார் !
உன் இதனிலும் மிகுந்த சிறந்துகையில்
இந்த உலகத்தைப் பக்கபடுத்து !

ஞானி எழுதின்ற வட்சியங்களில் மனம் தத்துவிக்க
நூல்களி செல்லும் வாப்பியினால் உயிர் பறைப்பதைக்க
என்ன சாதித்துாம? என்று உலகம் தூற்றி ஒதுக்கியும்,
இப்பதி இலக்கையே உயிர் நாடியாக்கி துணிந்து செல் !
விழுச்சியின்றி எழுச்சி இல்லை !

Artwork Courtesy: Namratha

இரண்டாம் உலகம்

Varadaraj
Alumni (2005-2009)

அன்னை மதிப்பில் சொல்ல முறிந்து
அப்பென் கையில் நடை பழகி
ஆரடி அவ்வண்ண் ஏர் பியிக்க
அறுகளவு உள்ளடாம் கூட்டுக்குருப்பமாக

பஞ்சதி முதல் யட்டு வரை
ஆள்பிக்க முதல் அரிசவிபல் வரை
பள்ளக்கொட்டி வளர்யறுக்கு என் பாட்டன்றோ?
அவன் அண்டத்தின் ஆதினைப் பார்த்தவன்றோ?

உதகப் போதுமன்றாயிப் பால்களுக்கு கலாச்சாரமும்
உலகுக்கு கொடுத்து மகிழ்ந்து பூரியார்கள்
வாழுவனித்து நாட்டின் வளமளித்து சிம்மாசனமளித்து
அழிமையாக ஆசைக்கொண்ட அவலம் பார்ரி..

யுத்துச்சியின் போதைபொடியும் பபத்தின் உக்கிரத்துயும்
அழகைப் பாட்டுனாயிப் ஆட்சியபொய்யும் கூல்பயர்நினாயிப்
கம்புகொண்டு கந்திகொண்டு எப்பக்களை ஆண்டாய்
முடியாத தகுஞக்களில் பிரித்தாமும் சூழ்சிக் கொண்டாயி..

குளிந்து வளைந்து உன்காலவரிகளின் கணப்படிந்து - நி குளிர்காப
கண்ணரின் அன்பதந்து மாளிக்கொள்ளிம் மக்கள்
பிரித்தாலும் என்னைந்திருந்து எதிர்க்கொல்லவே யரிசளிக்க
வேற்றுமையில் ஹீற்றுத்தமாய வென்றுகாட்டி கீர்பித்தனரே..

கல்நெந்தச் சுபவர்களின் குறிகாபிக்கப் பரிசாய் - ஸினிதே
அறங்கேறியது நன்றாயில் நாடகம் அன்றை - 1947
அரியாஸம என்னும் அபத்தான ஆயுதமாம் - ஸிம்மாறுயும்
அழிமையாக ஆசைக்கொண்ட அவலம் பார்ரி..

ஸிதோ ஸின்னூ இரண்டாம் அத்தியாயம் - ஸிதில்
அடிமை என்னும் அறியாத அறியாஸமாபே வேஷ்ட்கையாகும்
உன்னூயும் உள்ளவும் உடுத்தும் உண்டும் நன்கூட்டும் பாஜமுமாய்
உச்சியுதல் உள்ளங்கால்வரை அன்னித்தும் அந்நியமே

வியாபாரத்துறி என்னும் வியந்த்து நந்திரமாம்
ஸிந்திய பொருள்ளென்றால் ஸிழிவாக என்னனிடவைக்குமாம்
என்னுலைசிறு என்னனங்களிலேயே நந்தை கலந்துவிட்டாலே..
தாம் என்னும் சொல்லால் தளர்பில் மன்றமிட வைத்தானே..

இப்பற்றக்கூடின் கலந்து ஸின்சூடின் பின்னாந்து
ஸின்திர் பந்தி ஸின்புற்றிருந்து குடும்பம்
வேகமாப்பத்தினாலும் விளம்பாத்தில் மூழ்கி மெல்லியவில்லை.. அதை
ஸினிதே காலவத்திடும் கொடுமை கேள்வி..

விதிந்துக்கொள் நன்பனே புரிந்துக்கொள் நன்பனே!
தன் நலம் தேடி உன் நலம் கெடுக்கும்.. அந்நிய
பொருளுக்கு அடைக்கலம் கொடுக்கின்ற கணவர்கள் வேண்டேன்
காலகாக களஞ்சிச்சுராஜும் நம் உழவலுக்கு போகட்டும்..

ாரிச் சல்லவைங்க சொல்லுவேங்க உரக்கச்சொல்லுவேங்க
கருவாக்கி உருவாக்கி கலாத்துத்துடன் மெருகேற்றி
அப்பன் பெயரை மாற்றி வைப்பது அவமானியங்ரோ..
அது நம் நாட்டிற்கு வந்த சுப்கேட்டிற்ரோ..

நல்லதோர் முழவுப்போம் நாட்டுக்கோர் நன்மைசுப்பேங்க
அந்நிய முதலீடு நம் முதலெலும்பின் குறைபாடு - அதை
ஆசிரிவேகுடன் கக்கட்டதெரிய அறியாஸமாய துறப்போம்
நம்மன்னில் கேள்விநுக்க தேந்துபோவதேன் மதுபானம் அகுத்தி..

Picture Courtesy: Prathiba C Bhaskaran

இந்த நிமிடத்தில் வாழ்

வாழ்மி கொஞ்சம் காபி கொள்ளு வாயேன் அசி சேரில் சாப்ந்தபடியே கேட்டார் ராமநாதன்

‘வர்காஸ்க செகுத ஆரங்க கமையல் கட்டில் நூற்றுவிட்டாள் அவன்

சரி அவன் வகுவதற்கு காத்திருப்போம் என்று அப்படியே யோசனையில் அழுந்துவிட்டார் அடிக்கடி எங்கேயோ இருந்து ஆடு ஓன்று ‘மே மே’ என்று கத்தும் ஏதும் கேட்டது அவர் மனதை ஏனோது மிகவும் உறுத்தியது

‘இந்தாங்க’

எழுந்து நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொள்ளு அவர் முனைவில் கோண்டு வந்த காப்பிளை வாங்கிக்கொண்டார்

‘செந்தில் வந்துட்டாவா’ ஆப்போவே வந்துட்டால்க் கொண்டு மூன்று நாளை அவன் சரியே இல்லை சரியா சாப்பிடக்கூட தில்ல நிங்க குடுக்கிற செல்லந்தான் சொன்ன பேச்சே கேக்கறவில்லை

‘சொன்ன பேச்ச கேப்பதற்கு அவன் என்ன சின்ன சொழுந்தாயா’ வயச் ஜர்க் அவனுக்கு

‘சரி சரி நீங்களாச்சு உங்க புள்ளாபாச்சு’ என்று கூறிக் கொண்டே சென்றுவிட்டாள் வாழ்மி அது விடு எங்கேயோ ஆடு கத்துதே எங்க’

‘அதுவா’ நுழும் மூலிகை பாப் விடிட நாங்க காலைவு கூட வந்திருந்தாரு நிங்க கோயிலுக்கு போயிருந்தீங்க சாயங்காலம் வரேன்னு சொல்லிட்டு போனார் எப்ப வேணா மூக் கூடும்

‘என்ன விழுப்பும்?’

கீங்களே கேட்டுக்கொங்களேன் சொல்லி விட்டுப் போப்பிட்டாள் வாழ்மி

‘ஏரி காபி ஆறிவிடுவதற்குள் முடித்துவிடுவோம் என்று குடுக்க ஆரம்பித்தார் அவர் காப்பிளை முடிப்பதற்கும் ரவுரிம் உள்ளே வகுவதற்கும் சரியாக இருந்தது

‘அடடே வாங்க பாப்’

‘வரேன் காமி’

‘மூலிகை பாப் ராமநாதனான் காமி என்றுகான் அழுப்பாரி எக்குணை சென்னொலும் அவர் கேட்டதில்லை’

‘வாங்க பாப் வந்துகூருந் பாரு என்ன குடுக்கறிச்க பாப் காபியா ? மேயா ?’

‘வாங்க பாப்’ சிரித்துக்கொண்டே வெளிசெய்ய வந்தான் வகுமை.

‘வரேன் அம்மா காபி எல்லாம் எதும் வெள்ளாம்மா இப்பதூம் குடிசூட்டு வரேன் உள்ளே சென்றுவிட்டாள் வாழ்மி.

‘அப்பறும் பாப் என்ன விழுப்பும் காலைவு கூட வந்திருந்தீங்க போல்’

‘ஆமா காமி நுழும் ஹைஸ்ன பொண்ணுக்கு குழந்தை பொறுந்திறுக்கு காமி ஸைப்ளூங்க காமி அங்க் அம்மா மாதிரியே அவரோ அமரு அதுகான் செத்தகையெல்லை கூப்பிட்டு விருந்து கொடுக்கலாம்புத்தட்டு இருக்கேன் காமி அவசியம் வாழும் உங்களுக்காக தனியா எசுவம் சொல்லிருக்கேன் காமி நுழும் செந்தில் தும்பினையும் கூட்டிட்டு வாங்க அம்மாவும் அவசியம் வருவதும்’ ஒரே மூச்சில் கொல்லிவிட்டார்

‘கண்டிப்பா வரேன் பாப் தாந்தாவானதற்கான

வாழ்த்துக்கென்’

‘நீதோலும் காபி வரேன் திவறாம் வந்துருங்க காமி’

‘சென்று விட்டார் பாப்’

‘வாழ்மி செந்தில் எங்க இருக்காண்டு சொன்ன மாடிவங்க போப்பு பேசுவேங்களா?’

‘ஐயாம்மா போவி அரசியல் பேசுவதில்லை இருக்கேன்’

‘கிளாட்டு பண்ணாதில்க சிரித்துக்கொள்ளடை படி ஏற்றிவிட்டார் ராமநாதன்

‘மாடியில் கைய்ப்பிடிச் சவரில் காப்பித்து கிழவாலத்தை பார்த்துக்கொண்டு இன்று செந்திலிடம் சுன்டா தீங்க நின்றுகிட்டு இருக்க? என்று கேட்டார்’

‘ஒன்று அடிதல்லாம் ஒன்னுணும் தீவில்யா போலிச்சிரியப் பிரிச்சு முப்பற்ற அவளை அலுகாபத்துடன் நூக்கிள்ளார்’

‘இந்த வேலை நான் கிடைச்சிதுள்ளு வகுக்கிமா எனக்கு புரியு செந்தில் நி இத்தனை நாள் கஷ்டப்பட்டதற்கு உள்ளக் கோர்க்கை கம்பளில் வேலை கிடைத்திருக்க வேண்டும் ஆனா ஸிப்போ இருக்கிற மார்க்கெட் நிலவரத்துல் உள்ளகு இந்த வேலை கிடைச்சுகே எவ்வளவு திருப்தியா இருக்கு தெரியா அங்க பாருடா அந்த ஆட்ட ரவுரிம் பாப் விட்டில் கட்டப்பட்டிருந்த அதனை கட்டிக்காட்டி நாளைக்கு அதை பறி கொடுக்க போறாக்க ஆனா அதுக்கு தெரிஞ்சுபெதல்லாம் இந்த நிமிழம் தான் எவ்வளவு நந்தோசமா விளையாடுது பாரு அது சுட்டா வாழ்க்கை அடுத்து என்ன நடக்குதல்லையும் பார்க்கால்யும் இந்த வேலையே படிச்சு இங்கே இருந்தாலும் இருந்திருவ வகுங்காலத்தை பத்தி கவலைப்படாம் இந்த நிமிழத்துல் வாழ எப்பவுமே நீதோலுமாப் இருப்பா எல்லாம் நிலவியுமா நடக்கும்’

‘சொல்ல வேண்டியதை மறந்துட்டேனே வாழ்மி உள்ளே கீழ் காபி குடிசை கூப்பிட்டா கெக்கிரும் வந்து குழி’

சொல்ல வேண்டியதை சொல்லிவிட்ட சந்தோலுத்தில் உற்சாகமாப் படி சீரங்கி பிசன்று வீட்டார் ராயநாதன்

Vijay Karthick
Sophomore
Electronics &
Communication

குவியமுள்ள சொற்பேழை

Harish Sankar
Junior Year
Electronics &
Communication

தொன்று தொட்ட காலம் முதல்
இள்ளுவனா தமிழர்களின் ஆர்வம்
கலையிலும் அறிவியலிலும்
ஆழமியனவும் குறையால்
இருந்து வருகின்றன
அறிவுப்பிழப்பு குற்பிள்ளாகமும்
தமிழருக்கு மிகுந் அவர்கள்
கலைவை அறிவுப்புரிமாப்
ஆய்ந்தார்கள் அறிவியலை
உணர்வுப்பூர்யாட சுதந்தார்கள்
மையோ மரகுதோ மிழமுழகிலோ
மறிவு ஸோ ஜெய இவன்
வடிவென்பதோர் அழிபா
அழகுடையான் என ராமங்க
வர்ணிக்கும் அடே சமயம்
நிடம் திரவம் வாடுகிட நிரவம்
என்று போந்தகளின் + வலக்யான்
நினைகளையும் எடுத்தாக்கிறார்
கீழ்ப்பர் அவனாப் போலவே
கலையையும் அறிவியலையும்
நெருக்கித் தொடுத்து கேள்கியான
பல பாடல் வரிகளை தந்தவர்கள்
வைராமத்து மற்றும்
மதங்கார்க்கி ஆவி
அவர்களின் கற்பனை
வெள்க்கிடப் பதித்து
ஸ்ரீக்தினாமகளில் பொறுக்கி
எடுத்த சில ஈவர வரிகளை
யட்டுமிக்கு உற்று
நோக்குவோம்
சிறந்த பாடலாச்சியருக்களை
தேசிய விருதை குழந்தை வென்று
ஈடுத்த பல கூவரமுத்து
மிக தூண்மையான அறிவியலையும்
செம்மையாக பொறிப்புத்துப்பவர்
அவர் உதாணங்கள் பல
பார்வை தெரிபாது பாலை ஒருவன்
ஒருவச்சுவின் அபசியாமிஞ்சமையை
பற்றிப் பாடுவதே குறுநிலை

இவாக்காற்றுக்கு ஒருவரில்லை
காற்றுவை இல்லையென்றால் ஒரு
யாட்டோறி கேட்பதில்லை
என்று பாடுகிறான் சுதம்
என்கிற சுக்கியானது அலைகளாக
பயணிக்கிறது ஒளியைய்
போலவுல்லாமல் ஓலி பயணிக்க ஒரு
ஈடுவம் அவசியம் விளைவினில்
பார்க்க முடியும். ஆனால் காற்று
இல்லாததால் கேட்க முடியாது
இந்த உள்ளூமன்றது தான் அழகாப்
பாட்டார் கவிதை
நிலவிழும் தண்ணிலும் பூமியை
விட ஏப்புவிசை குறைவு அகணால்
பொந்தகளின் எடை குறையும்
காதல் வசப்பட்டவளைாருவன்
தன் மனம் கவர்ந்த மங்கலகிடம்
தன் உணர்வுகளைப் பாடும் போது
இவ்வாசப்பை கூறுகிறார் கவிதை
நிலவில் பொருள்கள் எடையிழக்கும்
நிலும் பொருள் எடைபிழக்கும்
காதலில் கூட எடையிழக்கும்; இன்று
கண்டேன்றி
காபிள் கர்ப்பட்டுப்பில் செல்லிற்கி
உணவும் சுதநுக்களும் பரிமாறப்படும்
கழிவுகளும் சுத்திகரிக்கப்படும்
ஸ்ரீவாமானத்தும் ஒரு நீருடக்கத்தில்
நான் நிகழ்விக்கிறேன் என்கிறது
அறிவியல்
தண்ணி குடுத்தில் பிறக்கிறோமோ
கண்ணி கணரபில்
முடிக்கிறோமோமோ என இந்த
வர்ணிக்கிறார்

கடலில் புயல் ஈயயை
கொள்வதோ ஏற்படும் காற்றமுத்து
தாழ்வுமிலை. கணாபில் பெரும்
காற்றோட்டத்தையும் களத்து
மழையையும் வாவணமுக்கும் என்பது
வாழிலை ஆப்பு அறிவியல்

புயல் குமயும் கொண்டால் மழை மஶைனில்
உண்டு
எந்த தீவுக்குள்ளும் சிறு நன்மை உண்டு
என்பது கவிதரின் வாழ்நிலை ஆப்பு உளவியல்

புலவரில் மகன் மதன்கார்க்கிழம் சுலாந்தவால்ல
Eyon Engineering எலும் பாடல் பொருப்பியெல்
தமிழில் அறிமுகப்படுத்தி பல நூட்பாக
பாடல்களை படைத்துள்ளார் திட்டங்களை
திகுடும் மழைலை பெண்சிலை கெழியும்
பெள்சிலைப்பை
பொள்ளுவதுக்குக்களில்
பொழுக்கப்பட வேண்டிய
வைரா வரிகள்
என் நிலப்பல்லாலே
உண்ணோடு சிரிப்புள்
ஏன் இந்தின்
நெருசோடு உள்ளினந்தை அளவிடப்பேன்
என்பது பாடல் வரி விவரம் என்ற
தொழில்நுட்பத்தை நிலப்பல் என்று பெயர்த்தது
கற்பள்ளக்குறியின் உச்சகட்டம்
புகைப்பட வல்லுனர் ஒருவர் தன் புகைப்பாப்
கருவியில் தன் காதலியை காண்கிறார் கூவே
ஒரு ஆண் நஸ்பரோடு அவன் சிரித்து பேசுவதை
யார்க்கிறார் தன் மனதில் தன் காதலைப்
பற்றி ஒரு உறுதியற்ற கலனம் ஏற்படுகிறது
அந்த நிலை தான் எடுக்கும் புகைப்படத்திலும்
பிரதிபலிக்கிறதாம்
ஏனோ குவியில்லை குவியில்லை ஒரு காட்சிப்
பேணும் குவியம் சீவு
குவிபம் என்ற வார்க்கதையை பிரபலப்படுத்திய
பெருமை இவ்வாயே காரும்
அத் பெண்ணே என் மனது எங்கோ? ரேடார்
விளக்குமா?

அத் என் காதல் ஆழம் சோளார் அளக்குமா
என்று காதலன் காதலியை பார்த்து கேட்பதாக
பாடல் எழுதியுள்ளார் கார்க்கி
இருப்பிடமறியா பொந்தகளை கண்டுபிடிக்கும்
ரேடார் கூடுக்கடியில் உள்ள பொருளின்
ஆழமறியும் சோளார் இந்த அறிவியல்
சாதனங்களை அழகாப் பீவர் பாட விட்டுப்
போளார்
Hogg கோடை என்று துக்களை கண்டுபிடித்ததே
இயற்பியிலை புதிய சாதனங்களை உலர்ச்சுக்கும்
கொண்டாடப்பட்டது அதற்கு கடவுள் துகள் என
புணைப்பெயர் உக்குத்து கவிச்சத் செப்தார் கார்க்கி

எட்டயில்லா கடவுள் துகள் போலே
மிருக்கிறேன்
வெள்ளை வள்ளுவா தட்டயில்லா வழியின்
மேலே என்று
கவிச்சுபில் குவிச் அறிவியல் துகவப்பகளை
கொடுத்து ரூம் பாடல்களை உலகத்தாத்திற்கு
உயர்த்தியுள்ளார் கார்க்கி.

வெராமுத்து மற்றும் மதன்கார்க்கியின்
அறிவியல் ஆழமும் கற்பணை வளமும்
கொல்லி மாணாது. அர்த்தமில்லை பாடல்
வரிகள் குவிந்து கீட்கும் கிக்காலத்தில்,
இதுபோன்ற பாடல்களே குவிபழுள்ள
சொற்பேணமுயாக திகழ்கின்றன. பாடலின்
கீரையை ஏசிக்கும் நூம் அதன் வரிகளையும்
சுற்றி உணர்ந்து ரசித்தோமானால் துமிழும்
வளரும் அறிவும் பெருகும்
வாழுக தமிழ்

പ്രാവല്

Azhagiri Faculty

மொழியியல் என்றால் திலக்னம் என்று அடிப்படை விளக்கத்தினால், சமன்பாட்டை உருவாய்ந்தாலும் இன்று அதனுடைய வளர்ச்சி மிகவும் யாந்து விரிந்து மொழியமைப்பு மொழிப்பயன்பாடு என்ற திங் பெரும் பிரிவுகளில் பகுக்கப்பட்டும் ஆப்புக்கு உட்படுக்கப்பட்டும் வருகிறது அமைப்பு மொழிப்பியல் (Structural Linguistics) கோப்யாடு மொழியியல் (Linguistics) மொழிப்பியல் (Linguistics) என்று பிரிக்கப்பட்டு அவற்றின் அடிப்படையில் அதனுடைய பயணக்கூட்டு பயணக்க மொழியியல் (Morphological Linguistics) என்ற பிரகும்பிரிவில் திட்டம் பெற்று வருகிறது கிளைமொழியியல் (Sociolinguistics) என்ற பிரிவிலிருந்து தொடங்கி குறியீட்களினி மொழிப்பியல் (Computational Linguistics) வரை பஞ்சேஷு யெளாக்க மொழியியல் (Piratical Linguistics) கீழ் மொழிப்பியலின் அமைப்பு பயன்பாபாடும் அமைத்து சமுதாயத்திற்கும் நட்டிற்கும் துணணநின்று வகுவதைக் காணமுடிவிற்கு ஒருபறும் கழுதாய மொழியியல் (Sociolinguistics) மாணிட மொழியியல் (Anthropology) மேல் மொழியியல் (Psycholinguistics) சொந்தப்பாடுண்ணமயியல் (நெசுக் கால்கள்) என்றும் மற்றுள்ளது மொழியெப்பியல் (Epistemology), அகாத்தியியல் (தொலை) கணினி மொழியியல் (Computer Science) என்றும் அப்பாக்க மொழிபவின் சிறப்புப் பிரிவுகள் சமுதாயத்தின் தேவையை மொழிபிழ வாயிலாக நிறைவேற்ற உறுத்தன்மை அமைந்து வருகின்றன முகவினடைபே மிகமிக தியங்பாக நடைபெறும் உரைபாட்டை எழுத்து மடிவத்திலோ அல்லது பேச்க வடிவத்திலோ நடைபெறும் உரையாட்டை ஆப்பு செப்புது தின்று மொழியிபவில் மிக விளைவாக வளர்ச்சிப் பெற்று வரும் ஒரு ஆப்பு மரபு மொழியியல் (Semiotics) வாக்கியங்கள் மட்டுமே ஆப்புவின் மையமாகக் கொண்டது ஆனால் மொழி மக்கள் சமுக உறவுப் பிள்ளைகளுடையும் உள்பயாக்குகளுடையும் மொழி ஆப்பியிருந்து பிரிக்க முடியாது திங்க என்னாத்தின் அடிப்படைப்பிலேயே பலுமன் (Tamil)

கருத்தாட்டி (Comics) என்ற இரு கருத்துகள் உருவாக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டிருப்பன. செய்யப்படுகிறது.

பழுவல் என்பது வாக்கியங்களிடையே அமைந்த
 இசைவு உறவுகள் இந்த இசைவு உறவு
 என்பது வாக்கியங்களை ஒன்றுடன் ஒன்று
 மின்சி பிள்ளைக் குன்றியபை உருவாக்குவிற்கு
 கீத்தள்கயப் பிள்ளைகளுக்கெகாண்டது பழுவல்
 பழுவல் என்பது பிள்ளைகளுக்கெகாண்டது
 என்று ஹாலிடே பழுவலுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும்
 விளக்கம் அளிக்கிறார் ஒரு கருத்துாஸில்
 ஒரு மொழிக்கூறின் விளக்கம் மற்றொரு
 மொழிக்கூறினை கார்ந்து அளமயும் போகு
 கிரண்டிற்கும் இடையே இசைவு உறவு
 அமைகிறது

94

திருக்குறள் ஒரு நெதினால் அதை
 இயற்றியவர் திருவண்ணாவர்.
 அதில் 133 குறள்கள் உள்ளன
 இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது
 வாக்கியங்களிலுள்ள அதை அதில் என்பது
 முதல் வாக்கியத்தில் உள்ள திருக்குறுள்களைக்
 குறிக்கிறது. இந்த முதல்கட்டுப் பள்பு இரு
 வாக்கியங்களுக்கும் இரண்டுபே இரண்டு உறவை
 உண்டாக்குகிறது. ஆகவே இது ஒரு பலுவுள்.
 இந்தகளைப் பொனியாட்டபாள மொழிக்கூறுகள்
 எதுவும் இல்லாமலும் வாக்கியங்களுக்கு இரண்டுபே
 இரண்டு உறவைகளைக் காணலாம்.
 ஆதாரம் அ ரி ஏன் சுற்றுலா
 போகவின்னல்?
 ஆ தேர்வுக்குப் பத்தக் கேவண்டும்.
 முதல் வாக்கியத்திற்கும் இரண்டாவது
 வாக்கியத்திற்கும் இரண்டுபில் வெளிப்பட்டயான
 உறவு காட்டும் சொற்களுள்ள உறவைக்
 கொள்கிறோம் ஆகவே அது ஒரு பலுவுளாக
 அமைகிறது முதல் வாக்கியம் தந்தத்
 தகவல் ஆடிப்பட்டயில் அவர் இரண்டாவது
 வாக்கியத்திற்கு பொருள் கொள்கிறோம் இரண்டு
 வாக்கியங்களுக்கு இரண்டுபே பொருள்ளமை
 உறவுகள் இருப்பதைப் பதியவர் எனிதில்
 அறிந்து கொள்கிறார் ஆகவே, வெளிப்பட்டயான
 மொழிக்கூறுகள் இல்லாத இல்லயில்
 பொருள்ளமை உறவுகளின் அடிப்பட்டயில்
 பின்னால் அமைந்து பலுவுல் அமைகிறது

கருத்துாடவில் இசைவு உறவு
கருப்புவளின் தகவலைப் பரிந்து கொள்வதற்கு
இசைவு உறவுகள் இன்றியளமயாக்கலால்
திருக்குறள் ஒரு நிதிநால் அதை சீயாற்றியவே
திருவள்ளுவர் அதில் १२३ குறள்கள் உள்ளன
போன்று வெளிய்ப்படாதயான மொழிக் கலைகள்
இசைவு உறவுகளைப் பரிந்து கொள்வது என்க

1. துக்கவெளி தொடர்புச் செயல்பாட்டுக்கான கணிதத்துறை:

நீகழும் நிகழ்வு ஒன்றையும்
 கூறப்படும் கூற்றையும் உறவுபடுத்தி வீளக்கும்
 சில விதிகள் உள்ளன என்பது வரேஷவின்
 கருத்து இந்தக்கைய உள்ளபாட்டுகளை
 இளசவாளவை என்றும் சில உள்ளபாட்டுகளை
 இளசவாளவை என்றும் கூறுவர்
 உள்ளபாட்டில் இளசவும் இளசவின்கையும்
 கூற்றுக்கந்தகிடையே உள்ள உறவின்
 கடிப்பட்டபில் அமைவதின்கைய மாறாக
 கூற்றுகள் கட்டும் சுசயப்பகந்தகிடையில் உள்ள
 உறவின் அடிப்படையில் அமைவின்றுள் என்பதை
 கீழ் வருமாறு கட்டடக்காட்டிலாம்
 அ மணி என்ன?

ஆ. செம்பதி அறிக்கை முடிந்து விட்டதே
அ. விளை கூற்றுக்கும் ஆவின் கூற்றுக்கும்
கிளாட்டே உறவு இல்லை என்பதாலும் ஆவின்
கூற்று அவின் விளாவிற்கு விளாபாக
அகமசிறுது நிதி போன்றே
அம்மா விவரிப்பே பாளீராக் கூப்பிடுகிறார் யார்
ஏன்று பார்?

மகன் நாளி பழக்குக்கொண்டிருக்கிறேன் அல்லது

மராப் பின்னணியில் இந்தக் கலைஞர்கள் உணர்த்தும் செயல்களை அறிந்தால் மட்டும் இந்தக் கூற்று வரிசையை இளசுவுடைய கருத்தாடலாகக் கொள்ள முடியும். இந்த செயல்களை தீழ்க்கண்டபாறை வரிசைப்படிக்கலாம்.

1. அய்யர் மகளிடம் வெளியே மாறாக
கூடவிடுகிறார் பார் என்று மார்க்குப்படி
கூறுகிறான்

மகள் தான் ஏன் கூப்பிடுவது பார்த்து பார்க்க இல்லாத ஏற்பாடுகள் கூடுதினால்

3. அம்மா தானே வெளியேயார்
கூப்பிடுவது என்று பார்க்க முன் வருகிறாள்.
இதைகூப கருத்துடல் வரலைக்களின்

கூடர்ச்சியால் காணலாம்

2. சமூக-பண்பாட்டு அறிவைப் பயன்படுத்துதல்:

ஒரு மொழியின் பெண்பாட்டாளராக மொழியழி சமூக நடவடிக்கைகளைக் குறித்து நாம் கொண்டுள்ள அறிவு நம்முடைய சமூக யண்பாட்டு அறிவின் ஒரு பகுதி யட்டுமே இந்தப் பொது அறிவு கருத்தாடல்களிப் பரிந்துகொள்ள துவண செப்பிற்றுத் தப்பித் காலத்தில் நம்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் கருத்தாடல் விளக்குவதற்கு பெருமளவு உதவி செப்பிற்றுத் தப்பித் கால அனுபவங்களும் சமூக பெண்பாட்டு அறிவும் முஸ்லிம் செழித்து வைக்கப்படுகின்றன. இவை கருத்தாடல் குழுவுக்கு ஏற்ப பயன்படுத்தப்பட்டு கருத்தாடல் விளக்கிக் கொள்ளப்படுகிறது.

3. இசுய்ய வெண்டிய உத்தங்களை

மிர்ணயிதுதல்:
கூறப்படும் கூறுநிலைகளுக்கு கூறுபவர் கூறு
நினைக்கு கொபத்தியை தீர்வனவு அறிவது ஆகம்
எனப்படுகிறது.
ஆனால்

1 ஆ மகா ரொஞ்சம் மாம்பழம் வாஸ்கிளானி
      இடு மாம்பழங்கள் நீலங்ராக ஜிருந்தன
2 ஆ மகா ரொஞ்சம் பழங்கள் வாஸ்கிளானி
      இடு மாம்பழங்கள் நீலங்ராக ஜிருந்தன

1 ஆவில் கூட்டப்படும் பொருளை தீவிரம்
காணப்படுவதே 2 ஆவில் கூட்டப்படும் பொருளை
தீவிரம் காணப்பது கடினம் ஏனெனில்
மகா வாக்ஸிப் பழங்களில் மாம்பழங்களும்
இருந்தன என்ற இளையப்புக் கருதுகோள்
ஒன்று தீங்கு தேவையிடுகிறது தீங்க தகவல்
விடுபட்டுப்போன ஆளையொக அமைகிறது இரு
கூற்றுக்கூறுக்கிணடபே விடுபட்டுப்போன தீங்க
இளையப்பு நீர்விழுது இகம்
எனவே மேல் குறிப்பிட்ட மூன்று நிலைகளை
பயன்படுத்தி தீது போன்ற பழுவெல்களில்
வெளிப்படையான மொழிக்கறுகள் தீவிரமாக
நிலைபிழும் யடிப்பூர் தகவலைப் புரிந்து
கொள்கிறார்

ക്രൈറ്റിഫാസിക് മാനുഷിക ജീവധാര

Anagha Ramdas
Sophomore
Civil Engineering

അമാക്കൻപാം ഒരു മനുഷ്യബന്ധി
ശിവധാരയാണ് മനുഷ്യ പാലാനിട
സൗഖ്യത്വായ മേഖൽ ദിവാദിന
എന്ന മഹാ സംഘാത്യം എ
കീവധാരയാ സംഭവിച്ചുവെങ്കിൽ
പകർന്നുവരുന്നു എന്നുാൽ കാലുകരണ
ഒഴിവിൽ പിഡിക്കാണും
ഉംഗംഭോണ്ട് താറിക്കിരിക്കും എന്നു
ഒരു പിഡിക്കിന്റെ ഒരു ദിനിലിലും
കൊള്ളുകുന്നത് പ്രക്ഷ ഏപ്പിളും
ഒരു മനുഷ്യഭക്തിയും അമുഖ
മനുഷ്യപാല മുകളംമാറ്റിയും
പാലാം അറിക്കുന്ന ദാരിഥായ
റിനിയിൽ അനുഭവിക്കും എറു
പിയർ കുടി ആംഗംപാലയും
ബബം പിഡി ദാരി വെറും
നിനിതിലിയും അനുകരിക്കും
പക്ഷക മുത്രുകാണും
ഒന്നിൽ മുല്ലുഞ്ചി നാഡിക്കുന്നും
മാനും മാനും മുല്ലുഞ്ചി
അമുഖം അവന്നും മാനും മാനും
കാലജ്ഞാനിയിൽക്കും
കാലജ്ഞാനിക്കു മനുഷ്യർ
ഒരിനി ഒരിനിനു അമുഖം
ദിനിനിനു ഉംഗംഭോണ്ട് എന്നുാൽ
കാലപാലം മുന്നോട്ടു നിന്നിരിക്കുന്നും
മരുക്കുന്നും സംക്ഷാരി മുഖി
ശനിയായ മുല്ലുഞ്ചുള്ള മുന്നുമുള്ളി
മാലുമായ മാലുമായ അപണിമാലുമാ
ഇരു കീവിത്രപ്രധാനം മാലുമാ
മുഖാനു നാഡിക്കുന്നും എന്നും
സകൂചിത പിന്നിയിലും ഒന്നുയു
പ്രീതി വാദിക്കുന്നും മുന്നുമുള്ളം
മരുക്കുന്നും കാലജ്ഞാനിക്കു
കാലക്കപ്പരിക്കുന്നും മുന്നുമുള്ളം
മരുക്കുന്നും സംക്ഷാരി മുഖി
കഴിഞ്ഞു. കാലജ്ഞാനിക്കു
സത്യവും മരുക്കുന്നും കാലജ്ഞാനിക്കു
കഴിഞ്ഞു. കാലജ്ഞാനിക്കു
സത്യവും മരുക്കുന്നും കാലജ്ഞാനിക്കു
കഴിഞ്ഞു. കാലജ്ഞാനിക്കു

Picture Courtesy: Pratibha Bhaskaran

പിഡിപ്രധാന തിരികെ പുഞ്ചാനു വിതിയിൽ
എരു സമക്കാലിന്തരയും നാട് പിഡിക്കുള്ളു
നാട്ടിനു.

മാനുഷ്യരും ഒരു ദിനിനിക്കുന്നും
എരിലാളിയാണ് താവേ മുന്നുമുള്ളിൽ
വൈച്ചേ ദിനിനി. കൂടുക്കുവിശ്വാസിപ്പി
ഉരുവിൽക്കുന്നും മുഖംവിശ്വാസി
മുല്ലുഞ്ചുള്ളിൽ പട്ടം മുക്കിപ്പു
ംകുവിശ്വാസി പട്ടിക്കും ഒരു
കാലാവധി താനു മുരുപിഡ്യും സംഖ്യം
പ്രക്രമി നിന്മഭാണം, മാലുക്കാം തന്നു
മാലുമാ കാലചക്രതിനു കൂടു മാലു
പിഡിക്കുന്നും കുടിക്കുന്നും സംഖ്യം
മുന്നുമുള്ളിരും നിന്മഭാണം മുക്കി
നായിപ്പും മാതൃപാലം മുല്ലുഞ്ചു
സംഖ്യം മുരുപിഡ്യും കുടിക്കുന്നും
കുടിപ്പും മാതൃപാലം മുല്ലുഞ്ചു
സംഖ്യം മുരുപിഡ്യും കുടിക്കുന്നും

കുടിപ്പും മാതൃപാലം മുല്ലുഞ്ചു
മുരുപിഡ്യും കുടിക്കുന്നും മുക്കി
പ്രക്രമിക്കും ഒരു സംഭവവിശ്വാസി മാലുമാ
സാമുദ്രം, വൈച്ചേ ഒപ്പിപ്പുംകാം ഒരു യാത്ര
സാമുദ്രം വൈച്ചേ നാട്ടിനു. ഒരിനി പുഞ്ചാനു
കൊണ്ട സാമുദ്രം അനുഭവിക്കാൻ മനുഷ്യർക്ക്
മാലുമുള്ളാക്കു അവൻ പ്രക്രമിക്കു
സത്യയുംതുണ്ടും പ്രാണം മുഖം
സുഖംസകളും പ്രാണംമുഖം
മനുഷ്യരിനുംതുണ്ടും പ്രക്രമിക്കു

പ്രക്രമിക്കുന്നും സംഖ്യം
മുന്നുമുള്ളിരും നിന്മഭാണം മുക്കി
നായിപ്പും മാതൃപാലം മുല്ലുഞ്ചു
സംഖ്യം മുരുപിഡ്യും കുടിക്കുന്നും
കുടിപ്പും മാതൃപാലം മുല്ലുഞ്ചു
സംഖ്യം മുരുപിഡ്യും കുടിക്കുന്നും

അത്വാരമണിയുടെ ട്രാൻസ്ഫോർമ്മ് ബന്ധ

*Radhika R
Junior Year
Electronics &
Instrumentation*

അഥവാമായി മുച്ചൻറിയ അമാരാ
കേട്ട് പുതിപ്പിനുള്ളിലെങ്ക് ആശുപ്രാ
ത്യംക്കണ്ണിയ എന്നിൽക്കു തന്മുദ്ധിരെ
കാർബൂൺ കുറഞ്ഞവുംപോലെ
കൊന്തി അന്തി ദേഹയ്ക്കു
ഭാരധ്യയും ഉള്ളിൽ അഭ്യർ മണിംഗ്
പ്രാണിനേട്ടപരിട്ടിനു പെട്ടക്ക്രമമാണ്
ഈവകുളംയിൽ നിന്നും അഭ്യർ യു
ഖ്യും കേടുപെട്ടാണ് വിവ്രിപ്പാണന്നു
ഭൂന്ത് തിരക്കളാശുപാ ആരുണ്ണനുമുള്ള
ബോധം സ്വിനിപ്പിഡിലുണ്ടാക്കുന്നു
എല്ലാപ്രധാനിൽ കാശിനിന്നു
കളി മുകളം കുടുംബവാൾ ഒരു
ഇഷ്ടക്കുന്നിൻി നാളുംനും ചുരുക്ക്
മുറിയിലേക്കു കയറിപെന്ന മാറ്റം
നിന്താശ്വാസവുംനും ഭൂനിപ്പിലു
ജീജുക്കു താനിയും പാന് കീഴുക്കുന്നു
കൊന്താണ്ണിലും എല്ലാ മുരുക്കു
ബോധിനു പെട്ടാൽ ദോഷം?
എൻ ചേരിപ്പു അത് പറ്റിലു
എന്നിൽ ഭേദിൽ ചിന്ത്യു ഉക്കു
സത്യു അവൻ പ്രാണവിന്നിയൻ ഉള്ളതു
പറ്റിക്കൊന്തിരുക്കില്ലെന്നു കണ്ണ ദോഷം
വിഭാഗത എഴുതുന്ന സമ്പ്രദായം
ഉണ്ട് നിന്നിട്ട്.

എന്നായും ഒരു ലണ്ടിക്കുമ്പ്
സഹാവിളംഡും എന്തിന്റെല്ലാം
മയ്യാറാക്കുമ്പുറപ്പുംകാണ്ട്
പ്രഭ്രംബണാൽ ചേപ്പള്ളിഞ്ഞ മാലി
രഒക്കുണ്ടിതു ഏതൊരു ദിവസ്യു
നേരവും കൂപ്പി കഴിയാക്കി
കാകിന്തു ഒരു തുള്ളി ദിവശ്രദ്ധിപ്പ്
ബവളംഗട്ടിക്കോൻ കറഞ്ഞപ്പില്ല
പ്രാഘാട്ടു ഒരു കൃഷാഖരാണിന്ത്
നിന്മും കോളേഴ്സ് വരും
പേരുതുവാസുക്ത പ്രിജൻ പ്രിക്കും
ഓന്റിലുക്കാനും മുഖംമുഖം കാണും
മു നീഡിസു പ്രാശ്നപ്പു കിണറ്റിക്കു

നിന്മായ ഒപ്പുവെള്ളും പല്ലുവെള്ളു
 കുളിയും കഴിമരണപ്പുശാഖൻ
 ക്രമാധിക്രമ ഏറ്റവും മധ്യത്ത്
 ചാരി നാട്ടാണ് യുണിഫോം
 ദ്വിജൻ കുളിഞ്ഞ പൊതു
 'ഭൂമദ്ധനക്കണ്ണക്കിട്ടുവരിഞ്ഞാണ്
 അഥവാക്ക്' എഡി മുഴുവൻ
 അഥവാക്കുമെൻ ചാരിത്തി
 ചാരി ഉണിപ്പിയ യുണിഫോം
 ഇരുക്കാണ് കുളിത്ത കണ
 വന്നുകുണ്ടുള്ള അവഗിൽ
 കുത്തി നിന്മായുംകാം കണ്ണു
 കാംക്കാം യാധിശ്വരാം ഓൾഡം
 കടിച്ചുജീതി മഹാബലി ദ്രോണാം
 ഒക്കുംപിലവരുംപ്രാംഭാതിലോരു
 ദൈവാധികാർ അസൃതവസ്ത്രത്
 അതിരാവപിലി; തന്ന മഹാജ്ഞ
 അവക്കുന്നാമാണാണ്
 ശാക്ഷിക്കപ്പുശാഖൻ 'അമൃതി
 കീടിക്കുലി വേം എന്ന് പരാശ്രാ
 ക്രോഢി അവന്നും പാരിക്കുജിയൻ
 അനുഭവിച്ച തീവ്രപരത
 പാപിപ്പുരകാണ് വിക്രിതി
 നിന്മാറിങ്ങിയ എന്നിന്ന് അഞ്ചുറ
 മാറിയും ഭ്രാന്തനും ദാരു ശാന്തി
 അഞ്ചു ചിന്തക്കിയ നശ്വരമായി
 അഥവാജീ ചാരിക്കു ഭൂമദ്ധനത്തിലാണ്
 അച്ചുനാശാം വിവരം
 അവിഡിക്കുവാനും സാധിക്കില്ല മുൻ
 സാലവശക്കാഞ്ഞൻ ഓൾഡി ബന്ധിപ്പ്
 മുന്നു ബന്ധുകൾ മാറിക്കൊറി
 ദട്ടക്കാം ദാരുപിശ്ചവും ദൈവാധികാർ
 ദ്വിജനിയുംപ്രാംഭക്കും ചേരവിന്ന്
 ദൈവാം കുപിഞ്ഞിരുന്നു അഞ്ചുരാ
 ദൈവിനിന്ന് ആട്ടുമെംബാളം
 ദീക്ഷി ദ്വിജൻ പൂർണ്ണമാർത്തി
 വിശ്വലിശ്വാസമാണ് ഭൂമദ്ധനത്തിലാണ്
 അഥവാജീ പ്രിഞ്ചൻ വള്ളാമു

Picture Courtesy: Prithika Bhaskaran

நூல்களில் தமிழ்நாட்டை வெளியிடுவதற்கு
அரசாங்கம் பிரதிமுறை ஏற்றுக் கொண்டு வருகிறது.
போன்ற முனையின் விதமாக அதை விடுவதற்கு
அரசு சிரமமாக தூரித்துக்கொண்டு காலாப்பிளையா
மேற்கொண்டு கொயாததை எதிர்கொல்க
முனிமையிலி வோட்டுவிட விரும்பிக் கொஞ்
போன்ற விவசை நோக்கங்கள் தூரித்துக்கொண்டு
பிரதிமுறை உதவுக் குரியிட விதிமுறையிடு
கொண்டு வோட்டியில் பிரதிமுறை மூலம்
கணங்களை வெட்டுக் கொண்டு விடுவதற்கு
விடுவிடுகிறோம் கார்ஜன்னிலை வருமானம்
மாற்றுவாக்கிய நோக்கு கிரியூ விடுப்புப்பாதை
ஒன்றிப்பிளையா கு நடை கூரியுக்கூபிளையா
முடிகுவிடுக்கொண்டு விடுப்புக்கொடை நோக்கங்களில்
முடிகுவிடுப்புக்கொடை கீபாக்கூபிலித்துக்கொடை
அரசு ஏனொர் நெரியும் கார்ஜன்னிப்பிளையா
உவரினை யாது அவ்வாறு பிடித்துக்கொடை அரசு
மேற்கொண்டு கொடை நோக்கங்களை வெட்டுக் கொண்டு

ஒன்றுவிலை முறை வழி கீர்ப்பிடித்துக் கொண்டு வரும் நிலை என்று அழைப்பது ஆகும்.

தமிழ்நாடு முடிவில் கூறுகின்ற சூழ்நிலையை மாற்றுவது பிரபுவின் பொருளாக இருக்கிறது.

ഒന്ന്

Ashwin KS
Senior Year
Mechanical

"பூயிய வெள்ளமலையை இனாக்குவதற்கும் நடவடிக்கை பிரசாரம் வருமானவசக்குடும் மாலை வரலாறு என்னோடு, சுதாஸ்தி பாண்டி வாஸ்-பிள் ரிஸ் அதிர்ச்சியாக வழிபாட்டியுடையுடைய அமைச் சாலை, மேற்கொண்ட சமீபத் துவின்.

“எனினும் கொங்காஷ்கரமாகவே
பூர்விகா ஒருவை யோண்டா?”
வைத்துவிட ஏழையெல்லாவிடமிருந்து
குறைக்கவேண்டும் என்றெடுத்தினால்
நினை ஆயிராண கடினம்
ஏன் முன்வதை அளிக்கும் நூல்
வேற்பார்ந்தில் உயிரிடும் வேலை
போதுமான வெற்றிக்கூடாதுவிடும்
புரோப்பனீக்கு என்னி மல்கொன்
நிலிமங்களை முழு வூரிழைக்கிடுவா
ஒருநாள் கடுமைக்கவேக்கி
வேலையோன்றை பிரித் தெரி

‘ஓ’ என்றால், சூரியனுமேறி
இழுவதோடு வெளி பார்க்கவேண்டும்
எனவே தனிமூலிக்கவாய்த் தொல்ல
பார்த்து) எனவே அதை என்பது
பூர்ண புரோ காலனிக்கலாந்தானால்
திரித்து என்கி பூஷ்டிரிது) என
பூஷ்டிரிதினில் புரோ பூர்த்துமையு
கவியால் கண்வதிக்காது எனவே
ஒன்றி கூடி முறையை கொடுத்து, ஏதீர்
கேள்வ என்கி தீர்வுகளியோசன

பூர்வாகவானால் கொண்டு சென்றுள்ள
ஏழ்மிக்ரோம் பிரையரிலையிலூ்
படித்த நூல்கள் கணிதம் அறிமுகம்
இல்லையினால் பதில்லாமா? என்
ஏதும் கண்ணு கொள்ள இல்லை
ஒலியங்கல்லிக்கின் ஏனை, காலை
பிரையரிலையால் கடினாக கீழ்வரு
கடியாற்றி உட்கூரிட்டிருக்கிறான்
ஏதோ கொண்டுவருகிறேன்.

குடும்ப உயர்தாழை கூடுதலாகவே
கொடுப்பினில் வெளியே பாருகிற
ஒவ்வொன்றி வெறிநிக்கும்படி
போல ஓசு பதி ஸ்ரீகாரி
பரவையில் திருத்த மொத்தங்கள்
ஏவத்திடையிலும் சுவாசு
பிழைத் தீர்மானம்

ഒരിക്കലും അപദാനിക്കാൻ പറിക്കാണ
 പ്രിൻ കോൺസ്ട്രീക്ഷൻ
 ഡബ്ല്യൂഎൽഎ സാമ്പാർക്ക്
 അവധാനമായി ഉൾക്കൊള്ളു
 തിരഞ്ഞെടുത്തും ഇരുപ്പിലാറിയും
 നിന്മഖാനി വരുത്തും മെച്ചപ്പെടുത്തു
 കൂടാക്കുടയും മാറ്റിക്കൊറിയും
 കാഴ്ചകളിലും ജാൻ മാറ്റി
 മുപ്പുന്താറയിലും ആനുപാത്യാഭ്യന്തരം
 മുച്ചി, വാഴപ്പാടാ കീറ്പിലും
 പ്രിൻ പ്രിത്തിപ്പൽ ഉഡിക്കാ

கொட்டுவாசிப்பித் திட்டம் எனும் உறுப்பு
கல்லூரி கல்வி மற்றும் கலை கலைஞர்
நீதி கூடத்திட்டு, கலைஞர் நிதியின்
பிரை முனியுடைய நூலைக்கு புள்ள
ஒத்து கல்லூரி பூத்திரங்களிடை
நிர்மா கலைஞர் கலையில்கழிவு
முன் பெரிமு கல்வி மனமுத்து
காட்டு ஆரக்கிளி நிர்மி பல்ளோ
பெருமூலி விட்டிருப்பு.

“ഇതിനു അംഗ സ്വീകാര്യമില്ലോ?”
അങ്ങളും നിന്മ ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ അംഗ
പ്രോഫീഷൻസ്

“விடும் குதா கற்றில்லைகள் பின்
முன்பிலிருந்து சாடி வரிசுபழங்கு
பிள்ளைகளின் வெளிக்கலை”
பில்லை காவியங்களுடை வேஷம்
ஒப்பு பிரச்சன

“മനസ്തിക്കൾ അവരുടെയും

Picture Courtesy: Roshan Viju

ମହାରାଜ ପ୍ରେସର୍ସଙ୍କରେ ଏହାକୁଣ୍ଡେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
କେବ୍ଳକୁଣ୍ଡରେ କିମ୍ବା ଶିଖିଗଲାଯାଇଛି ଏହିଦିବିଂ ବ୍ୟାକୁଣ୍ଡ
ଅନ୍ତରେକାଳେ କିମ୍ବା ଶିଖିଗଲାଯାଇଛି ଏହିକାଳେ
ଏହିରେ କିମ୍ବା ଶିଖିଗଲାଯାଇଛି ଏହିକାଳେ

“ପିଲାଗୁଡ଼” କିମ୍ବା ଗୁରୁତିଥିଲେ କୁଟୀର୍ବଳ କଥା

“குடிக்கு வர்க்கிவீச மற்று சீலமுக்கூ?”
என்ன புது ஸஹயாரிப்புக்குமாயி எால்
வர்த்திலு புதிர்க்குதுங்கவே கொட்டிழிர்
ஒழியுங்க எாபடி எாளான்று கிபிரினிலெ
களைக்கிட எாவு பிரபு ஏாவகாலமால
விளி கோவிலியு பிரிக்குவேஷ்டு வாதி
விழெனில்கூந மகாவாஸ்து கண்ணாலும்
மாய்ரி கீழ்த்திடுக கோக்குக்கூந
மகாவாஸ்து ஏாக்குக்கூந பின்கே என்
ஏந்துவி

“മുന്തിരാവു കൂട്ടിക്കൊം” എൻഡിക്കിളിയിൽ അപേക്ഷ
പറഞ്ഞാണെന്നും സ്വർത്തിയും തുളുന്നി നിങ്ങളുമുണ്ട്
ഒരു മന്ത്രിയും നിന്മാണ ആരംഭിച്ചിരാ
വിഹാരി-പ്രിംസിപ്പലാഡ്യൂസ് ഏറ്റവും അഭാഗി.

“କୁର୍ବିତର ବିଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଲାମୁଁ ଏହିପରିବାର

“గింజుకి ఉన్నితాయి గొంగాకిఉన్నితి

‘**കുടി അരിസേരു സ്വീകാര്യിക്കുന്നു**’

“ മിക്കവയും ഒരുപദ്ധതിയാണ് തോന്ത്രവാദികൾ അഭ്യന്തരം

குறிகளை, முனிக்க வையிடு, கலாச் சுரியிலும்

“ஏன் எட்டுவது விரைவினால் மறிக்குமா அவர் பறயுவதும்? மாப்பி பிரேரக்கிழவு பறயுத் தவிசெய்யுமாதிரி ஆசிரிப் பலவர் விளை சொல்லன. “பிரயாந் கஷிமுதலக்கிள் பாரு. புள்ளியாலும் ஒரு கணிகூரிக் குழுவதே ஸுயற்ற விவரி ஒத்துரை கொள்ள ஒத்துரை என்ற பிரயாந் போன்று மேலெல்லம் ஹரியலியு” அவர் பிரயாந் கூடாது கூடியோன்றைப் புள்ளி வெளியிரு குடி மூல பரிசீலித்து, அதைகூடியில்லை.

“സുരക്ഷയുള്ളവനു ഒപ്പാക്കി താഴ്.” അവൻ പറഞ്ഞു നുജബാറി.

“ഇന്നും അറിയാതെ ഒപ്പൻ പബ്ലിക്കു സ്റ്റേഷൻ കീപിത്തരിലെ അവസ്ഥാവാനും പണ്ടാർക്ക്) മുഖ്യമന്ത്രി ഒരു പ്രശ്നവിനിക്കിയിരുന്നു എങ്യോ കാംഗറിക്കാർ തന്നു.

“പ്രാഥം കൊടുവാനിന്ന് നല്ല സാമ്പത്തിക ഘട്ടങ്ങൾക്കുള്ള വിവരങ്ങൾ അഭ്യന്തരിൽ കുറച്ചും വിവരിച്ചു കൊണ്ടുവരും. അവിൽ മുൻപാറിന്നു പാരുവാൻ സാമ്പത്തികളും ധിന്ദികളും പരിപ്രകാശിക്കാൻ സഹാപാരിക്കാത്തു. സിനിമാരി പ്രക്രമാവലും പാരികൾ രോഗാന്ത്രജീവികളും പ്രചാരംവഹിക്കാത്തു. ഒഴി പ്രാഥം സമീപപിശ്ച പ്രിന്റിൽ തിരഞ്ഞെടുവായി പഠാന്തരിലേ സ്ഥിരമുഖം സ്വീകരിക്കായ പ്രസ്തിക്ക് ഒപ്പിംഗും പ്രിററ്റും ദയവായുന്നവയും പഠാന്തരിലേ ഏന്ന പ്രണയിക്കാനും കല്പിംഗം കഴിക്കുന്നു.

അമൃതാര്യമാജന്മാ : കൊൻ സിംഗൾ

“സുഖവീരി ആയതു കൊണ്ട് മാറിയോ?”

“**ఏదుగ్గిను ఉన్న వీచితావిల్కలకి అందులు**
ప్రయాసం అందులు అందులకి నీటిపాఠమ్మా
అందులకి రక్కాపులకి కపియుండగా”

କୁଳାଳରେ ପାଇଁ ଏହାମ୍ବଦୀ ଶିଖାନ୍ତିର ଉଚ୍ଚାଳାନ୍ତିର
ପାଇଁ

எழில், ஸரங்குடியூ் சென்றிருப்பு் விழவியு்
கள்மனு் எனவு் இல்லவாலாகவ எழிளை
நதிப்பிலும்பிக் குத்துவிருப்பு் என்று
நூல்யூத் தாஞ் பொறுப்புக்கு் கொள்
பிழி ஒப்பு ஒயிரிடு பரிசீலியதிருப்பு்
நேருளி செக்குவிலாசி எப்பிழி
நான் தொஞ் என்று, ஏராற் குடும்பத்தினால்
உத்திரவுப்பினால் என்ற உலோயிருப்பு்
பிழி ஸுவதிழுவதை ஒழுங்கி கிடிமுகாலி
கொடு குடி நாயகிழுவதை பள்ள
விக்குப் பிள் முன்க கூஸ் வங்கிப் பலரு
நூத்துவத்திட்ட துளி கம்ப் உண்டுபொய்யானு
பிழிஸ் கூளி ளாக்கிஸ் குத்துக்குத்து
நாய்க்குத்து, கக்கிஸ் குத்துக்குத்து
குத்துவத்தோ் குத்துவதை, காங்காப்பா
நூத்துவதை கூக்குத்து, காங்காப்பா

ചാരണ പൊകുന്നു എന്ന് പറി അര മണിക്കൂർ
പുണ്ണമു ചാരണ പൊകുന്നുവോ ആശാ
മാക്ക വുക്കുണ്ട് പറിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥാന തന്റെ
ജീവദള്ളം അപകടി ഒളുവിൽ കൂടിയ ശഖയും
ഡേം ഉള്ളപ്പകളും എന്ന് പൊകുന്നുവോ സ്ഥാനം
പുണ്ണ അം മാട്ടു ഏതുനാ പാലിപ്പു

କୁଣାର ମହାନ୍ ଅଳ୍ପଚିତର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଲୋକି ପାଇଲାମା।

குடிடீடு கய முசுவரி கெட்டிக் கல்லியங்குபா
தின் வேண்டுத் தன் ஹாக்ஸிடீ எய்திந்தி
மாநூர் டிரெயினிஸ் சூவஸுதாமயிகா
ஒய்யப்பிழையைத் தொலி உடாதிசூ.

வினாவி கடமையு காலதாக ஹூக் உருப்பார
பாலதான் என்ற பாலத்துக்களை சுவாஸ்திரம்
கொணி ஏற்கிடுவதையிருக்கிறீர்கள் என

ஸாம்பாக்டான் ஒருமையினால் ஒக்டூபி
வளைவால் கார்லியக்டீட் அவர்ஜ்
பெபர்ளக்டே பிரதமராயாக்காதலை தொகை
அமிகிளியா.

“நான் கூற விரும்புகிறேன் என்றால் அதை முடியவிட வேண்டும்.”
ஏனென்றால் நான் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை முடியவிட வேண்டும்.

‘ஒன்றி என்னிடத் தலை பாளையிலே ஆரியை
மலிச்சு வூர்பறிச்செய் உடனோள்ள மூவாற்
ஒகூத்துவத்தோடு ஆத்தீர்கள் புது உருப்பி
ஒக்குவதோடு ஏற்றாற்கிழவாகி எனு அரிசுவில் புதங்
நூப்பி சுவாங் ஒக்குகளி.

“கொலைா சூ நயவு கவகி குடிட
லூப் கூப்பு ஒர் விர் அப் களை”
விரப்புக்கால் கொங் பானது இவர்கள் கூ
கோபிக்குற புவியில் ஸஹிதம் விடுதலை
பூர்த்தி செய்வின் நீண் ஏதோ ஒரு வயது
புரவதலைத் திடுத் தெருக்கிறது
விரப் பொங் கொக்கில்வகைநினை கழுது
பூர்ண மொவைத் தோன்றி

‘ଲୋକିର୍ଦ୍ଦିର ପାଇସାଗମନାର୍ଥିଙ୍କୁ’ ରୁତମ୍ଭୁଗାଯି
ନିଜ ପ୍ରିୟଗମନରେ ହେଲିଥିଲୁା, ‘ହେତୁଗମାଯ
ରେ ପ୍ରକଟାଗମନରୀତି ରତ୍ନାଳେ ପ୍ରିୟଗମନାର୍ଥ
ହେଲିଥିଲାଇ ହୋଇ ପରାଯା, ହୋଇ ଯାହାରେତିକି
ହେଲାଇ ରତ୍ନାଳେର ହୁଲୁ ପରକିଣୀରେ ହେଲାଇ
ଏହାପରି ତାହା ହିଲା’

கனமாக பிளைவுவான்து ஏற்றாறையிலி கூவம்
கூடுதலேசுற்று. மா-பிரிவின் ஹரிஸ் மாண்பு
ஷாலை நிர்வாகத்திலே கூறுவது கூறும் கூடுதலான
வெள்ளி என்றால் கூறுவதைக் கூறுவது அதுமிகுநிறு
ஷவாகும் விட விரோதி ஏழைத்து உய்க்காணம்?
கூவத்தூட்ட ஸங்காரத்திலே ஓரெங்காலியிலூன் ஏற்றாறை
வரை காலங்கா கூவம் பார்வைத்து கூறுவது பூரியில்
கனமாகப்பிழப்பு எழுதுப் பார்வைக்கூறுவதிலே
காந்தியிலிசீபு விரோதி நூய்யாலே

“ଆମୁଁବେ ଗିରାଇଲେବୁବାକିମାତ୍ର ହୁଏବ ନାହିଁଦୀର୍ଘାବ୍ୟାପ୍ତି
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରିବୁ।

‘பண்ண புதையலூரையிடு
ஸ்ரீவாஸ்யாந்தாய காந்தாக்ஷி தெய்
ஈவழுஷதி நானூ அத்பூதி
ஏ சூ ஜிபிதா
ஒட்டானாநுதீ வெயருவுசிலை வைப்போ பிடியு
பெறு
மேனிதீ
உங்காநுதீ வையுருநால்லை
நாட்டிமல எந்துவும்கூட பெறு எந்தெளியரின்
அாதீ
எந்திக் கிடைக்காதனகி சநு
பின்னியர்க்கே விடுவுபுள்ளித் திட்டவு
ஒட்டுநூற ஸங்கூங வங்கா சநு கொல்லியு
ஈங்குத்துஞ்சவு
ஒக்காநுதீக்குநாரியாக்க
ஸ்ரீகாந்த பிரானாந் பிரானாந் ஹார், ராவு
பக்காந் கங்கூநாரி ராக்கிப்பித் தங்கவிருநா
நிலைய சநு ஜிபிதா’

“ఎవరు లాచె ల్రంబాగా పద్ధి
ట్రాక్యూలర్? గీజిస్టిస్ ల్రామ్యూం గోరిం
ప్రాంగణచ గొంపాగి క్రైస్తవులుగాను కొని
శిగ్గిప్పిలిప్పుటలుతిల్లిఫ్ట్లూ ప్రభుగాయ గంచ్చ
అగ్గియ్యాగాపథి ల్రాంబాగా పక్కన్నాగా? ఉన్నాళ్లుల్లు
ఖచ్చించ్చే ఉన్న వ్యాహం గాలులే కంటియ్యులు
వ్యాహ్యాగాం ఏండ్లు ఉండ్చు

“முக்கிய பிள்ளை ஏராவு மனம்வசூல்
ஸங்காரிக்கவே, கொழூடு சுகாகிடையும் என்கள்
பெறும் அளித்து உணவாக் கூடாத நன்றி கொடுக்காத
விரைவிட்டாலிலே நூலாக்கும் யானால்வர்களே பாலாகின்
“மார்த்தா” முக்கூவரி பரிசோதமிடி; மறை
கூடியிலிருந்து, கொரியேயும் குருநான்றிலிருந்து
அதிகமிழு மூத்துயூதை வை வொற எர்கி
ஒருவரைப்பொருளிரும் மும் ஒழுகிறுமா
நூல்கும் பொருள்கள், வைவாண்ணிரும்; மார்த்தா
வைக்கும் விகார்த்தா மூன்றினி முருங் உடலும்?

“କେବୁଳ୍ ପତ୍ର କେବୁଳ୍ ବେଳେ ଲିଖିଛାନ୍ତି”

“ஒ கவுரைங் கலவத்தில்லை என்ற தினமீ
காரியா? பிள்ளையிடா வரவுள்ளது? இதுதான்
போலூர் சமைத்திலூட்டுவது ஏதாவதில்லை இரண்டு
நாளிலிருந்துத் துவது புதையுமதில்லை பிழைவில்
நகிப்பிக்கான் இரு திருவாழங்கா நினைவா?
ஒன்றா? ஏவாறுதானு விழுப்பானா என்ன?
பஞ்சி புரதத்தில் விழுப்பான் கோவில்லை
ஷாரூப் பிரசார் கணவில் திருப் போன்றில்லை
போலூர் சோஷங்காலை? எனின் உலக்கள்
நாலை உங்கால் மோளில் அவை கிடை
அங்காலங்களுடி ஒவு ஒலையைக் கூட்டி கூவதிட்டுக்

മനീചുരു നിങ്ങൾ

ഞാൻ മലയിട്ടിയോ എന്നോ, അങ്ങനെക്കിലും
സ്ഥിരം വേശ തുറകിയോ എന്നോനും.
എന്നിണ്ടിയിലു പ്രക്ക പാഠാധിപത്യക്കുള്ള
ടിക്ക് പിച്ചുക്കാണു ഒരു ഉക്കപ്പാളിന്റെപിൾ
ബന്ധീൽ ചുന്നിണ്ടാക്കയാഡിയും ഞാൻ, പിന്നീൽ
ബന്ധം (ഒരു ദാനാധിവാ?) പാഠപ്പും സ്ഥിരം
മറ്റൊക്കെനിൽ പിച്ചുക്കിനു ദഹണിൽ എന്ന
ജാഡാദ്യനായി ഡാർത്തിയ മനുഖ്യത്വം മഹി
ജാഡു മണ്ണുക്ക് കാപ്പിണ്ണു കാണുന്നാഡിയും
നാശ മുച്ചിനു കൊടുക്കാം ചെതിതുവി
സ്ഥിരം ചുമ്പാടുക്കിലും പോകാം പുതിയാണു
കീപിനു തുരങ്ങാം.

എന്നും ഒടുവാണ് ഞാൻ തുരിക്കുന്നാഡായിരുന്നു
മുന്നു മാസം മുൻപ് മരിച്ച ഒരു സുഖാം
നിന്മം പുംബിനിമും ഞാൻ “നിങ്ങൾ എന്നു
എന്തിനും തുരങ്ങാം” എന്നിന്നും ഒരുന്നു
പിച്ചിയും കീഴും ഞാൻ ചേരിച്ചു.

“ഞാൻ ഞാൻ തുരിച്ചുവിഷാരം
എന്നുമും ചുടി ഞാൻ ഞാൻ അഭിരിഞ്ഞ
വേദിക്കുമ്പും, കാഞ്ഞം ഏന്നും കാമക്കൽ ഒരു
പ്രക്ക എന്ന സ്ഥാപാദിക്കാൻ കുറഞ്ഞുണ്ടോ,
ജാഡപാഠാടം മുക്കാരും പറയാൻ ദോദ്യം
ജാഡു ലഭിക്കുന്നു കുറച്ചു തുരിയും
ജാഡാഡാക്കാം, ഓന്നു പിന്നിക്കാൻ കുറഞ്ഞു
പിച്ചി, ഒന്നാഴും കുറഞ്ഞു എന്നു എന്നു
ഘടകക്കിടക്കാൻ നിരീക്ഷാ മുള്ളം ഞാൻ
അരുദുനും, പ്രക്ക ഞാൻ അഭിരിഞ്ഞു
സ്ഥിരി ഒരു ടന്റുകുടി കുറഞ്ഞു ഞാൻ
തുരിയുണ്ടോ?”

“കുടി തെന്നയൻ, തുന്നാം”

“തുന്നാം ഞാൻ പറഞ്ഞോ, നിങ്ങൾ മനീചുരുവാണു
സ്ഥിരം, എന്നുമാണും ചേരിപ്പിലെ എന്നാണും
നിങ്ങളുടെ സംസാരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഒരു
കുട്ടിക്ക് തുനി നിങ്ങളില്ലോടു പെട്ടിലും പെന്ന്
കീറിക്കു, ഒരുത്തുണ്ടാണോ? നിങ്ങളാണ് നല്ലതു
വരും ഞാൻ ചെലും പിന്നും?
“നിങ്ങളും ഒരു ചെലും കുടി കുടി എന്നിൽ
ഈംഗ്ലീഷിനു തുരിയുണ്ടോ എന്നു കണ്ണു

ഞാൻ തുമിയും ഇവിടെനു കിട്ടിക്കും
ഞാൻ മാമാൻ തുറിച്ചുവരു തീരുമാനം സ്ഥിരക്കാൻ
മനുഞ്ഞൾ ഒരു ദിവസംക്കൂദ്ധരം നിന്നുമുള്ള
ബന്ധീൽ ചുന്നിണ്ടാക്കയാഡിയും ഞാൻ, പിന്നീൽ
ബന്ധം (ഒരു ദാനാധിവാ?) പാഠപ്പും സ്ഥിരം
മറ്റൊക്കെനിൽ പിച്ചുക്കിനു ദഹണിൽ എന്നു
ജാഡാദ്യനായി ഡാർത്തിയ മനുഖ്യത്വം മഹി
ജാഡു മണ്ണുക്ക് കാപ്പിണ്ണു കാണുന്നാഡിയും
നാശ മുച്ചിനു കൊടുക്കാം ചെതിതുവി

എന്നുമും ഞാൻ പിച്ചിക്കുവെള്ളുക
ഡെപ്പുമാറ്റും, കുടി മാറ്റിയും, കുടി
ജീവാജീവനും ഒരു ദിവസംക്കൂദ്ധരം
ഇപ്പു പിച്ചുക്കിനു ഉണ്ട്, സുഖവിൽ തുല്യം
ഞാനാഡാരും ചുവിക്കുടി അഡുളിനിനിന്
എറ്റവും കുടി ചുവിക്കുവെള്ളു

“ഒരുപ്പാശി ശരി വാഴു, തുനി നാമും മഹിക
കാഞ്ഞാം, മുക്കാരും തുരുവാം” ഒപ്പുനും
പിച്ചിയും ശരി വാഴു ദഹണിൽ നാഡായി

ഒടിമാറ്റുനു വാഗ്മി പുതിയമുകളു
പാഠാധിവാ ഉണ്ടെങ്കിലും ഞാൻ കുറുകൾ
ഇറ്റുകുറിച്ചു, ഒരു നിംഫാ കല്ലുകുറിയും
ഒരു മാലുക്ക കല്ലു മരിയു, എപ്പിഡിയാലു
കീപിനുകുറിയും മുന്നു മാസം മുൻപ്
മരിച്ച വെള്ളകുട്ടിയും പൊലു ഒരുവും അയച്ച
മാലാബഹം കുറുക്കുവെള്ളുവിശുദ്ധി
വിവിഡാം കുറഞ്ഞു ഒരു ദിവസംക്കൂദ്ധരം
കുട്ടിയും ചേരുവ ഏലു സാമ്പുക്കും തുരുവാം
മരിച്ചു മരിച്ചു വരും എന്നു എന്നു
പെട്ടെന്നു പെട്ടെന്നു പെട്ടെന്നു പെട്ടെന്നു

പെട്ടെന്നു പെട്ടെന്നു പെട്ടെന്നു പെട്ടെന്നു

ഒടുക്കം

Nikhil Krishnan
Junior Year
Aerospace

നാം എല്ലാവഴിം ചെയ്യും
മനുഖുപുകുന ഒരു കാഞ്ഞാം നിലുക്കിടിക്കുവിലും കല്ലുപാളുകളും
ഒരുപ്പും പ്രായം ചെയ്യും

നിനിക്കുമ്പുള്ളു കുറിച്ചു നാം പിന്നിട ആഡുളു
പിച്ചുക്കുവെള്ളുകുറിച്ചു

എന്നിക്കുമ്പുള്ളു എന്നും പിന്നിട ആഡുളു
പിച്ചുക്കുവെള്ളുകുറിച്ചു

കുടിക്കുമ്പുള്ളു എന്നും പിന്നിട ആഡുളു
പിച്ചുക്കുവെള്ളുകുറിച്ചു

നാം പിന്നിട ആഡുളു എന്നും പിന്നിട ആഡുളു
പിച്ചുക്കുവെള്ളുകുറിച്ചു

മഹാവിശ്വാസ ഞാൻ, എല്ലാ
വയസ്സിൽ തുന് നാലുപ്പാക്കു
ബോസ്സൻ നിംഫാ അഭിരിഞ്ഞിനിനു
കല്ലുപാളു പ്രായം ചെയ്യും

നിനിക്കുമ്പുള്ളു കുറിച്ചു നാം പിന്നിട
ആഡുളു പിച്ചുക്കുവെള്ളു

നിനിക്കുമ്പുള്ളു എന്നും പിന്നിട ആഡുളു
പിച്ചുക്കുവെള്ളുകുറിച്ചു

ഗുണപതിവിഹാസത്തിന്റെ പ്രകാര കിരൺങ്ങൾ

KP Shivedas
Faculty
Communications

കിവിപ്പംരു മുന്നോട്ട് തയിക്കുന്നത്
 ശുചി പ്രവിഷ്ടകളാണ് ആലു
 പ്രതിക്കൊക്കൾ മുള്ളുകുണ്ണ് ശുന്നതയും
 നിരക്കുമകരും ഒന്നുംപുണ്ണും
 അന്തേപ്പുന്നിനമുഖ പ്രയാണങ്ങൾ
 കിവിപ്പംരു ലാലാൻ തുറ
 കാഴ്ചപ്പുറ്റ് അണിക്കുത്തുമണി
 സാവിലെ ഉന്നമുഖമുടി മനസ്സിൽ
 രൂപപ്പെട്ടുണ്ട് ശുചിപ്പിനകളാണ് ഒരു
 വിവാഹര പ്രകാശമാനമാക്കി
 മാറ്റുന്നത് സഹാ കുർഖിക്കണ്ണ
 കൂദാശ തുറ കാഴ്ചപ്പുറ്റിനീര്
 സൃഷ്ടിക്കായി മാറ്റുന്നു തണ്ടാപാലാവ്
 (പ്രഥമാന്തരാജിലെ നൂറ്റാഞ്ചുമാൻ) തുറ
 പ്രിഡിഷ്ടു

உகவியேக் ஸிறைப்புகளிடம்
 புரிந்துபார் என்றால்
 கெதியுட் ஒருவிசெய்வு
 பக்ரியா அணுவியென்று
 ஸவுக்கூற்றாம் ஏரா என்னச்
 சொய்யும் விருட்டுக்கூறி பாடுகள்
 தழுவியிரி கூறுக்கூறி கால
 முறையுட் கூறுக்கூறி கூறுக்கூறி
 விருட்டுக்கூறி கூறுக்கூறி
 கார்க்கூறி கூறுக்கூறி.
 (பத்திரிகை கட்டுரைகளிலும்
 பக்ரியா கிருஷ்ணராமன் என்று
 வகையாகத்திட்டு பத்திரிகைகள்
 எழுதிய சுவாமிக்குவர்கள் பாடுகளில்
 கோரியிரி என்றழை என்றால்கூறி
 கூறுக்கூறி கூறுக்கூறி கூறுக்கூறி
 கூறுக்கூறி கூறுக்கூறி கூறுக்கூறி)

ദൈവമാരിലും വഴിക്കാട്ടിക്കായി
 മാറുന്നത് ഗണപതിമാരി
 പ്രകാശമാരിയ
 തന്ത്രക്ഷൂന പിഖ്യത്വങ്ങൾ
 ദക്ഷിണത്തിനുന്നവരുടുംകാഞ്ചാണ്
 വി-പ്രകാശവജ്വാന പ്രേര വസ്തി
 ഒരു ദൈവാരി അനുഗ്രഹം
 സമ്പദം ആവശ്യമാണ്. എന്നു
 കിൽ ആര്യത്തിൽ/നിന്മാഖ്യം നാം
 പിഖ്യംനുശേഷനം ആധാവിക്കുന്നു.

Picture Courtesy: Praveen G

പ്രമുഖന്ത് ഒരു ഗജക്കൻ നമ്മളും
വിശ്വാസിക്കണം പ്രക്കിലെ പ്രഖ്യാതിയും
പ്രത്യേകിലും കുറിക്കാനുകൂ

வாண்ணென்ற வழிபாடுகளிலே
குறுப்பியல் வொன்றி கூறுவீர் பாலனு
"If you think you can do a thing, or
think you can't do a thing, you're right".

நீங்கள் பரிசீலனை சொல்லினாலும் தேவையும்
விரோதிக்கிறீர்கள் மனமாலையான் என்கிறீர்கள்
பாலனின்கீர்கள் என்று மொழுகின்கூடுதலாம். உதற்றால்
அழிக்காக்கிறீர்கள் என்று ஒரு ஒழுங்கையிலேயுள்ள-
வேண்டும் பிரசுரமாகிழுவதை எயிக்கொண்டு முவற்றி
ஒடுக்க வெட்டும் பூஷ்டிக்கிறீர்கள் என்றும் கிடைக்கிற
ஒரு ஒழுங்கையிலேயுள்ள திட்டங்களைக்கூடுதல்.
ஏதுகே பரிசீலனை சொல்ல அழிக்காக்கிறீர்களேயுள்ள
விரோதிக்கிறது ஆர்த்தங்களையும் கார்த்தங்களையும்
கூடுதலாக இல்லை பிரசுரமாகிழுவதைக்கூடுதலான்.

ଲୁହ କଣାଇଲୁଗାର ଛୋଟିଲୁ ବେଶୀ
କୁରିକାରିତାରୁ ରହିଥିଲୁ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାହାରିଯାଇଥିଲୁ
ଯୁଦ୍ଧ-ପରିବିଷ୍ଟାକାଳିଯାମିଲୁକାର
କୁତ୍ତିତାଫୁଲଙ୍କ ଲାହାରୁ ପିଲାକାନିଲାହା
ନାଯିକାଜୀବାନୀ ହାତାପ୍ରଦିଶରେବ୍ୟାପ୍ତ
ଅଭିଭାବିତ ପ୍ରଦାନିକାରୀଙ୍କ
ଅଭିଭାବିତ କାହାରୁ ନାହିଁ ଏହାରୁ ଏହାରୁ
ପିଲାକାନାହାର ଅଭିଭାବିତ
ବିଭବକାଳିଗମନିକୀ ପାଶରୁ - ନାହିଁ
ଲୁହିଲୁହିଲୁହାରଙ୍କ ପରିଯକୁ ଏହାରୁ ନାହିଁ
ଚନ୍ଦ୍ରମାଣ କଶିଯୁଥିଲା ମାନିଯିଲାଯ ରେ
ରେଖାବ୍ୟାପାର ଶୁଣିଲୁହାରୁ ଉଦ୍ବ୍ୟାହାର ଦେଖି
ପିଲାକାନିଲାହା ପରିକଳନାରୁ ପ୍ରାଚୀଯ ଯୁଦ୍ଧ
ପିଲାକାନିଲାହା ଉଦ୍ବ୍ୟାହାରୁ
ରେ ଯୁଦ୍ଧପାତି ପିଲାକାନିଲାହା
(ପରିବାରିକାରିଗମନକାଳି ଗିରିଜାକାଳ)
ନାହିଁ ଯୁଦ୍ଧକାଳରୀଙ୍କ ଅନ୍ତପୁରରେ ରେଖା
ରେଖାକିଲୁହାରୁକାଳ)

ଉତ୍ସବକାରୀ ପାଇଁ

Sukanya R
Senior Year
Computer Science

പിണ്ഡമുഖം പ്രാണത്ത് കേരളത്തിലെ
 ഒക്കെത്താഴ്ത്തിൽ ഏകാടിന്മാരുകയായി
 ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളും കുവറ്റിയാട്ടപ്പും
 ഏവടിബന്ധനുംമാംക്ക ഏകാന്ത് നം,
 ഉദ്ദശബ്ദകാലത്തു കൊഴുപ്പിക്കുന്നു;
 പശ്ചിമാദ്വാലും ആനകളുംലും
 പിഡിയ പഠണങ്ങളിലും
 ഒക്കുംവിവിധവുംലും ബഹുശാകളും,
 കാർത്തിക്കാര്യാംകം മുൻപിൽനിന്നു
 പുണിപ്പിക്കില്ല ഫോറ്റു കരയുന്ന
 കൃഷിപ്രകാശങ്ങളുമാംകൾ സ്ഥിരം
 ഉദ്ദശബ്ദക്രമച്ചുകളാണ് അഥം
 ദൈത്യക്രമവും അനുമതുകൾ
 ജാതിഭരണരോഗന്മാരു പ്രായരോഗന്മാരു
 കാലഘട്ട ഉദ്ദശബ്ദ കാശാഖാ
 ദാരുക്കുള്ളനു പിളാവൻലും
 അംഗരുംവാഹനങ്ങൾ എല്ലാഭി
 രാഘവ ചുപ്പുറ്റിനാഞ്ചൻ ഉസ്സവകാഡം
 സഹാനിപ്പിച്ചുണ്ടാകും കൃഷിക്കുലത്തിൽ
 കീഴുക്കാ കളിപ്പുടിനിന്നു കരണ്ണമു
 മുതൽ മാന്ത്ര പ്രിയപ്പെട്ട
 ഒക്കാമ്പാനയ നൈട്ടുണ്ണൻ
 കണ്ണമു വരു നില്ലു എ ഏ റി
 കൊന്മാരം മാഞ്ഞുന നിംബു
 നിംബുവുന്നമും, അനീണ്ണൻ മുകളിൽ
 ദബയ്‌ക്കുന്ന മുരുക്കുകുളും
 പിഡിയ ദിവസമുഖംലും കുടി
 കണ്ണരക്കാഞ്ചിലിശുംബാൻ അ
 ചുമ്പുമുള്ള ഓർ മുഡുകുടി കുടി
 ചെയ്തുവാൻ സ്ഥിരമാനവുന്നവില്ലും
 ഓന്നു ദണ്ടുമുണ്ടു നിംബു
 സംശ്ലേഷണംലുംവാഹനി
 ശിഖാപറ്റി നിംബുവുന്ന എ മുന്നയെ
 ദാക്കി അംഗവേദിക്കാളും
 വികിരിശിക്കി പ്രിണ്ണരതയെക്കില്ലും
 മുണ്ണൻിശ്ചില്ലുംവാഹനി ആനയെ
 ദാരുഗ്രന്തകാശാൻ നിരുക്കി കുടി
 അരിക്കു കുപ്പിന്നു വുച്ചുപ്പും
 മുന്നിംബക്കും നില്ലുവും
 മാലയട്ടപ്പും മുതൽ പ്രാവിലെ
 ദാരു വാൻ പിളിപ്പാക്കും ചില
 ചുങ്ഗക്കുമ്പിക്കും

ஒன்றியோடு வே
 ருள்ளப்பாமல் பூர்த்தியாய
 கூட நானுக்னி பத்திரிப்பதோ
 ஹங்காரதைவழிப்பாலே ஒரு
 கட்டுந்த ஒருங்கிணியுறு
 சொல் என்பது காச்சியூடுவுட
 சுநிகிழவில்லை உள்ளதிருப்பு
 பள்ளிக்கு உகாபங்கார் பீடங்கு
 முனிக் கிடையுவிக்கல்லை
 அவைஷாக ஏதோ எடுப்பில்லை
 எ விடையூர் நின்காலை
 ரணகாலை ஏயாடி நோனி
 மூலான்தீய நயங்கள் நின்கலை
 வெள் ஒருக்கலீன் வூராந்தீய
 நயங்களினால் நான்காலை
 மூலான்தீய நின்காலை
 நாலாலை விடையூர் கூடு
 வாக்குவைகளிக்காலையிருப்பு
 எனக்குத்தீயானாலை மூலா
 நாலாலையூர் எந்தெந்தை
 பூர்த்தி முனிக்குப்பூர்த்திலை
 பூர்த்தி முனிக்குப்பூர்த்திலை
 நாலாலை விடையூர் கூடு
 ஏயாடி நோனி நின்காலை
 மூலான்தீய விடையூர் கூடு
 ஏயாடி நோனி நின்காலை
 பூர்த்தி முனிக்குப்பூர்த்திலை
 நின்காலை எனக்குத்தீயானாலை
 காலை எனக்குத்தீயானாலை
 காலை எனக்குத்தீயானாலை
 விடையூர் விடையூர் கூடு
 நின்காலை விடையூர் கூடு
 நின்காலை விடையூர் கூடு
 நின்காலை விடையூர் கூடு

Picture Courtesy: Arvind Frowdin

‘கவி கலை’ என அழகிப்பிடிக் கட்டிலிருப்பு
தூங்கி நினைவும் ஒருநெறி கணு ஏற்கிறோம்
உயிர்திட்டு நிராந்தரம் சொந்த பிள்ளை வகுவானும்
நீண்டவிழிலூபு குடும்பங்களிலுள்ளதை
ஒசூ இருப்பதீ வைகலியுமென்றுவரை
நூல் பெரிதாகவே சூழ்நிதிகளை
ஒருங்கள்மொத்தங்கள் காலங்களைய் கைநிலையை
வேற்றித்து வைக்காது எழிஞ்சுப்பாரியை மூலத்து
ஒப்பில் ஜோர்ஜினிலிருப்பதங்களை வெற்பாற
மாடுகிறதுமாயிருப்பதங்களை வைக்காது
மாடியும் வெளியோடு கயிரியும் ஒசூ ஒரு
நாட்கிய முபூரிருந்துவிட்ட விரோதிக்குங்கால
பெற்றால் ஒருநாடு எழுங்காலமாய்கிறு. எானாலும்
பல்லாய்வனில் பூர்த்தியிலுள்ளதான்.

அதுயாவும் ஒவு டிரீ மஹாவான்
ஒந்தி ஹாரிய ஒரு உணவுகளின்கீல் ஒழுங்காய்கை
பால்க்காத்து ஓலையை பிரேரிப்பதும் கேள்வுப்பு?
ஒருநாள் உணவுப்பாய்வுகளிலிருந்து விடுவதீ
யொடு பிரேரியேக்கு வருவி எல்லாளவை
ஒடுக்கி நினைப்பது ஒரு நாட்காலங்கள்
என்ற ஒவு பால் பரிசீ - உணவுகளுக்கால
பீரு காலம் ஆறுநாடுகளுள்ளதிட்டு மேலி
நாடு தீவரிப்பாய்விப்பதுகளிடையில் ஒவு

യാത്രാമോഴി

ଦୋଷିକ ନୟ ଯିରିକଣ୍ଠରେ ଲୁହ
ଶୁଣିକୁଣ୍ଠ କଥାପଣୀ କୁରୁତ୍ତ
କାଳରେ ପୁରିଦେଖିବି ଏହିନାହିଁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁମ୍ଭାଯକନମାତ୍ରୀମ୍ଭୁତ୍ତ ଏହିନା
ଜୀବପାଦମ ବନଭାବ ବନ୍ଧୀଲିଭିଲେ
ପଣ୍ଡି ଗ୍ରଙ୍ଗମ୍ଭୁନ୍ଦିନ୍ଦାକ ଦୋଷିକ
ପିତି କୁରାବାଣୀ ଲୁହନିରାଜ୍ୟଭାବ
ବ୍ୟାହିମୁଖ୍ୟକର୍ମ ବେଳର ଲୁହ
ବିରକ୍ତିରିତକାରୀ କୁରି କିନ୍ତୁବ୍ୟାନ
ପ୍ରିଦୟିମ୍ଭୁତ୍ତ ଚରଣିଯ ଲୁହତଳିତ
କୁରୁମ୍ଭୁତ୍ତ ମହାମ୍ଭୁତ୍ତ ପିତାମ୍ଭୁତ୍ତ
ଗ୍ରଙ୍ଗମ୍ଭୁନ୍ଦା ଲୁହବ୍ୟକବସାନମାତ୍ର
ଦୋଷିକ ରହାନ୍ତିମ୍ଭୁତ୍ତ ଏହି
ଭାବିତ ଲୁହବ୍ୟାନ କାର୍ଯ୍ୟକରୀ,
ଚ୍ୟାରୁବ୍ୟାହାନମାତ୍ର ଯେତ୍ପରିତ୍ୟାମନାନ
ରକ୍ତ ଉତ୍ସନ୍ନିତି ହୋଇଥାଏ
କୁରୁମ୍ଭୁତ୍ତ ବନ୍ଧିଯ ହାତମାନର
ଲୁହିନ୍ତି ନ୍ମିତ୍ତାନ ଲୁହିନ୍ତି
କୁରି ରୋପ୍ତ ଭୂରିଭୁକରକାଳ
କୁରୁମାନକାରୀ ପ୍ରିଲୁହାପରିକୁମ୍ଭୁତ୍ତ
ଯୁଦ୍ଧ ଭୋଗୀ ନିରିକ୍ଷଣମାତ୍ର
କାରଣମ ଅବସାନମାତ୍ର ସମୟର
ନ୍ମିତ୍ତାପରିକୁମ୍ଭୁତ୍ତ ପିତାମ୍ଭୁତ୍ତମାତ୍ର
ପ୍ରିତରମାତ୍ରିତି ଏତିମିତ୍ତରଣିକ୍ରି
ପ୍ରିଲୁହାପରିକୁମ୍ଭୁତ୍ତ ଅବସାନମାତ୍ର
ନିରିକ୍ଷଣି ଭୋଗୀପରିକୁମ୍ଭୁତ୍ତମାତ୍ର
କାରୋହୁମାତ୍ର ଲୁହ ନିରିକ୍ଷିତ
କିମ୍ଭୁତ୍ତମ କୁରୁମ୍ଭୁତ୍ତ ଏକିତି ଅବସାନ
ଅରିମ ଅପରିକୁମ୍ଭୁତ୍ତମ ରମ୍ଭ
ପାତକମାତ୍ର ଭୋଗୀକ୍ଷିତିଲେ,

ତରୁ ଯାଏନ ପ୍ରାଣିମୂଳକ
ଗାଁବ ପ୍ରିଣ୍ଟିଫ୍ରେମରଙ୍ଗାଣୀ
ପ୍ରିଣ୍ଟିଫ୍ରେମରଙ୍ଗାଣୀ ପାଇଁ
ପ୍ରିଣ୍ଟିଫ୍ରେମରଙ୍ଗାଣୀ
ପ୍ରାଣିମୂଳକ ଗାଁବ ପ୍ରିଣ୍ଟିଫ୍ରେମରଙ୍ଗାଣୀ
ପ୍ରାଣିମୂଳକ ଗାଁବ ପ୍ରିଣ୍ଟିଫ୍ରେମରଙ୍ଗାଣୀ
ପ୍ରାଣିମୂଳକ ଗାଁବ ପ୍ରିଣ୍ଟିଫ୍ରେମରଙ୍ଗାଣୀ

മുന്നേരോധയമും
 പ്രിഞ്ചിപ്പിലിക്കുന്നതിനിൽക്കും ഒരു
 ദയവിന്തിവേണ്ട വാഴുളി പോയി
 എഴു സംശയം നാണ്ടിട്ട്
 മുംപും സൊൻ കുടാളും
 കുറിഞ്ഞു കുറുള്ളില്ല
 ആളു പരിപ്പരിപ്പിക്കും
 മുന്നുപാശിയിൽ ണ്ണാനുണ്ണായിരുന്നു
 അങ്ങനേരംകുംബു കലേപണംവാഹാദിൽ
 ഒമ്പ്പാതിപിശയ പുഷ്പപുഹാരം
 ചാവിനി നപികൾപിഞ്ഞാനും റാല
 ഡാജാവാൻ ണ്ണാനു പ്രിഞ്ചു ഓരു
 സുഹൃദാനും അവാനു ഒഖയക്കിൽ
 കായിചുവർച്ച പോകുകയാളിരുന്നു
 അപുകളിനിലായാൻ അണ
 സംശയിച്ചും അതിനുപബന്ധമിൽ
 ആതിരു പാശ ഒരു ദിപ്പുട വേറി
 അഞ്ചുടു മുറിച്ചു എന്തിപ്പിച്ചു
 കണ്ണുപ്പോയി, മേഘം പരുന്നുമെൻ
 അഥവാ ആസീപതിയിലേ അഞ്ചുപാഹിയി
 വിഭാഗത്തിലെണ്ണ് നല്ല വേദാ
 അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു, പ്രിനാൽ
 ഗ്രന്ഥക്കാനും വ്യക്തമായി
 ഇൻക്കുന്നുണ്ണായില്ല പ്രിനിക്കാൻ
 അണ അരിയുന്നത് ആരു അവനു
 അതിവ ഗുരുതരം ആകിരുന്നാൻ
 നാലു ദിവസമുണ്ണ് ബോധം
 ദിനിച്ചുക്കിട്ടിയും പോലും
 പ്രിനാൽ ഏറെ വ്യാഹ്യാത്മിന്നു
 ചുന്ന സംശദപിച്ചിരുന്നു?
 ഒരു നാട്യക്കമ്പനാട്ടയാണ്
 പ്രഥമനിന്നുന്ന ഉന്നമും പാരിശമ്പു
 അവാനു ഉണ്ണാപ്പെറ്റു
 സ്പിക്കർച്ചും അഞ്ചുപ്പുന്നമില്ലും
 ഒപ്പുനാഡാവില്ലെന്നു അവാനു
 വെശ്ചപ്പും അതും ഒന്നും അവനു
 സുപ്പിച്ചുംബാധിരുന്നാണപ്പോൾ ഉള്ളായ
 ഒരു മാറിച്ചു സംശദം
 മുംബാഗ്രന്തിലു തൃപ്തിക്കുമലായ
 റിലഫിച്ചുവെങ്കി ദിനിച്ചുമരാണ
 ഒപ്പുപോൾ നാളുകൾ വേണ്ടിവെന്നു

ஜிவிதத்தைக் கிடைவதற்கும் வெளியூடு
 செலவியி சொல்லுமிருந்து என்ன இருப்பதை
 ஏன் அவசியத்தில் ஜினால் கடித்துக்கூடி
 புதுப்பாட்டிலோது மூன்றாகு கருத்துக்கூடு
 நிதியூசிக்காக்குத் திட்டங்களையும்
 பிழைப்பதுண்டோ காலூக்களில் தமிழ்தாலை உடுத்த
 எல்லை பிழை செய்கின்ற வகைக்குறையில்
 பின்தீர்க்கலைக்கும் தொகையில் தூயிக்குறித்
 திட்டங்களில்கொள்ளிவேண்டும் என்றுகொடுப்பது
 தொன் மோர்ப்புக்கிழுக்காகும் ஆற்றிலிருக்கிறது
 கூத் தீவிர மூலமாகவே பகுதியிலும் அந்த
 கிபிரித்தினாகுத் தீவிலைன் ஒலிலிருந்து
 காலை குறியூட்டியும் ஹதிப்புத்தை ஒலை
 மூயிது பிழை ஒலூக்கலூப் பயங்கரப்புக்கலூப்
 புதையென்னைக்கும் ஒயிர் பின்தீர்க்குறைபாக
 மூடுகை வாய்வை குறை தூண் தூதைக்குறை
 பின்தீர் பின்தீர் தொன் காலை
 அனுவேஷப்படு பின்தீர் குறிக்குறைகள் என்ன எலை
 விழிசுக்கானி காரி வைக் கொடுத்துக்கீர்
 குடித்துக்கீர் பகாராண்டோ தொகைகாண்டோ
 பின்தீர் குழித்தை வரித்துப்பின்தை ஹதிப்பு
 கை கார்து மூன்த மாற்றுமள் கொன் கை
 யாத் புராஸ்துவிதை முழுவளி உருளையை
 முறைத் தீவிரித்துக்கொள்ள வெர் பின்தீரு
 புதையோறியும் அனுவேஷப்படுத்தும் அனிச்சித்தபா
 காலைப்பதை அனிச்சித்தபா
 பியாஸ்பாந்து பின்தீர்பாலை வெயிவாச்
 பிழித்துப்புதையான் காலை உழக்காலையில்
 நினைவுகளை அரை வெக்கிழித்திலை காரிதீ
 திட்டிருக்குறை வைவாசி பின்தீர் பட்டாயிது;
 பின்தீர் பின்தீர் குத்தார் பிழித்து தொன்
 அனுவை ஒரு பாலையைத் தீவிர் வலமைக்கால
 காலைக்கிழுதை காலைக்கிழுது ஒரு காலை
 காலைக்கிழுதை கொல்லுதை ஒரு காலை
 புதையென்னை கேட்கும்பூர்வை நூல்தை
 முறைத் தீவிரித்துக்கொள்ள வெர் பின்தீரு
 புதையென்னை கேட்கும்பூர்வை நூல்தை
 முறைத் தீவிரித்துக்கொள்ள வெர் பின்தீரு
 புதையென்னை கேட்கும்பூர்வை நூல்தை

അമ്മണ്ണാർക്കുമും കൊന്ത് റഫിലു കുത്തി കുറഞ്ഞ
മാസക്രമഗ്രാഹിയും ശിവപ്രഭാതിൽ നബ്ദ റഫിലുമും
നാഭരിങ്ങളും എന്തെല്ലാം അദ്ദോഹം
സാമൂഹിക്കു കരിച്ചു ഏറ്റ് റിപ്പോർട്ടുമുണ്ട്
എങ്കിൽ, ഇരു സമ്പു ഫോറേറ്റിനുള്ള ദാരംകുളം
കാഡോ വീബ്സൈറ്റുമും ജിപ്പിത്രാതിൽ നബ്ദക്ക്
സംബന്ധിക്കുന്നവയും സ്ക്രൂട്ടു പ്രാഥമ്യം
സൗഖ്യവും ദുർബന്ധം ഏക്സ്പ്രസ്സിനിനും ഒരു
കാരണമുള്ളത് ആ കാരണങ്ങളും ന്യായികപ്രകാരമുണ്ടും
മറ്റും ഫോറേറ്റിനുള്ളിലും സ്പെഷ്യൽസൈറ്റും
ജാമിലുവിക്കിപ്പിനും മറ്റും ഏപ്പണ മാറ്റം
ഇരു കുറ്റിങ്കുട്ടി ജീവിക്കുന്നത് പിന്നു ഏറ്റെ
പ്രധിയന്ത്രപ്രവർത്തനാം ആകാഞ്ഞാംവലപ്പിക്കുന്നു
കൊട്ടിക്കുന്നുണ്ട്

Arjun Bijukumar
Junior Year
Mechanical

സാർത്ഥവത്

Sandhya
Asst. Professor
Dept. of English

മുൻപിട പിള്ള കലക്ക്
നിന്നും കാണിച്ചു മരുന്മുഖാണ്?
പുക്കമരം റിബണം ഇരുവഴികൾ
തിരഞ്ഞെടുത്തുവോണ്ടു?
മരം പൊല്ലുന്ന മിശ്രമതയിൽ
നി ഒരുമിച്ചുനാശാണ്?
നാശം നാദ്വിഭാഗികളിൽ പാദമർത്തിഞ്ഞാണ്?
മുളകൾ കുത്തുന്നതിനാൽ മാറ്റാണ്?
കീപിൽ മുഴുവൻ ദു പാനപ്രാതാവിനിനിച്ചു
അരുപ്പാളം സുകരണമാണു നി മോഹിക്കുന്നതോണ്?
മഞ്ഞം മുളിക്കും, ഒരും പഞ്ചക്കും
മും നിന്നു സുഖകളിൽ ഒരു മഹിനു കാതികളിൽ
പ്രായമുണ്ടുന്നീയു; മാരും ഭാരിക്കുന്നതോണ്?
ഉള്ള ഗുണ്ണും, അവരും നാശം വാക്കുകളും, നിന്നും പ്രായമുണ്ടു
നിന്നു മുള്ളും, മോഹിക്കുന്നതോണ്
ജീവിതം മുഖം ചേരും, പിള്ളും പിള്ളും, പിള്ളും
പോകുന്നിലും നിന്നുമുക്കുതും നി വിത്രുന്മുക്കുന്നിനോണ്?
എന്നു മുഖാഖിപ്പം നാശപരിച്ചു; മുഖാഖിപ്പം
മാനുഖി ചീരിക്കുന്നതോണ്?
ജീവി കൂപ്പിച്ചുകളും, നിന്നു മാപ്പിച്ചുക്കുന്നതോണ്?
മാക്കാവ സാധ്യ ചേപ്പുള്ള നിന്നു മാറും.
എന്നുമാപ്പുന്നതിനിലും പിന്നീ മൈറ്റുമുന്നുന്നിനോണ്?
കമ്മനിക്കുമുക്കുപ്പരിപ്പരിപ്പം മാറുപറി
മാപ്പുന്നതിനും കയ്യതി പെട്ടുമുന്നിനോണ്?
മാരുപ്പിലുന്നും കയ്യതി പെട്ടുമുന്നിനോണ്?
മാരുപ്പിലും കയ്യതി പെട്ടുമുന്നു പ്രശ്നിഡി
മുള്ളിപ്പും പെട്ടുമുന്നിനോണ്?
പ്രായമും നിന്നു മാനുഖം മുന്നുന്നു
എന്നു നി പറയാം പറയുന്നതോണിനോണ്?

Jisha Noushad
Junior Year
Aerospace

അകലാന്ത ആകുമോ നിനക്ക്?

ഒക്കുകയുണ്ടോ പൊന്തിൽ നി സവി?
വിശ്വിജ്ഞാനു എക്കാണ്ട മാരുകയുണ്ടോ ?
നിന്നുണ്ടു നാശമും കാണാണു
പിഡ്യക്കുംമുന്നാണു; ഒറിയാക്ക
പാനയാണു നാരിയും പോകയാണു.
ചുഞ്ഞു മണ്ണു നി പ്രേക്ഷയാണു

സുകാറ്റയി വസു നി മുക്കിയുംപും
കുളിശിഖാശാം വസു നി മുക്കിയുംപും
ശംഖകം നിഖിലകരയൻ ശിവിരം
ഒ, വിശ്വിജ്ഞാം പോ ഡോക്കിപ്പിലുന്നു
എന്നു ഒരുണ്ണാം നൃഥിക്കളാം
ജാരിയാണു പറയും മുണ്ണിയിലു
രജുവിച്ചു; നാം പിന്തു വസികളും
ബാജായി നാശമും പൊന്താശമും
കുളിശു കിന്നാം, മുഖംകുമു പിഡ്യമും
നിന്നു മണ്ണാം പിത്രജലുകൾക്കും
മാറുപി നിനിയുകിലും സവി

ഒപ്പുവിഡി നിനിയുപി ചുളിയും
നിന്നു മാറും മാനുഖം മാറ്റിരും
നാശും നാശമാരിയും നൃഥികളിൽ
ബാജം സഹിക്കണി വസുന്നുമു സവി.
ഒറിയാം ഒക്കുലും ഒറിക്കുലുംവനാക്കിയും
കൊണിയുണ്ണു, നിന്നു സുന്നുമാരിയി മാം
ശാശ്വത മാനുഖി ഓരിക്കാംക്കുറി നി
എൻകീവാഡി മുളിക്കുമു സവി.
ശംഖപാശഫി ചെപ്പുമു? നാശാം പാശുമു?
എൻഡോഫി കുളിശായ
പൊന്താശമു; ഒ, കിന്നുകിലും
ചുതകാശനിനും നാമുതികളുംതന്നും

എന്തിനാണ്?

Ashwathy Nair
Senior Year
M.Tech, Integrated
Design

പ്രാർഥന കുരുക്കുവയൻ നമ്മുടെ
സ്വാംപ്യങ്ങളിൽ കൂദാക്കിയു റിഭേഴ്സ്
പ്രാപ്തനാക്കാൻപശി ഒരു കരിയുണ്ടാണ്
സ്വാംപ്യപ്രാശംതിനായും കാണാം.

കുന്നിൽ മുകളിലെമ്പാട്ടൊന്നും
മെച്ചപ്പെടുവാൻപാശുംമാറ്റണ അഞ്ചിട്ടം.
കുന്നു വികസിയു, ഉയഞ്ചം കുദാക്കിയു
മന്ദി വൈഴ്സ് കഞ്ചാനി കഠാംകും.

നമ്മൾ കാണുന്നിയു നിന്മം കുപാഖ്യമാ
നാജോദ്യാളംപോലെ ഓരോ ധാരണ.
നമ്മുടെ ഒരു വിവുദ്ധതാം മുഹിക്കിയു
നമ്മളുടെ കിട്ടുന്നതുംനിയു.

കുലിൽ കീടക്കുന്ന കുപുത്ര ഇഞ്ചുപാന
കുലിലെ ഒപ്പുവെക്കരാക്കണം.
ഒരുപാന്ത്രാംമാനും ഒരുപാന്ത്രാംമാനു
മുള്ളിൽ നിഃശ്വാസിക്കണം കുക്കണം.

സ്വന്തംപാശളിൽ നിന്നുവന്നവൻ പോരു
നാജുവാൻമാൻ, പുരുഷന്നുഖാഖാധകൻ
ഒന്നുംനു കുചിൽ മും നീക്കിനിന്നുംനു
എന്നുകുിയു, താഴെ പിശുമ്പുവാരും.

ഇന്നുംഒരുവരുമും എന്നുമുണ്ടാക്കുവാൻ
നാഡി ഉണ്ടുണ്ണു പ്രാഥും നുഡിക്കിയും
ഇന്നും ഓസ്റ്റോഗ്രഫുംബും ചുപ്പീ
ഒരുപ്പുമുംയുക്കിയും കീടുവാരും.

Deepika
Freshman

ഉമിഡു കുഞ്ചിപ്പാംവിഡ
ഒന്നാവിരും നാഡു ചുവന്നിർബന്ധുകൾ
ഒരുംനായി നിന്നുണ്ടുണ്ണു
ഒരാവിരും സുപ്രകാശംനാട്ടി.

പ്രിയാം വുസീപക്കിൽ
മിച്ചി പകി ലാൻ നിംബും
സ്വന്നേഹാർഥമും സ്വലിനുംനാം
ഡാനാൻ അംഗീകിൽ നിംബും
പ്രിയാംപി ഏരുകാരിൽ മഞ്ഞിരും
നിന്നുന്നു എന്നിലിശി
മനനാലിൽ പരിപാടി
പ്രശ്നത്തിൽ മന്ത്രിയുംനാം
മിച്ചികളുകയർത്തി അഡാൻ
ചോറുന്നാം നിന്നുണ്ടാം.

നിന്നുംപിക്കും മന്ത്രാധിക്കും
പിംഗിലിക്കായി കൂടാൻമുഖം
കാൻഡുക്കിലുംപാം
പിടംപാലുക്കുംബാൻ
ഉപാദാപുരിപ്പും
മന്ത്രാധിക്കും
എന്നുപിംഗിലിക്കും
മാജുകയാൻ നാഡു പുംഗിലിക്കും
ഉചിക്കും പിംഗം
നിന്നുംനിന്നി മനനിന്നാർ
സുപ്രകാശംനാട്ടി.

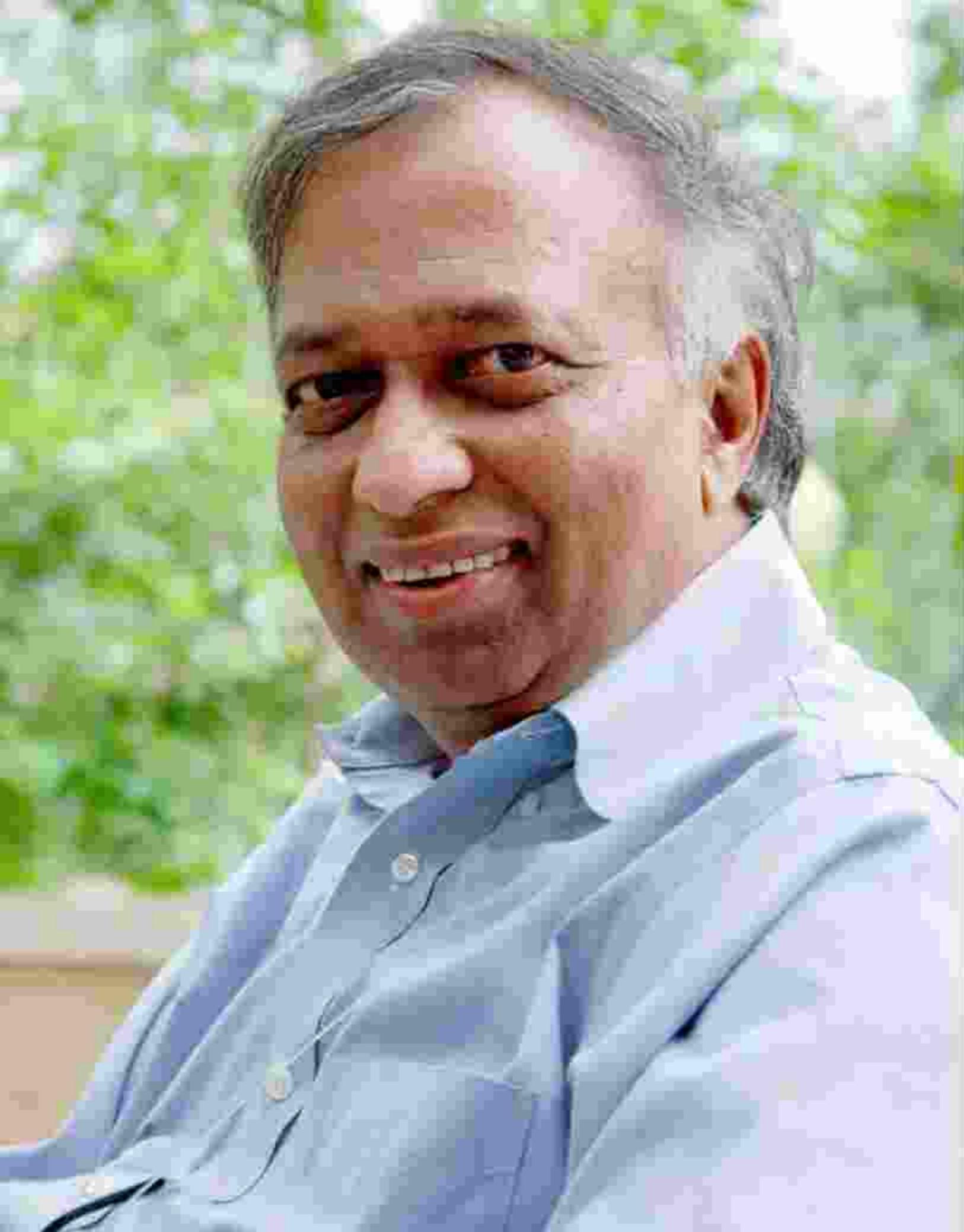
വിട

അ വർഗ്ഗിയാ കൂടാ ഒന്നുകൂട്ടുന്നും യാന്ത്രികവും എങ്കിലും കുടിക്കുന്നതും അണ്ടായാം പ്രാജ്ഞന്മാരു പാശ്ചാത്യസംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ഭായാം ദർശനമാണ്.

സ്വന്തനിയുത്തമുണ്ട്

ஏது மறைவிடம் படியும் கல்வி நிலைகளில் தயவுசூழ்நிலை பூல்க்கட்டில் உடனடி பகுப்பு கடுமையானதைக் கொண்டு குறைபாடு மதியிலும் தலைவர்களிடில்கூட தூர் மறைவின் பிரஸ்பாஸ் எடுத்தாகவோ பூதை காணும். என் கொவிக்கடுங்காலை பார்யான் ஏற்பாடு கமிக்கும் காணும்; பல்கலை விளை சூரிய காலைகள் எடுக்கிறார்கள்; பல்கலை விளை சூரிய காலைகள் எடுக்கிறார்கள்.

எான்தை எபிரெ வெண்மொளர் சீவியங்களை தாய்மூலிருப்பானால் ஏற்காடு உறைத்தால் தாருகாரா எபிரெக்டூர்ட் மூலமாகவுட் கூடும்போன்ற எரிஅளிகளை பொருள்வாய்ப்புட் கூடுப்பில் வழங்குவது ஜான்ஸ் கோமிஷனிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. பொதுக்கிழவுப்பு வெட்டுக்கிழவுத்துறை என்கூடு வளர்ந்துள்ள பயணத்துறையாளர்கள் மூன்றில் காற்றுப்பிரச்சுக்கி காரணம் இது எடுத்துக்கொண்டு வருகின்ற உயர்தான் மூற்றுமிகுஞா தூராயிலோவில் ஒரு பூத்துப்பாட்டு வசூல்க்கலாம் என்றும் கூறாமல் அவற்றின் காற்றுப்பிரச்சு மாற்றுப்படும் சூரியபுதும் வெய்க்கூடும்... என்பதை விவரிக்கிறீர்கள் முக்குறிமில் என்குறியுமென்ற ஜீவியல் கலைாசிகுக்குத் தொழிலாக பார்த்துகிறீர் எதிரீக் கூப்பாதாவதான் சூரியால் வாடி எரிக்கவேண்டுமென்ற சொலியை சூரியும் கூறுக்கூடும் கருதுகிறான். தீவிரியாக கூறியிலிருந்து ஏற்படுத்த விரைவாக கூறுகிறான் அரைஷனால் கூறுகிற பால்வீப்பு கூலியிலிருந்து கூறுக்கூடும் ஜான் கூர்க்கிறான்.

Prof. Vijay P Bhatkar

Thinker and thought leader, researcher and innovator, scientist and philosopher, educator and educationist, author and articulator, policy architect and institution builder, Dr. Vijay P Bhatkar is one of the internationally acknowledged scientists and IT leaders of India.

Growing up, what were your biggest influences?

I was born on the eve of Independence. My parents were deeply involved in the freedom movement at the Mahatma Gandhi Sevagram. My father always preached the fact that there is only one God, our motherland. Early in my life, they imbibed in me the concept that we should do everything for our country. Even though my parents were highly educated, they chose to go to villages and work there. I completed my UG at IIT Delhi and got into a PhD program in the States with a US professor. My biggest dilemma was whether or not to take this up. My mother's advice was that I could do whatever I wished as long as I remembered to be patriotic. Hence, stayed back to complete...

How did the development of supercomputers begin?

I never foresaw this. Radios were what defined the electronic industry and the budget was barely 300

crores. How did it happen? Policy changes were instrumental and played a major role. Two major turning points happened in Kerala, around 1982. First was the introduction of COLOUR TV for viewing the Asian Games and the second was M. Vasanth Sate's and KEP Nambiar's challenge of supercomputers.

Supercomputers were denied to India by President Reagan. Questions like 'Can we do it?', 'How much time would it take?' and 'How much would it cost?' emerged. They were aware that they could not aim to develop to the level of US design immediately. With a budget of 75 crores, they set about to discover a parallel processing idea, combining the power of a lot of components.

In two years, they came out with a prototype. Unfortunately, until products are recognized abroad, we don't have the confidence in them. Hence, it was exhibited in Europe – Zurich in 1990. The success

Above: (Left to Right) Aishish Murudkaran, Pooja Ramakrishnan, Rabul Sundeep and Dr. Vijay Bhakar

there gave us confidence to face the Y2K problem.

What is your opinion of the engineers of today? Is India capable of being the next superpower?

The engineers today are highly promising. The problem with our country is that we've explored the already tread path but haven't created any original innovations. Industrial policies affect us. We don't come out of the mindset. Firstly, schools focus on examinations. There is no opportunity to focus on the creative powers that we possess. Secondly, we have a research idea but it takes a long time before we see it materialize. The CEO of GE came to Bangalore

and started a GE research centre. He recruited from IISc and they've been so innovative. India is the next R&D hub. We're filing thousands of patents. So it's not that we're not innovative; we haven't created that culture here.

How do you think we can encourage holistic learning?

Coming out of a big university certifies you as an intelligent person but you don't need to go to a big university to be an intelligent person. Intelligent people always find their own unique way of doing things. But such intelligent people have come to a

stage that they are destroying humanity. We hear of glaciers melting, global warming and exploitation of nature. Knowledge nowadays can be got off the internet but you have to learn to develop your heart. That's where spiritual knowledge comes in. It's not that technology is bad. We've used it to build dams and other things. It's the misuse of science and technology that's a problem. That's where holistic learning comes into the picture.

Do you see any flaws in the Indian education system? If so what are your suggestions to help improve it?

Yes, education does not have a holistic dimension. Education system should change from being exam-centric to holistic. You have to ask yourself "who am I?", me as in not just myself, but my family and society in general and the environment. People don't care about their brothers and sisters anymore. That's how the disparities get created. We all are constantly competing with each other. Spiritual knowledge should be inculcated at the school level. There should be more campus research and creativity because without creativity the point of education is lost.

As a message to future engineers, what do you believe is the one thing they should hold onto to better their lives?

We have the propensity for learning but the problem

earlier was that there were not enough jobs for all the educated people. That caused the 'brain in the drain'. Then came the era of 'brain drain' as the job market was elsewhere like the UK and US. Now we see that India is an R&D hub of the world and people have started coming back. That is brain gain. India has emerged as the third largest economy in the world. We are a rich and diverse country with a demographic advantage. Believe in India! The future belongs to us.

Ben Sowter

Ben Sowter is the Head of Division - Intelligence Unit, Quacquarelli Symonds. He is fully responsible for the operational management of all major QS research projects and is actively involved in all the collection, compilation and tabulation of all the data that lead to, amongst others the World University Rankings research in which he has been involved since its inception in 2004.

How do you put forward the ranking, and what could we take from that?

Well, the principle is to aim at enlightening prospective international students. If you are a prospective student interested in overseas education, say you aim for a PhD, you can obtain interesting information that can help you make a smarter choice, with details about over 30 different disciplines from universities from all over the world. So from the excessive number of disciplines available, the students can shortlist their options to make a smarter and more apt choice.

There is a lot of competition out there in the world and hence it is crucial to build up our profiles. So what do you think is the best way to make sure a student has what he/she needs to get into the best of universities?

There are a few interlocking pieces that go into it. The universities look for students who can represent their current universities or the ones they will be going to once they graduate. Also, they will be looking out for a well rounded skill-set in addition to the academic

capabilities of the students during the time spent at their institutions as well as beyond it. From what I have observed here in Amrita, the soft-skills training and the industrial relations department has been preparing the students for work. Other institutions also give a feed-back that the students from Amrita come equipped with an impressive skill-set. All that I have got to say is that the students have to work with the international office and find out the already existing relations with foreign universities and also have to find out the quality of the graduates passing out of that university each year.

You know quite a bit about our college and the relations we keep up with the help of the CIR department. What is your opinion about Amrita? How would you judge us?

I have only formed a superficial opinion about Amrita as I have been here only for a few days, and only to one of the five campuses of the university at that. But one thing is very clear: Amrita has self-awareness and knows all its disadvantages. They have a Corporate

Above: Delegates during the QS World Ranking by Subject launch ceremony held at Amrita University, Coimbatore

and Industrial Relations department which is quite impressive and they are focussed on ensuring the capabilities of graduates, who are the principal ambassadors of any university. Hence Amrita has a sense of foresight equivalent to Universities that are twice as old as Amrita. The unique character of the Chancellor and her service to the society also lends the university a unique flavour in the administration.

So several universities have been around for longer than we have and their impact has been deeper. This brings us to the "halo effect". How exactly do we decide what university is right for us with the current profiling that we have?

The best opportunity would be if you get a chance to meet the faculty or the students of your prospective university. But that is not a practically viable option since they reside in foreign nations. But, visiting Education fairs is a good option to get an idea about the universities.

How can we, as students help improve the QS rankings of our University? What role do we play?

We know Bill Gates went to Harvard, we know several illustrious alumni from several universities. It is important to talk about illustrious alumni who have passed from our college as it is bound to create a ripple everywhere. That is the way an institution

can distinguish itself. Also several research projects need to be undertaken as it also adds to the name of a university.

In your presentation earlier today, you said that a lot of Indian Universities lack decent ranks because of the lack of many International students studying here. Is there any particular reason why we do not have the international exposure in India?

There exists a gulf between the IITs and other institutions due to the fraction of total youth studying here. An IIT student is from the creamy layer of academically brilliant students and if a foreign student comes down to India, he would prefer Amrita over the IIT simply because it is very difficult for the foreign students to compete with the students in one of the IITs. It is a hostile environment for them as it is the cream of the total Indian youth; it is the best of the best that get admission there. Amrita, on the other hand would appear less intimidating and more student-friendly.

Dhwani team: That was quite an interesting observation you made there. Sir. Thank you for your time. Sir, it was a pleasure having you with us.

Bon: Thank you.

Sudha Chandran

Sudha Chandran is an accomplished Bharatanatyam dancer and a very popular Indian film and television personality, who has in her life displayed immense courage and fortitude. She lost a leg in an accident in Trichy in May 1981 but defying the serious limitation imposed by that devastating loss she sprung back to become a renowned dancer and actor.

So can you tell us how you feel here in Amrita?

I feel really great! Many wonderful things have happened in my life since I met AMMA. In fact before I met her, I used to wonder why people approached her and poured out their feelings, because I personally never believed in God. But the first time I met her, I was trembling and being a strong-willed person I was surprised myself. I believe that she is the epitome of motherhood. I see my own mother in her and that is my connection with her.

You mentioned in your speech that you had a life-turning event at 16 but that you owe nothing to the society as it pin-pointed at you...

Perhaps in the beginning they were unmindful of me. But I have always thanked people who've supported me and those who have not, as it is both the positive and negative criticisms that make a person. We always face criticism in life, I do, even now. People are always criticizing and judging, but they do that only because that is their habit. We must always overlook all that. The only thing that works in our favour is time. We must do the right thing at the right time

and that is sufficient.

Who were your main source of inspiration, who have motivated you throughout?

My failures have been my main source of motivation. When someone says I can't do something, I feel I must do exactly that (laughs). My parents and my husband have been motivating me throughout. There were other people too, people from various walks of life that I've never met and may never meet. When they talk to me and tell me that they are praying for me, I feel motivated because in a world where no one cares about anyone but themselves, if I am in their prayers, it makes me feel happy.

Can you tell us more about your dance academy ma'am?

It was started in 2004, after my mother's passing away, to keep her thoughts alive. She spent her entire life for her career and for us dancers; she was a backbone and she withstood all obstacles in life. She was a very strong person. It is because of her that I am here today, and I had to give her something in return for what she had done for me.

How do you manage your professional and personal lives?

There is no difference between my professional and personal lives. The truth is, I don't have a personal life. I don't go out or socialize.

Even the holidays I go on are professionally connected. This has become a part of my life, and as my husband is from the same industry as I, whatever discussions we have are about our profession. My husband manages the dance shows that I perform, which in itself is a herculean task. Besides, I can discuss all this only when I come home as the pressure is very high in my profession.

You told us that your father wanted you to become an IFS officer as you were quite good in academics, and yet you chose to follow your passion?

When I started Mayuri, people told me that it wasn't the right place for me. But I wanted to prove them wrong and hence I stayed in the industry. But for a middle class family, education is the priority. If I weren't well educated, I wouldn't have been able to even communicate properly. It is my educational background that enables me to interact with the corporate or speak publicly.

What is your opinion about the state of women in

India? There have been several women who have been a source of inspiration, but there are also girls being raped every day. What is your opinion?

In India all that we do is talk, we don't act. Unless there are strong laws, no positive change can happen in our country. We need strong enforcements. Laws exist and yet there are big loopholes. We need effective politicians in our country. Otherwise we can only watch scams involving large sums of money come to public view everyday. As a citizen, even I have not done anything for my country. What we need to do is correct the wrong when it is being done. Sadly, all that we care about are IPL matches. We consider that a greater priority than the atrocious crimes that are being committed everyday, while in reality we need to focus on the latter.

What message would you like to give to the students?

The country depends on the future generation. However, the current young generation is going through life in a rush. They need to find stability in

life first. The world is competitive, but one must focus on one aspect and compete, you can't do many things at a time. One small failure can force a person to mental depression. Everyone faces failures in life, but one must learn to cope with the stress that may come one's way. Stress management courses are being conducted in the corporate industry. The public is basically over-reacting to manageable situations. Stress is a part of life, everyone faces it. The arrival of mobile phones have only added to that. Even a proper conversation is difficult to come by these days. People are complicating lives for themselves. People are dying at younger ages because they aren't able to manage stress. They come up with the wrong remedies for stress, they resort to smoking and other harmful activities which would do no good to their HEALTH. This is a pressing issue now, and we need to learn to manage stress.

Above: (Left to Right) Dr. Rajni, Ms. , Mr. Prajanna, Mrs. Sudha Chandran, Dr. Reja Thilakam

Laxmi Narayan Tripathi

Laxmi Narayan Tripathi is a transgender rights activist, Hindi film actress and Bharatanatyam dancer in Mumbai, India. She was born in 1979 in Thane. She is the first transgender person to represent Asia Pacific in the UN. Laxmi has served on the boards of several NGOs which conduct LGBT activist work. In 2002 she became president of the NGO DAI Welfare Society, the first registered and working organization for eunuchs in South Asia.

Your career started with the art of dance. In fact you had been a choreographer and a visiting faculty at the School of Dance and theaters, Amsterdam. How much the life has changed since then?

I feel at peace when I dance, be it alone or during rehearsals or even on the stage. But my responsibility and involvement as an activist is so large that I have to sacrifice that part of me. I grab the chance whenever I get to perform but I feel in the world of dancing art, there are now many organizations which play key roles in preserving the ancient forms of dance and Indian culture as a whole. But the empowerment of LGBT community is yet to gain that momentum. I am just one of the media through which god is trying to bring about a change. And for this purpose, He has chosen a few other people also like Shaina Francis.

Shaina Francis has been closely associated with you. How had your friendship grown all these years?

She was the first person who told me about the hijra

community. I was working with her sister during my initial years and I was in need of an assistant. So that's how I met Shabina for the first time and I found her quite unusual. Through her, I came to know about the problems of my own community. Whether you are educated or not, you are not respected. It was a growing stigma. And we became great friends. She felt responsible for me and taught me a few good lessons of life. But my association with her was short lived as she moved to Tamil Nadu. But from there, a whole new journey of my activism started as I felt the spirit should never die.

Right from your childhood, you have seen different sides of society and their outlook. But what was the turning point when you realized your duties towards the eunuch community?

I never realized that. It was not one evening that I decided. But a seed was sown when I became the president of the NGO DAI Welfare Society, the first

registered and working organization for eunuchs in South Asia; I never understand the concept of the social workers wearing cotton Kurtis and the jholas on their shoulders. I am a dancer and from my early childhood days, I have seen the glamour world. I believe in speaking for my rights, my community's rights. Nobody is doing a favor on us. I have made my choices and I am not affected by what people think about me.

As you mentioned, your career started with Bharatnatyam and you did a few movies in Bollywood as well. What do you have to say about the 'glamour' world?

I had worked in the movie *Aashiq* in 2001. And, I was always given the roles of a transgender. But to me, my dignity and more than that, the way my community was being projected in the society was much more important. I refused to take up those roles irrespective of the huge sum I was offered. But something larger was at stake. Today, we are constantly trying to chase

the western world and even have gone to the extent of sending our parents to old age homes; I wish the Indian society duplicates the western psychology in one more aspect: their attitude towards the LGBT community. I myself know some of the top-end business tycoons and people at top management positions in every field who happen to belong to the transgender community. My question is why does it not happen in India?

As you mentioned, you had total support from your parents in every walk of your life. How was it then that you decided to move out of your comfort zone and chose to work for your community?

I am with both the worlds; I am with my parents as well as my community. My parents supported me as we loved each other with no boundaries, whatsoever. There was no blame game. The way people look at community has to change. Even I am as normal as you, child. Lakshmi is not an exception. There are thousand lakshmis out there who are not even treated as humans. They are right away discarded by the society. Who gives anyone the right to do that? Every religion teaches that you should treat every other human just as your own.

You said, you feel responsible for your people. Neither are they blood related to you nor is there any professional association which exists. Where do you think

the connect comes from?

We might not be blood related, but each one of us is related by the pain we share, the pain of denial, and the pain of non-acceptance from the society. When I became a celebrity, I realized being a public figure, I am now in a position to get the message across the mass. And that's the only manner in which I am different from them.

Your organization Astitva has completed seven years now. How has been your journey so long?

It turned out to be a majestic platform! Right from the time when I represented the Asia Pacific Transgender Network in United nations, I realized we need to

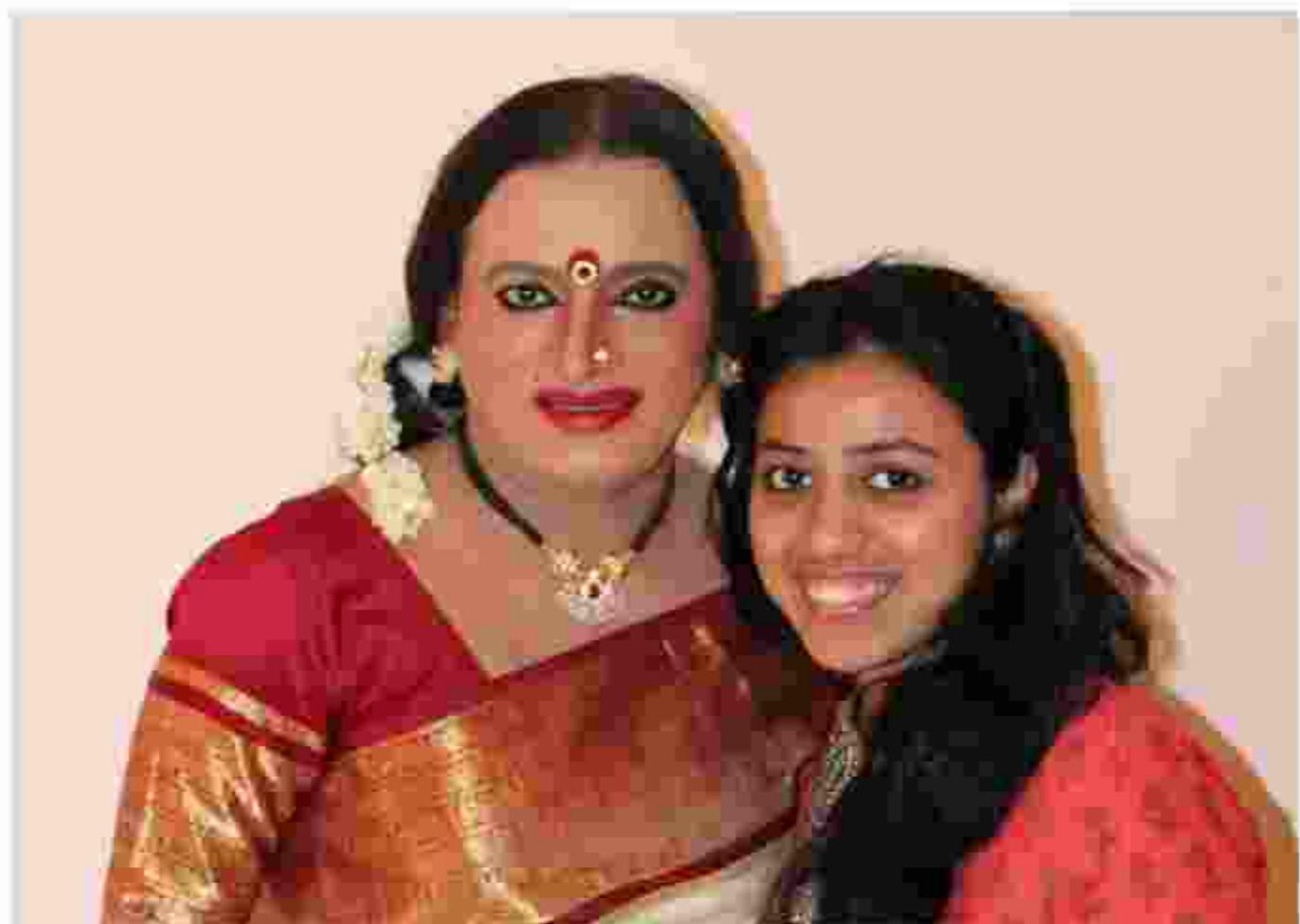
make people understand that we are also a part of the same society in which they live. That's when the dialogues started. And we are proud that the Women and Child Development Ministry in Maharashtra has now included this whole community in the bill as a different chapter altogether which in itself is a big success. I never knew that I would become the face of this community. Now I feel responsible for all the members of my family, directly or indirectly. When god gives you opportunity, you should know how to handle it! I was chosen by Him!

So do you think the perceptions and the outlook of the society have started changing?

Rome was not built in one day. When sari issue evolved, it took Raja Ram Mohan Roy years to bring out the change. The acceptance towards the LGBT community will also take time. I was telling you about Savitribai, the lady who started girl's education; she was thrown lumps of cow dung and was beaten by stones. But today it is because of her, women education has reached such heights. So somebody has to start!

Such strong conviction and belief must be having some unshaken roots. I have seen you visiting the Haji Ali Dargah at Ajmer quite a few times. Do you follow Sufism deeply?

I have been following love. That's how I find solace when I meet Amma. God couldn't be everywhere so he made mother. For me, my own biological mother and Amma are same. How could I not love her? The hijras in Sufism are known as 'khwaaja sira'. Amma propagates unconditional love. People who come to

Above: (Left to Right) Lakshmi Tripathi and Swati Achrekar

her are blessed by her irrespective of their caste, creed or religion. I have met many godly people. I found a lot of drama around. I refrain from the people who use religion for their own progress or rather as a business or marketing tool. But with Amma, its different, I feel at home whenever I visit Amma.

As you have been directly interacting with the society so much, this question has been lurking over my head for long now: what do you think about the innumerable number of rape cases that are coming across? What has changed in the society?

The numbers haven't increased; it's just that only now have they been highlighted! I believe we should go

back to our forefather's time and observe. Though it was a patriarchal society, there was a general regard for each other. People have created a rulebook of how women should behave, but there is no such manual telling how men should conduct themselves. I feel sorry for the society. Because of media, the wrong comes into the forefront but the law has to implement justice at the right time. Why does Lakshmi never say no to any college, any university she is invited to? Because I believe, after interacting with me, the next time those youngsters see a hijra, their outlook will be entirely different. Respect towards the different genders should be taught right from the early school years. And if there is something which can change the

society, it is education and education alone!

If there is one change you would like to see in the present generation, what would it be? What message would you want to give to all the youngsters out there?

I would like to see the spread of love that alone is enough! I am lucky to find a lot of love around me and would like to see much more. The time when there is so much of stigma and discrimination, I feel we should go back to our roots, our 'Indianness'. Not the culture what the Mughals, the Turks or the British left behind but the actual Indian culture where we respected all human beings irrespective of their sexuality. Everybody lived life with dignity. I would like to again emphasize the importance of unconditional love and urge everyone to learn the art of giving love.

Swati: I was very touched when you rendered the beautiful poem at the beginning of our conversation. Could you please speak a few lines?

Lakshmi: The inspiration came from this poem, Scholar.

"... Leaving here a name, I trust
that will not perish in the dust"

Javagal Srinath

Javagal Srinath is a former Indian cricketer and current ICC Match Referee. He was India's finest fast bowler in the 1990s. He is India's fastest bowler and the only Indian fast bowler to have taken more than 500 wickets in ODIs.

How did you get your name - Javagal Srinath?

My name was actually Javagal Chandrashekar Srinath, but J was abbreviated. In schools and colleges it was just JC, but this is what that happens when you get into cricket, they want to expand each and every name and somehow in 10th standard I skipped my father's name i.e. Chandrashekhar (my father didn't like it any way) so that became J Srinath and when you go abroad it's the first name which really matters so JAVAGAL came into existence.

Is it it your family name?

No it's the name of my native place about seven kms from Halebedu in Karnataka.

So did you do your schooling there?

No. My parents settled down here in Mysore long time back. I was born and bred up in Mysore.

Where did you find the inspiration for cricket or how were you initiated into cricket?

As youngsters, we always heard about cricket through radio, commentaries. People around us spoke of cricket, and that I think, probably influenced us. And, of course, India began playing internationally and was doing well. Big names like Bishen Singh Bedi, Chandrashekhar, P.R. Vishwanath, Ajit Wadekar, Sunil Gavaskar were doing very well and those names were so important to us when we started following cricket and so cricket came into our blood.

I heard that you did your B.E in J.C College. How could you manage academics and your cricket career?

In our country, cricket is still an amateur sport therefore taking that as a profession might not

be the right decision. Although there are sparks of professionalism that is coming in, education is the priority. The way we see or the way people should look at it is that "a good student is always a good sportsman". The values and experience of being in a college situation for almost 21 years teaches you a lot of things that moulds you into a good human being. More or less, it's more important to be a good student and it doesn't take much to play cricket while you are a student. I strongly think that education and sports should go hand in hand together. In fact education gives you the right impetus to play sports in the right spirits.

Sir, can you tell us about your first break - playing for Karnataka?

There were a lot of tournaments I played earlier like representing Karnataka under 23, where I gave a decent performance and from there I got selected to the state side. I played a lot of club cricket before that and I represented Mysore zone so on and so forth. There is a process which you need to perform in various levels and then you get noticed.

How has your journey been, playing for Karnataka and then for the country?

It took me two years to represent India after playing for Karnataka, it wasn't a long wait. Anil played first, therefore I was quite inspired. It always helps when your colleagues do well, it makes it look easier and makes you more confident.

We have heard about your belief in vegetarianism, that has created a lot of troubles in your foreign

tours. Would you like to say something about that?

Yes, diet is very important. Sometimes in many countries it can be tough and can create a lot of issues. I changed my habits to an extent much against my will, but now I am back to vegetarianism. You can get a lot of nutrition in vegetarian food if you have the right amount and right type of food but there is also another school of thought which says animal tissues are more important for strength and power, but I still promote vegetarian food.

Sir, you have the record for the highest one day wickets for India and at the world cup i.e. 44 wickets and 350 one day wickets. How does that feel?

When you play cricket for a period of time, records do accumulate that becomes mere statistics. So you don't really play to set these records. The essence is play just for the team and records will get updated automatically.

And the fast bowling, did it take a toll on your body anytime due to the vigorous schedule?

It is hard work, no doubt about it. But this is what you have chosen, this is what you are passionate about and once you see it as a profession then you have good and bad days. You feel tired, lament over the hardness but that's how life is. However I have enjoyed my cricket and my bowling. It was tough sometimes but that really makes you into a better person.

The legendary match you won against Australia batting with Kumble on your side, what was in your mind at that time? Can you describe it to us?

Well, it was all about winning. We wanted to win it for the country. It was a great opportunity and we were able to put it across well.

Another incident about your gentlemanliness on the field was when you let Kumble to take a record of 10 wickets and you asked S.Ramesh to avoid taking the catch, that's also a famous story.

Yeah, I guess anybody would have done that because somebody was close to a big record and we should accommodate such things. I also feel that the best things happen to the best people and you can't expect a better person than Anil to achieve it. So, I'm pleased that he was able to achieve the ten wicket haul.

Sir, everyone has a role model. Who was yours?

Imran Khan

Who according to you will be the most dangerous batsman you have bowled to?

A batsman is dangerous only when you are not bowling well and things obviously get a little tougher for you. But when you are bowling well, I see a good batsman as a challenge than a threat. So I have been trained not to think that somebody is tough to bowl at.

And while batting, who according to you was the toughest bowler?

There were plenty I suppose. A lot of fast bowlers troubled me quite a bit and even good spinners too. Though I was not a great batsman I enjoy batting too. There a lot of good bowlers whom I respect a lot.

Which is your favourite match?

I think beating Pakistan in all the world cups is always special.

So, how is your life off the field?

I have taken some administration work at KCA and it's quite challenging. But we have made a difference in putting the right kind of infrastructure throughout Karnataka which keeps me happy.

Sir, how is your life as a match referee?

Well, that's a part of my profession and keeps me away from home sometimes. But it is also very challenging.

Moving away from cricket, what message would you like to give our students?

Speaking from the sports fraternity, I think every student should be spending more time outdoors, play sports and should have a 'sports' dimension in them. Learn lessons through sports which is the best and the quickest way to learn life skills and I expect the students will be able to compete well in life.

V Baskaran

Vasudevan Baskaran is a former field hockey player from India. He captained the Indian team, which won the gold medal at the 1980 Summer Olympics in Moscow, Soviet Union. Thereafter he coached and mentored several players for the Indian team.

Where do you think Indian hockey is right now?

We are in what you can say, a developing level. You can't say we are in a struggling level. We have jumped from 11th to 9th. We are not like Netherlands or Germany—who are developed and consistent. We are closer to Australia, England and Spain. India currently is capable of beating the latter but can only put up a good fight against the Netherlands and Germany.

What do you think should be done to change things around?

Talent we have now should be maintained at a higher level. We have the talent and we are extremely hard working. More infrastructure and opportunities should be provided, of course but that is just secondary; we must encourage the talent that we now possess. Majority, domestic hockey should be improved and celebrated.

Why do you think hockey is not famous anymore?

No patronage for the players. No hero worship. How many of us know Sardara Singh or Dhanraj Pillay? Why do people ignore the national sport, I do not know, but the higher authorities need to give more importance to the sport.

Is there a specific reason why domestic hockey is dying?

The reasons are simple. There is plainly no publicity and love towards the sport. 10 years back every district in Tamil Nadu, even every Panchayat had its own hockey tournament and people would throng to watch every match and would forget their lives. But now? No one really cares who plays for India let alone who plays for their district.

Reason is the people. Tell me, if your parents don't celebrate Diwali or Christmas or Ramzan for 2-3 years continuously, what would you do? Won't you go elsewhere to celebrate? That is what has happened with hockey! People have moved on to other sports

Above: (Left to Right) Visha Vyas, V Baskaran, Sneha Sankar

and hence hockey is slowly losing favour. The sport shouldn't be stopped. It is a gift bestowed upon us by our forefathers.

So, can we blame the media for not covering hockey much?

"No, why should we blame the media? Can you put the blame on your forefathers for you not succeeding in your career? No you cannot. I would say the blame should be taken up by the district bodies of hockey who fail to conduct and organise regular domestic tournaments which will result in the losing patronage of the sport. The media will come behind you."

What about the Hockey Indian League?

It is full of International players. Who wants them in India to develop Indian hockey? We want young Indian players to be groomed and nurtured, not international superstars who come to India for money. Is a good chunk of budget allocated for hockey?

I don't think budget has ever been a problem in India.

So, is it a lack of funds?

No way! There is funding for sports in India. Any company will invest in sports in India. But the problem is with the people concerned. If you keep playing hockey people will be in content touch of the game. Hockey will get recognition.

Is it due to the lack of results?

No, who wants the results? Is India winning every tournament in cricket? But, still people are addicted to cricket, right? Any sporting event should put the national growth in the first place and not money-making.

Why did you take up hockey?

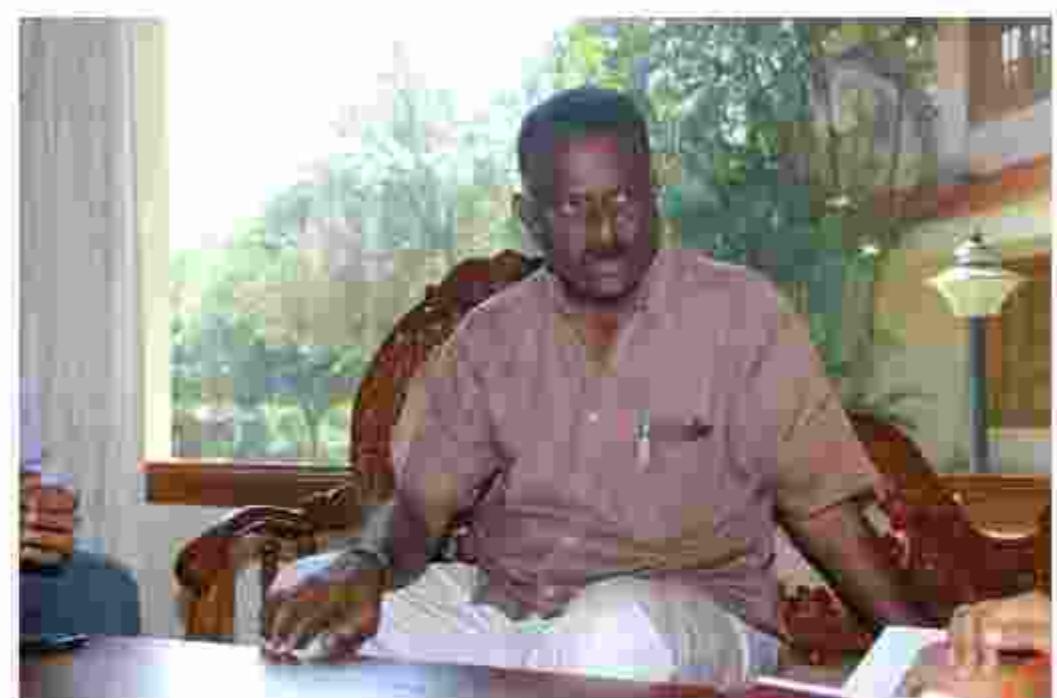
Hockey was very popular then, so I took up hockey. As simple as that.

Why was hockey popular then and not now—why did it lose out to cricket?

To me hockey and cricket shouldn't be compared. Cricket is just a game for entertainment and money-making. The time apart from the game is used for marketing and advertising. Hockey is not like that. Once again, I reiterate, it is a problem with people.

How is the women's scene in hockey?

"Women's scene is very good. We are very good but inconsistent."

How rigorous is our training?

"People will run away if they came and saw the rigour of our training. I can say with confidence that the Indian team is the toughest team in the hockey scene. We run 42 km in a week which is slow. We need to increase to 46 km." Why? "because every player has to run 11km in a minimum."

How has technology improved the game?

"Technology can do anything it wants but at the end of the day it is what you perform on the pitch. Yes it has improved the conditions and the way the coaches analyse but I can do the same without the aid of my laptop. You want to know the summary of the 1984 Games' matches? I can tell them all without an error."

When can we expect the next gold?

I think we are capable to take the Gold in the next Olympics at Rio, but it is still a question. We can go up to the level of the top 5 this year I can guarantee."

Apart from fitness what do you think we, as students can learn from hockey?

"Good habits! You don't sleep much. You sleep sufficient. You plan your time well. Your eating habits are very healthy."

What has hockey given you in return?

"Good habits! Good habits that you cannot ever buy. I have been able to travel around the world more than 10 times, around India about 50 times. Who else can imagine that sort of a lifestyle? Even rich men like Tata Birla cannot think of it. Hockey has given me the luxury to take my family around for a trip once a year which many families cannot afford. I am content with what I have achieved."

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

ప్రముఖ తలుచక్కారుడు, రచయిత, దిర్యాలుడు అయిన శ్రీ యందిముల్లి వీరేంద్రానాథ్ గారు తెలుగు జాతి గెర్రుంవగాను వచ్చునిచ్చా స్తుత్యాంగా, కిట్ట వేసి రచణలకు కాయల పొందిత సీపిఎస్సు లక్షద్వీపి లవాద్య నుండి లవార్జు బురెల్లో వ్రించి ప్రతాయి చిరు ప్రాణిమైత్తను చుప్పిమైయి కేపలం రచనలలోనే కాకుండా, పట్టించి ప్రాణమే ఉన్నాంగా అన్ని సీపి కార్బూక్టర్సులు ప్రార్థించు శిక్షణ కార్బూక్టర్సులు చేస్తూ అంతశేరి ప్రభాామానార్థి సంపాదించుకున్న మండించుచూరి గారితో నీటు వేసిన ఒక చార్సు ఎంచుర్చు.

కిందయానికి లభ్యమైన అధికార్యాలని ప్రభావితం చేశాడి? అది ప్రాయితసికి మనువు ప్రభావితం చేసేంది నాశము? ఆ అట్టిచున్న విషయానికి?

కొ నీటిలో కుండలి ప్రత్యేకించాలను గుణాలను చీలు ఉండిని
సెవోపరాషక్ లు బ్యాస్ ఏమెరిషన్ లు బ్యాస్, కొఫిల్ లు pulp
material ఎవ్వువుగా ఉండిని: కాలక్రమించారుకులు pulp
material ల సీదికండ తిస్సంచితులు కొల్పుకు కావున్నారు
ఉండిని కొమ్మెన్టుల్నారు తాముకం లండేక్కమ్మాయి కండ్ర

35-40 సమయిల్లి కుండె పొరీంచిన్న తీయకాల " విషయం తెలుగు పయనం " అనే విషయ ప్రాప్తికం వైశాఖ అది బోగా జీవకుంఠు ప్రభుదితం చేసింది అంగసుకుంఠు కొడుకు తెలుగు ప్రాప్తికం యొక్కాంగా క్రొట్టి ఉపాయంలుందరూ " విషయానికి వచ్చి వెళుసు " వైశాఖము

ప్రాణుకు దేశంలో పట్టావిధానానికి ఖన విధానానికి లేదా 10వ సార్? మిగి ఉదాస్కు క్షురగా మొత్తయిచ్చుటచి చెప్పారు.

లక్ష్మిద్ర లిటరల్ థింకింగ్ కి అనుశం ఏక్యతని చెప్పారా? నీవు ఈ స్కూల్ విభజనంలో మొదట నుహ్యే విభజన, ముఖ్యాలక్ష, క్రికెట్ లో సిపిఎపో అయిని ఏక్యవీధుల్ని అనుభి, అసిన్ పెండెంట్లు లోంగ్ విభజన ఏక్య గా ఉన్నిటి start జెక్కిటు డైప్ బాల్ విశ్వేష దెవలయి అయిప్పారు Students కిమ్ ఒంతిల్లా వ్యక్తిగతి గ్రహిస్తే కొంగర్లా తెలుప్పి లభుకుటు, ఇవరు గా youthలో ఉన్నప్పుడని వ్యక్తగా తెలుప్పి చేయకిందుల్లు కాకి-25-30 గ్రామ్ కెంటి start చేస్తి గ్రోథ్ క్రిందిగా ఉంటయింట అందుక్కు మేము వ్యక్తగా కెరిల్ కి start చేయవిని చెప్పాం

ಈ ಮುಗಂ ಕಾಡು ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಟೆರ್ಮಿನಲ್ ಸ್ಟಾರ್ಟ ಚೆಯತಕ್ಕು ಕಂಡು? ಏಂ ಸ್ಟಾರ್ಟ ಚೆಯವಿ ಟೆರ್ಮಿನಲ್ ರ ತಿಳಿಗಳು?

ప్రాచీనమైన ప్రాణీల పుట్టు కొను వెదురోం internal capsule లోని గ్రహించుట కానీ పుట్టు ద్వారా parents మొంక్కు పుట్టుకిం కద్ది | స్థాలకు ఉపాధి ఎంచుకు | ఇద్దాగా రాబ్బుమేఘి అయిన కల్పిత నాన చేస్తారుటే అని విశ్లేషించుకొన్నాడు ఈ రాబ్బుమేఘి తప్పు parents నే, గ్రహించి కాను.

Students లో కోర్టు కంపెనీల్లో గొర్కువుట్టిడం ఏలా ? ఒకపోలి చుట్టు తూసిక చెంగాలి సివిషిల్ కి రెక్కునాఫ్స్ అనుందించాలు నుహ్ము ఉపాయికలు ? చెంగాలి ఉపాయికలు అందే నాటు Interest లోనే లభించాలి కాదని ?

ప్రకమతాధిక్యం ఉన్న సంస్కృతాలలో కొన్ని కంపిషన్స్‌లు
ఉన్నాయి విషాంగి, క్రమా తాల, ప్రతివీటు తద్ద రిపార్
నెఱయల్ని చేసి అప్పుడే కానీ మండసు ఉన్నాయి, ఈ కానీ
కంపిషన్స్‌లు మండు parents recognize చేయగలిగితారు
దీనికి కంపిషన్స్‌ల కంటే ఒక రిపార్ తనిని encourage
వేళ్లా, లసుపుల సెకండరీ గ్రాడెన్స్‌ల వెష్టుకుండల
ప్రాథమిక చేయాల రాయల్స్ కానీ మండుగా మరొక చేసాలి
parents లో, లసుపు తల్లి వేరేల నొయి దేవు కుంపుమండల
అని ఫెల్లా అప్పుకుమార్కులు వాల్ఫ్రాక్ట (a + b)2 formula
రీకిష్టాయిన ఫర్మెంట్ రూప్లు IIT లసుపు లంబ సులభికా క

student కెట్టి లోపాలు చేస్తున్నారు. అట మిస్టాక్స్

పుట దేశంలో parents ల తప్ప ఉచ్చారమున్నారు కదా? ఇందుల్ని education system ల చిమ్మెను తెచ్చి ఉంచాలుకుండున్నారా? లేదుండి! ఏ వారికావి తప్ప ఎగ్గింగ్ ఉండను క్రొత్తామోదించినిప్పుడు వుట్టాలి

మీరు కాకినాడలో సురప్పుకి వెద్దావీరం స్తుతిష్ఠానాలు కండా ?
దానికి Inspiration లీరింట్టు షెఫలీ కండా లేదని ? ఎప్పుడు Inspire
లాయిచుట్టు ?

ఉచ్చార లమ్పు క్రమికి వెళ్లినపుడు ఈన్, తేను కొద్దా
ఎడితే అంటు యొకికి లమ్పు ఉన్ వేను కిదో ఉచ్చి
వేయించినపుడంచి, రస్సుర్చు కీఱం కాకుండా ఏక్కు
ఉన్నిటింకాబి రుచుముకే వుండి, రంగిమన్నిము

దానినీ (వీరస్కులే వచ్చువుగా ఉంచిన) state అంతా కన్సంగా, విషయాలుండఱికి (మన రాష్ట్రంలోని) help చేసి ఎలాచేసి ఉండాలికి పరిశ్రాత లాగొప్పిలుగా పెట్టి, నార్సుఫోంపటిలకి అప్పుకు వీకాస్తే మంచి ప్రయత్నముగా, ఇంకా దీనొప్పి, నార్సుఫోంపటిలకి నేను ముఖిలుగా income మంచిలంచించి. ఇంకే సహాయాగా గుణ చేయడానికి.

పరిష్కారి రాధాకృష్ణం వారసు successful life run అన్నమంది 90 donations అన్న కిస్తించి students కి help అభివుంది కదా ? తేను ఆర్టార్టిషన్ గా ఉప్పులు పెట్టి, ఇంకాకంతి పాలిం చెప్పించడం వేరు, తేను ఖ్రూయింగా చెప్పిను వేరు. నీంకు నేను ఇప్పుకు 20 లోకులు సంహారించాలి, 10 లోకులు సర్వార్థి దాటిపోవిన్నిఱక్క కూర్చు పెంచుతున్నాను Students personality development; speeches చిన్ పొంత (own) theories ఎన్నరమికాను, జీవితంలో వైకి ఎలా లివేల్ లేదుకోవాలి అండె Lateral thinking, Rational thinking లలో develop చేయాలి.

એવું Rational thinking માટેની excellences હોય

Above: Yandamuri Veeranarayana along with Krishna Reddy (Junior Iyer, Mechamudi)

ನಿಂದಾರ್ಥ ನಿಯಮದ ಕಾರಿ Psychology today magazine (Dec edition pg:41) ಲೆ ತ್ರಾಜಾರು. ಅದೆ ಕರ್ತೃವಾ ಕರ್ತೃವಾ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ನಿಯಮದ!!! ಕಾರಿ ಮಹಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಕರ್ತೃವಾ

మరు RGV ??
అదే కొండి అంతగా కల్పిస్తాడి, ఎక్కువలో ఉచ్చిశ్శియా
స్వయంపర్యం స్వయంపర్యం ఆన్వికం కిము.

Student చయన్లలో success అవ్వాలంటే ఏం చేయాలి ? ఇప్పుడు ఎందుకు అంశాగ ఎందరూ success అన్నాలేంపోతుండ్రు ?

Students మందు క్ల్యాషి చెక్కణం నానేయారి, అయి క్ల్యార అండ్ వింటర్ రమాకు ఇష్టం లేని ఒక వేయణం చెప్పుతూ నుండి Teachers, Parents క్ల్యాషి చెడువు అని చెప్పినం లభిస్తుంది (10th).

Intermediate, Engineering) దివ్యాలయ శిష్టుల కుసుమ
శంకు క్రమం లల రిహ అచ్చికిలు ఎప్పుడైని
కుసుమ లల చెప్పాడే, students ఎప్పుడైని ఉపాధి

సమయంలో అప్పుకు గాదుడు అభ్యర్థిరు ని ఏకైని మధ్యం
కష్టపడుట చేప్పాడీ, అప్పుడీ గాదుడు అభ్యర్థి.

ఎప్పుడీ students వైపు ఏదీ అభివృద్ధియం చెంది ఉన్నారి? వారు నిష్టమా దేవిత అభివృద్ధిను కూడా అనుకూలంచుకొన్నారా?

ఇప్పుడీ students కొండరు చోర్ చోర్ అంగుస్టు

అప్పుకు వైపు, కొండరు అంగుస్టు

అప్పుకేకళున్నారు, కానుక క్రమాలు అచ్చ పెట్టుకొను

వసువులు అర్థక్కుం చేయ్యాలు

Sir student lifeని ఎవ్వాలికాను చిమ్మొనా
చెప్పాలిస్తున్నాయి ?
అ అంటే, ఏక రైపు శ్రీమా ఎవ్వి చేసుకుండా,
సదువులువున్న ఎవ్వి ని వేదే శ్రీకి గా చెప్పాకురా, అంటే
అనే శ్రీకి గా దెబ్బతించుకుండి చ్చీమి గా శాంఖం అప్పుక్కు
సదువుల అగ్గిలా వేయకుంచరకు ఎవ్వి చేయచు.

Social networking නො students විස් bad influence හංසයා? good influence හංසයා?

Social networking గాంచి విషా వల్లను students పై
good influence ఉంటుంది, ఇంటి happyగా correct
విషాకున్నంతవరకు కావా విషికి ప్రాత్రుగా addict
ఎక్కాడను.

50 yrs తొప్పిలే student life ఏమి ఉండుతిచుండి ? up grade or degrade? or consistent ??
 50 yrs కిర్పుకి కూడి లాచే ఉంటుంది, ఇట్లు degrade ఉంటుటను ఇంకా better అందు, Intelligence విగ్వాదముగాను, Technology ఇంకి కూడి రిగ్స్ డెవలప్ ఉంటుంది.

సంస్కరణ ఉన్నటు Telugu, ఇంగ్లీషు భాషలు
మ్యూజింయిషన్ యంతుస్వరు, ఎలిమి ఎం కాపాడుతోంది ?
అది కాబిల్స్ పోర్చు అధ్యరం దేవండి, వీటికి వస్తు
ఇంగ్లీషునేఱు లేదు English (Business languages)
అంతుపొ నెరుకోండి Globalize అను అభ్యరిష్టివ్ తోపయ
వీరుకోండి పెరిణి గా కాబిల్స్ పోర్చు ఒల లేసు
ఇంకి అంతు cultures మామండాటు, ఏకిం ఉండాలు ఎలిటీ
పోర్చుకి వున్ culture అని ఇంది? culture lose కావుపున్నామా
అంటు ఘాటి నీ మీ comment ?

B.Tech - Aerospace Engineering

2010-2014

B.Tech - Chemical Engineering

2010-2014

B.Tech Civil Engineering

2010-2014

B.Tech CSE-A

2010-2014

B.Tech CSE-B

2010-2014

B.Tech CSE-C

2010-2014

B.Tech CSE-D

2010-2014

B.Tech CSE-E

2010-2014

B.Tech ECE-A

2010-2014

B.Tech ECE-B

2010-2014

B.Tech ECE-C

2010-2014

B.Tech EEE-A

2010-2014

B.Tech EEE-B

2010-2014

B.Tech EIE

2010-2014

B.Tech Mech-A

2010-2014

B.Tech Mech-B

2010-2014

B.Tech Mech-C

2010-2014

B.Tech Mech-D

2010-2014

M.Tech Automotive Engg.

2012-2014

M.Tech Biomedical Engg.

2012-2014

M.Tech CEN

2012-2014

M.Tech CSE

2012-2014

M.Tech CVIP

2012-2014

M.Tech Cyber Security

2012-2014

M.Tech Embedded Systems

2012-2014

M.Tech Engineering Design

2012-2014

M.Tech Manufacturing Engineering

2012-2014

M.Tech Power Electronics

2012-2014

M.Tech Remote Sensing

2012-2014

M.Tech VLSI Design

2012-2014

B.A Mass Communications

2011-2014

M.A Communication

2012-2014

M.C.A

2011-2014

M.S.W

2011-2014

Dept. of Mathematics

Dept. of Sciences & Dept. of English

Dept. of Student's Welfare
&
Dept. of Cultural Education

Central Library

Dept of ICTS (2013-2014)

Corporate and Industry Relations

Administration (2013-2014)

Sports Captains

2013-2014

Cultural Secretaries

2013-2014

Dhwani Editorial Team

2013-2014

What it takes to keep you hooked until this page

Readers are invited to share their valuable feedback. You can write to us at amritadhwani@gmail.com